

T.C.

**ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**TÜRKÇE VE SOSYAL BİLİMLER EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
TÜRKÇE EĞİTİMİ TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI**

**DİJİTAL ÖYKÜ KULLANIMININ ÖĞRENCİLERİN KONUŞMA BECERİSİ
TUTUM VE MOTİVASYONUNA ETKİSİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

GAMZE YILMAZ

**Tez Danışmanı
DOÇ. DR. MEHTAP ÖZDEN**

ÇANAKKALE – 2022

T.C.

ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

TÜRKÇE VE SOSYAL BİLİMLER EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
TÜRKÇE EĞİTİMİ TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**DİJİTAL ÖYKÜ KULLANIMININ ÖĞRENCİLERİN KONUŞMA BECERİSİ
TUTUM VE MOTİVASYONUNA ETKİSİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

GAMZE YILMAZ

Tez Danışmanı
DOÇ. DR. MEHTAP ÖZDEN

ÇANAKKALE – 2022

T.C.
ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Gamze YILMAZ tarafından. Doç. Dr. Mehtap ÖZDEN danışmanlığında/20.. tarihinde aşağıdaki jüri karşısında sunulan “**Dijital Öykü Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisi Tutum ve Motivasyonuna Etkisi**” başlıklı çalışma, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü **Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Anabilim Dalı**’nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak oy birliği ile kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri

İmza

Doç. Dr. Mehtap ÖZDEN
(Danışman)

.....

Prof. Dr. Yusuf AVCI

.....

Prof. Dr. Fulya TOPÇUOĞLU ÜNAL

.....

Tez No : 10475882

Tez Savunma Tarihi : 20/06/2022

Doç. Dr. Yener PAZARCIK
Enstitü Müdürü

..../2022

ETİK BEYAN

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Tez Yazım Kuralları'na uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada; tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu bildirir aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi taahhüt ve beyan ederim.

(İmza)

Gamze YILMAZ

20/06/2022

TEŞEKKÜR

Bu araştırmanın baŐından sürecin bitimine kadar beni aydınlatan, araştırmanın her adımında ilgisi ve bilgisi ile bana rehberlik eden, bu sıkıntılı süreci kolaylaŐtıran, samimiyetini ve anlayıŐını esirgemeyen ve en önemlisi bana inanan, beni güçlendiren sevgili öğretmenim Doç. Dr. Mehtap ÖZDEN'e sonsuz teşekkür ederim.

Gamze YILMAZ
Çanakkale, Haziran 2022

ÖZET

DİJİTAL ÖYKÜ KULLANIMININ ÖĞRENCİLERİN KONUŞMA BECERİSİ TUTUM VE MOTİVASYONUNA ETKİSİ

Gamze YILMAZ

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi

Danışman: Doç. Dr. Mehtap ÖZDEN

20/06/2022,86

Bu araştırmanın amacı teknolojinin gelişmesiyle birlikte eğitim ve öğretimde meydana gelen yenilikler doğrultusunda Türkçe eğitiminde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi üzerindeki tutum ve motivasyonuna olan etkisini ortaya koymaktır. Bu tez çalışmasında, nicel araştırma desenlerinden ön test son test kontrol gruplu yarı deneysel model kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini ortaokul beşinci sınıfta bulunan 56 öğrenci oluşturmaktadır. Okul seçiminde uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada deney grubu ve kontrol grubunun seçilmesinde ise benzeşik örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu çalışmada veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Verilerin toplanmasında “Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği” ve “Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi” kullanılmıştır. Uygulama sürecine geçilmeden önce deney ve kontrol grubuna Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği uygulanmıştır. Yapılan uygulamada Türkçe derslerinde mevcut programa ek olarak dijital öykülerden yararlanılmıştır. Uygulamanın bitiminde deney ve kontrol grubuna Konuşma Becerisi Tutum ölçeği ve buna ek olarak deney grubuna Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi uygulanmıştır. Araştırmanın sonucunda dijital hikâyeler kullanılarak işlenen Türkçe derslerinde deney grubundaki öğrencilerin konuşma becerisi tutum ve motivasyonunun kontrol grubundaki öğrencilere göre daha çok geliştiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dijital öykü, Dijital öyküleme, Konuşma becerisi

ABSTRACT

THE EFFECT OF USING DIGITAL STORY ON STUDENTS' SPEAKING SKILL ATTITUDES AND MOTIVATION

Gamze YILMAZ

Çanakkale Onsekiz Mart University

School of Graduate Studies

Department of Turkish and Social Sciences Education Master's Thesis

Advisor: Assist. Prof. Dr. Mehtap ÖZDEN

20/06/2022,86

The aim of this research is to reveal the effect of the use of digital stories in Turkish education on the attitudes and motivation of students on speaking skills in line with the innovations in education and training with the development of technology. In this thesis, a quasi-experimental model with pre-test post-test control group, which is one of the quantitative research designs, was used. The sample of the research consists of 56 students in the fifth grade of secondary school. Convenience sampling method was used in school selection. In the study, homogeneous sampling method was used in the selection of the experimental group and the control group. In this study, data were collected by questionnaire technique. "Speaking Skills Attitude Scale" and "Teaching Materials Motivation Questionnaire" were used to collect data. Before the implementation process, the Speaking Skills Attitude Scale was applied to the experimental and control groups. In the application, digital stories were used in addition to the current program in Turkish lessons. At the end of the application, the Speaking Skills Attitude Scale was applied to the experimental and control groups, and the Instructional Materials Motivation Questionnaire was applied to the experimental group. As a result of the research, it was determined that the speaking skill, attitude and motivation of the students in the experimental group improved more than the students in the control group in Turkish lessons taught using digital stories.

Keywords: Digital story, Digital storytelling, Speaking skill

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
JÜRİ ONAY SAYFASI.....	i
ETİK BEYAN.....	ii
TEŞEKKÜR.....	iii
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
İÇİNDEKİLER	vi
SİMGELER VE KISALTMALAR.....	ix
TABLolar DİZİNİ.....	x
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	xii

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. Problem Durumu.....	1
1.2. Araştırmanın Amacı	3
1.3. Araştırmanın Önemi	3
1.4. Araştırmanın Sınırlılıkları.....	4
1.5. Araştırmanın Varsayımları.....	5
1.6. Tanımlar.....	6

İKİNCİ BÖLÜM

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Dijital Öykü Nedir?.....	7
2.2. Dijital Öykülemenin Tarihçesi.....	9
2.3. Dijital Öyküleme Türleri.....	10
2.3.1. Kişisel Öyküler	11
2.3.2. Tarihsel Öyküler.....	12
2.3.3. Öğretici Öyküler.....	12

2.4.	Dijital Öykü Bileşenleri.....	13
2.5.	Dijital Öykü Oluşturma Süreci.....	16
2.6.	Dijital Öykülemede Kullanılan Araçlar ve Yazılımlar.....	18
2.6.1.	Dijital Öykülemede Kullanılan Mobil Uygulamalar.....	19
2.6.2.	Dijital Öykülemede Kullanılan Masaüstü ve Dizüstü Bilgisayar Yazılımları.....	20
2.6.3.	Dijital Öykülemede Kullanılan Web Tabanlı Yazılımlar (Web 2.0).....	21
2.7.	Eğitimde Dijital Öyküleme.....	22
2.7.1.	Türkçe Eğitiminde Dijital Öyküleme.....	26
2.7.2.	Dil Bilgisi Öğretiminde Dijital Öyküleme.....	28
2.7.3.	Dinleme Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme.....	29
2.7.4.	Okuma Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme.....	30
2.7.5.	Yazma Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme.....	31
2.7.6.	Konuşma Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme.....	32
2.8.	Dijital Öyküleme ile İlgili Yapılmış Çalışmalar.....	36
2.8.1.	Dijital Öyküleme ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar.....	36
2.8.2.	Dijital Öyküleme ile İlgili Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar.....	41
2.8.3.	Dijital Öyküleme ile İlgili Yapılmış Yurt İçi ve Yurt Dışı Çalışmaların Değerlendirilmesi.....	45

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

3.1.	Araştırmanın Modeli.....	46
3.2.	Araştırmanın Örneklemei	46
3.3.	Veri Toplama Araçları	48
3.4.	Veri Toplama Süreci.....	48
3.5.	Veri Analizi.....	51

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ARAŞTIRMA BULGULARI

4.1.	Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği İle İlgili Bulgular.....	55
4.2.	Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi İle İlgili Bulgular.....	59

BEŞİNCİ BÖLÜM
TARTIŞMA SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Tartışma ve Sonuç	64
5.2. Öneriler.....	68
KAYNAKÇA	71
EKLER	I
EK 1. ETİK KURUL İZİNİ	I
EK 2. MİLLİ EĞİTİM İZİNLERİ	II
EK 3. KONUŞMA BECERİSİ TUTUM ÖLÇEĞİ VE ÖLÇEK İZİNİ.....	IV
EK 4. ÖĞRETİM MATERYALLERİ MOTİVASYON ANKETİ VE ANKET İZİNİ...	VII
EK 5. AÇIK RIZA ONAYI	IX
EK 6. UYGULAMA SÜRECİNDE KULLANILMIŞ OLAN DERS ÇİZELGESİ.....	X
EK 7. UYGULAMA SÜRECİNE İLİŞKİN FOTOĞRAFLAR.....	XI

SİMGELER VE KISALTMALAR

KBTÖ	Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği
MEB	Milli Eğitim Bakanlığı
ÖMMA	Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi
N	Öğrenci Sayısı
%	Yüzde Derecesi
Ss	Standart Sapma
X	Ortalama

TABLolar DİZİNİ

Tablo No	Tablo Adı	Sayfa No
Tablo 1	Araştırmacılara Göre Dijital ykw Oluşturma Süreci	16-17
Tablo 2	Dijital ykwleme Yönteminde Kullanılan Araçlar ve Yazılımlar	19
Tablo 3	Deney Grubu ğrencilerinin Cinsiyet Dağılımı	47
Tablo 4	Kontrol Grubu ğrencilerinin Cinsiyet Dağılımı	47
Tablo 5	Deney ve Kontrol Grubundaki ğrencilerin Ders Not Ortalamaları	48
Tablo 6	Deney ve Kontrol Grubu n Test ve Son Test Uygulama Planı	50
Tablo 7	Değişkenlerin Basıklık ve arpıklık Değerleri	52-53
Tablo 8	Deney Grubunda Yer Alan ğrencilerin KBT Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü n Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları	55
Tablo 9	Kontrol Grubunda Yer Alan ğrencilerin KBT Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü n Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları	55
Tablo 10	Deney ve Kontrol Grubunda Yer Alan ğrencilerin KBT Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü n Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Independent T Testi Sonuçları	56
Tablo 11	Deney Grubunda Yer Alan ğrencilerin KBT Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe Faktörü n Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları	57
Tablo 12	Kontrol Grubunda Yer Alan ğrencilerin KBT Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe Faktörü n Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları	57
Tablo 13	Deney ve Kontrol Grubunda Yer Alan ğrencilerin KBT Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe Faktörü n Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Independent T Testi Sonuçları	58
Tablo 14	Deney Grubuna Uygulanan ğretim Materyalleri Motivasyon Anketi Faktörleri ve Puan Ortalamaları	59

Tablo 15	Deney Grubuna Uygulanan ÖMMA Dikkat ve Uygunluk Faktörü Maddeleri ve Madde Ortalamaları	59-60
Tablo 16	Deney Grubuna Uygulanan ÖMMA Güven ve Tatmin Faktörü Maddeleri ve Madde Ortalamaları	61

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil No	Şekil Adı	Sayfa No
Şekil 1	Dijital Öyküleme Türleri	11
Şekil 2	Dijital Öykü Bileşenleri	13
Şekil 3	Dijital Öyküleme Bileşenleri	24
Şekil 4	Ana Dil Öğretiminde Temel Beceriler	27
Şekil 5	Konuşma Türleri	34
Şekil 6	Konuşmanın Zihinsel ve Fiziksel Temelleri	35

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Çalışmanın bu bölümünde problem durumu içerisinde dijital öyküleme ile alakalı belli başlı bilgilere ve konuşma becerisine, araştırmanın amacına, bu araştırmanın neden önemli olduğuna, araştırmanın neyi amaçladığına, araştırmanın sınırlılıklarına, varsayımlarına ve ilgili tanımlara yer vermiştir.

1.1. Problem Durumu

İnsanlığın ilerlemesinde ve dünyanın gelişmesinde teknolojinin payı büyüktür. Teknolojik gelişmelerin üst düzeyde olduğu bu çağ, içinde bulunan herkesi etkilemekte ve değiştirmektedir. Değişen ve küreselleşen dünyada teknolojinin hızlıca gelişmesiyle birlikte eğitim alanında da değişiklikler meydana gelmiştir. Bu değişiklikler eğitim alanındaki uzmanları farklı eğitim programları bulmaya ve dersler için yeni metotlar kullanmaya yöneltmiştir (Kırık, 2014). Teknoloji geliştikçe yaşamımızda meydana gelen değişikliklerin olması doğal olarak görülmektedir. Elektronik araçların artması bireysel ve sosyal yaşamda çoğu ihtiyacın bu araçlar tarafından giderilmesine sebep olmuştur. Bu araçlar yediden yetmiş herkesin ihtiyacını karşılayabilecek konuma gelmiştir.

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte eğitimin de değişmesi ve ilerlemesi olağandır. Yapılandırmacı yaklaşımın esas alınmasından bu yana eğitimin kalitesinin artması beklentiler dâhilinde olmuştur. Okullarda bulunan teknolojik araçlar da bu kalitenin artması için kullanılan materyallerdendir. Yaşadığımız bu çağda eğitim sırasında teknolojiden yararlanılmaktadır. Eğitimi icra edenlerden beklenen şey teknoloji ile eğitimi desteklemeleridir.

Eğitimde kalitenin ilerlemesinin amaçlanması uzmanlar tarafından yenilik arz edecek ve eğitime katkı sağlayacak yeni öğretim biçimlerinin doğmasını sağlamıştır. Bu yeniliklerden birisi de dijital öykülemedir. Hikâye anlatma yeni sayılan bir beceri değildir

fakat dijital olarak hikâye oluşturma becerisi yeni oluşan bir beceridir (Meadows, 2003). Öykü anlatımlarının ve öykü paylaşımlarının multimedya alanlarına yayılması öğretmenler ve öğrenciler açısından olumlu sonuçlar doğurmaktadır. (Hess,2014). Öykülerin dijital şekilde oluşturulması ve aktarılması bu çağa özgü bir beceridir ve öğrenmeyi kolaylaştırmaktadır (Morgan, 2014). Dijital öyküleme; bir öyküyü çeşitli multimedya araçları ile birleştirip sunma sürecidir (Figa, 2004). Dijital öyküyü oluşturmak ve paylaşmak kişiye özgüdür. Bu sebeple öğrenliği geliştirmektedir (McLellan, 2006). Yüksel (2011) dijital öyküyü dijital araçlarla bilgileri oluşturma ve paylaşma süreci olarak tanımlamaktadır.

Konuşma becerisi Türkçe Öğretim Programında var olan dört temel dil becerisinden birisidir. İnsanı diğer canlılar arasında farklı bir konuma koyan en önemli özellik düşünme becerisi ve düşündüklerini paylaşabilme becerisidir (Temizyürek, 2007). Konuşma becerisi bireyleri birey yapan özelliklerin başında gelmektedir (Aksan, 2000). Bireylerin erken yaşta kazandığı konuşma becerisinin dinlemeden sonra en çok kullanılan beceri olduğu bilinmektedir. Dinleme anne karnında başlamaktadır. Konuşma ise bireylerin doğduktan sonra çıkardığı seslerle başlamaktadır. Kişilerin sözlü anlatıma da ihtiyaç duyması giderek artmaktadır. Bu sebeple sözlü anlatıma da yazılı anlatım kadar önem verilmesi gerekmektedir.

Tüm bunlardan hareketle yeni bir öğrenme tekniği olarak kabul edilen dijital öyküleme yönteminin sınıflarda kullanılmaya başlanması normal karşılanmaktadır. Çeşitli değişkenler ele alınarak yürütülen dijital öykü çalışmalarının olumlu sonuçlar verdiği görülmektedir. Yapılan araştırmalar incelendiğinde dijital öykü kullanımının temel becerileri de geliştirdiği ve bu becerilere katkıda bulunduğu görülmektedir. Literatür tarandığında Türkçe dersinde kullanılan dijital öykülerin konuşma becerisine olan etkisi ile ilgili yapılan bir araştırmanın bulunmadığı dikkati çekmektedir. Bu sebeple dijital öykülerin öğrencilerin konuşma becerisi tutum ve motivasyonuna etkisi çalışılması beklenen bir araştırma konusudur.

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı teknolojinin gelişmesiyle birlikte Türkçe eğitiminde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi üzerindeki tutum ve motivasyonuna etkisini ortaya koymaktır. Bu amaçla aşağıdaki alt problemlere yer verilmiştir:

- ✓ Türkçe derslerinde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi tutumuna etkisi var mıdır?
- ✓ Türkçe derslerinde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi motivasyonuna etkisi var mıdır?
- ✓ Türkçe dersinde dijital öykülerin kullanıldığı bir sınıftaki öğrencilerin, dijital öykü kullanılmayan bir sınıftaki öğrencilere göre konuşma becerisi tutumunda bir değişiklik var mıdır?
- ✓ Öğrencilerin dijital öykü kullanılmadan işlenen Türkçe dersi motivasyonu ile dijital öykü kullanılarak işlenen Türkçe dersi motivasyonu arasında fark bulunmakta mıdır?

1.3. Araştırmanın Önemi

Günümüzde teknolojinin beraberinde getirdiği yeni kavramlar bulunmaktadır. Dolayısıyla Bu kavramlar insan yaşamını değiştirmektedir. Karşımıza çıkan bu kavramların insan yaşamına olan etkisi eğitimde de değişiklikler meydana getirmiştir. “21. Yüzyıl Becerileri Ortaklık Organizasyonu” tarafından yayımlanan “21. Yüzyıl İçerisinde Yaşayan Öğrenciler için Gerekli Standartlar” isimli raporda, bireylerin yani öğrencilerin teknolojik anlamda gelişmesi ve derslerle bu gelişimi birleştirerek eğitimde belli yeterliliklere ulaşması istenmektedir (Baki, 2015). Bu sebeple öğrencilerin teknolojiyi kullanma becerileri geliştirilmesi gereken bir konuyu oluşturmaktadır.

Teknolojik araçların yaygınlaşmasıyla eğitim öğretim ortamında bulunan materyaller de değişmiş ve yenilenmiştir. Bu sebeple öğrencilerin teknolojik anlamda geliştirilmesi gerekmektedir. Teknolojinin eğitimle bütünleştirilmesi gerekmektedir. Bu amaca uygun olarak Türkiye “FATİH” Projesini başlatmıştır. Bu proje ile eğitim ve öğretimin teknoloji

ile bütünleştirilmesi amaçlanmaktadır (Kamacı ve Durukan, 2012). Bu amaç doğrultusunda öğrencilerden teknolojiyi derslerde kullanarak çağın becerilerine uygun donanımlara sahip nitelikte olmaları beklenmektedir.

Eğitimin teknolojiyle desteklenmesi hususu her derste önemli olduğu gibi Türkçe dersi için de önemlidir. Türkçe öğretimi sürecinin teknolojiyle desteklenmesine katkı sağlayacak yöntemlerden bir tanesi de dijital öyküleme yöntemidir. İlgili alan yazın incelendiğinde dijital öyküler yurt dışında uzun zamandır kullanılan bir eğitim aracıdır. Dolayısıyla yurt dışında dijital öykülerle ilgili yapılan çalışmalara sıkça rastlanmaktadır. Bununla beraber yurt içinde dijital öykülerle ilgili yapılan çalışmalar sınırlı sayıdadır. Yükseköğretim Kurulu Tez Merkezi'ne bakıldığında dijital öykülerle alakalı 43 çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmalardan 14 tanesi doktora tezi, 29 tanesi yüksek lisans tezidir. Yapılan bu çalışmaların 5 tanesi Türkçe eğitimi ile ilgilidir. Türkçe dersi konuşma becerisi esas alındığında yapılan bir çalışmanın bulunmaması bu konuyla alakalı olarak alan yazında açık bulundurmaktadır. Bu tez çalışması alan yazında eksiklik oluşturan bu konuya bir yarar sağlamakta aynı zamanda dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi üzerindeki tutum ve motivasyonuna olan etkisini göstermektedir.

1.4. Araştırmanın Sınırlılıkları

- ✓ Araştırma 2021-2022 eğitim öğretim yılında Çanakkale il merkezinde bulunan bir ortaokulun iki şubesinden alınan veriler ile sınırlıdır.
- ✓ Veri toplama süreci haftada dört saat olmak üzere altı hafta sürmüştür.
- ✓ Araştırmanın örneklemi beşinci sınıfta bulunan 56 öğrenci ile sınırlıdır.
- ✓ Araştırmanın literatür kısmı yerli ve yabancı olmak üzere çeşitli makalelerden, bildirilerden, internet sitelerinden, dergilerden ve kitaplardan alınan bilgiler ile sınırlıdır.

1.5. Araştırmanın Varsayımları

- ✓ Öğrencilerin ölçeği ve anketi doldururken okuduğunu anlayarak işaretleme yaptıkları ve soruları samimi bir şekilde yanıtladıkları varsayılmıştır.
- ✓ Uygulama sürecinde her iki grubun da dış faktörlerden aynı derecede etkilendiği varsayılmıştır.

1.6. Tanımlar

Dijital Öykü: Robin ve Pierson'a (2005) göre dijital öyküler, bilgilerin multimedya araçları ile dijital ortamda birleştirilmesiyle oluşturulur ve eğitimde çeşitli amaçlarla kullanılır.

Dijital Öyküleme: Yürük (2015) dijital öykülemeyi asırlardır süregelen hikâye anlatma becerisini çeşitli teknolojik araç vasıtasıyla dijital ortama aktarma süreci olarak tanımlamaktadır.

Konuşma: Ünal ve Özden (2018) İnsanın düşünce ve duygularını çevresine aktarmada kullandığı sesli iletişim aracına konuşma diyerek konuşma kavramını tanımlamaktadırlar.

Konuşma Becerisi: Pestil ve Özden (2018) konuşma becerisini doğal akış içerisinde kullandığımız telaffuz, dil bilgisi, akıcılık ve algılama gibi becerilerin farklı kademelerde gelişmesiyle ilgili bir beceri olarak tanımlamaktadırlar.

İKİNCİ BÖLÜM KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Araştırmanın bu bölümünde dijital öykülemenin ne olduğundan, tarihçesinden, türlerinden, bileşenlerinden ve dijital öykü oluşturma sürecinden bahsedilmiştir. Ayrıca eğitimde, Türkçe eğitiminde ve dört temel dil becerisi kapsamında dijital öykülerin yerinden bahsedilmiştir. Bölümün sonunda dijital öyküleme ile ilgili yurt içi ve yurt dışı çalışmalara yer verilmiş olup bu çalışmaların değerlendirilmesi yapılmıştır.

2.1. Dijital Öykü Nedir?

Tunç ve Karadağ (2013) dijital öyküyü öğrencilerin eğlenceli bir ortamda bilgileri keşfetmesini sağlayan ve keşfedilen bilgileri kalıcı hale getiren bir yaklaşım olarak tanımlamaktadır. Dijital öyküleme analitik düşünme becerisinin gelişmesine olanak sağlayarak öğrencilerin hayal güçlerini kullanmasını gerektiren ve bireylerin özgün fikirler üretmesine fırsat veren bir yaklaşımdır. Bu çerçevede dijital medya unsurlarını kullanarak bir olayı anlatma biçimi olarak tanımlanmaktadır (Willox vd., 2012). İnceelli (2005) Dijital öykülemeyi teknolojik ortamlarda öğrencilerin sürece dahil olduğu bilgiyi keşfettiği ve yapılandırdığı bir süreç olarak tanımlamaktadır. Bu süreç dersi etkili ve verimli hale getirmektedir. Dijital öyküleme öğrencilere geçmişteki kültürü hatırlatan ve öğrencilerin toplumun düzenine entegre olabilmelerine olanak sağlayan yapılandırmacı şekilde oluşturulmuş olumlu özelliklere sahip bir araçtır (Alcütud, 2013). Bu tanımlardan yola çıkılarak dijital öykülemenin yapılandırmacı eğitim sistemine uygun olduğu anlaşılmaktadır.

Dijital öykülerin ortaya çıkışından itibaren birbirinden farklı olmak üzere çok sayıda tanımı yapılmıştır. İlgili alan yazın incelendiğinde dijital öyküler ile ilgili yapılan tanımlar şu şekildedir:

Banaszewski'ye (2002) göre dijital öykü bireyin var olan hayal gücünü kullanarak ses, müzik, resim ve video gibi farklı bileşenleri bir araya getirmesi sonucunda bir öykü metni üretmesidir.

Hull ve Nelson (2005) dijital öyküleri sesli anlatım, resim, müzik, senaryo ve video gibi bileşenlerden oluşan çoklu medya unsuru olarak tanımlamaktadır. İnceelli (2005) tanımlamasında bu bileşenlere ek olarak dijital öykülerin süresine dikkat çekmektedir ve dijital öyküleri 2,5-3 dakika süren bir anlatı formu olarak tanımlamaktadır. Robin (2006) dijital öyküleri hikâye anlatma becerisini dijital unsurlarla birleştirme olarak tanımlamaktadır.

Huggins-Daines, Kumar, Chan, Black, Ravishankar ve Rudnicky (2006) dijital öyküyü kalem ve kâğıt temelli çalışmalar için çok duyumlu istekleri sağlayabilen teknolojik bir araç olarak tanımlamaktadır. Chung (2007) dijital öyküyü dijital bir ortamda hikâyelerin müzik, video, ses ya da senaryo gibi unsurların birleştirilerek sunulması olarak tanımlamaktadır. Dogan ve Robin (2008) bu unsurlar ile birlikte bir hikâyeyi bütünleştirmenin sonucunda kısa bir filmin ortaya çıktığını belirtmektedirler. Lambert (2010) dijital öykü tanımını yaparken dijital öyküleri geleneksel öykülerle kıyaslamaktadır ve dijital öykülerin geleneksel öykülerin modern hali olduğunu söylemektedir. Sawyer ve Wills (2011) ise dijital öykülerin estetik değerinin olmasına, sanatsal özelliklerin bulunmasına ve kendine has özelliklerin olmasına dikkat çekmektedirler.

Robin (2016) dijital öyküyü belli bir konu ile ilgili kısa hikâyeler anlatma amacıyla kullanılmak üzere müzik, ses, video, senaryo, resim gibi çeşitli multimedya unsurlarının birleştirilmesiyle oluşturulan birkaç dakika süreye sahip anlatılar olarak tanımlamaktadır. Turgut ve Kışla (2015) dijital öyküyü etkileşimli dijital bir platformda ses, resim, senaryo, grafik, hareketli grafik, müzik, görüntü ve metne dayalı anlatımların sunulma süreci olarak tanımlamaktadır. Yamaç (2015) bu tanıma ek olarak dijital öykünün belli bir konuda bilgi verme amaçlı kullanıldığını belirtmektedir. Küngerü (2016) ise dijital öyküleri gelişen dünyada bireylerin öykülerini paylaşmasında önemli bir araç olarak görmektedir.

Bu tanımlara ek olarak Dogan ve Robin (2008) yazarın kendi sesini kullanması ile dijital öykülerin oluşturulduğunu belirtmektedirler. Şimşek (2012) bireylerin deneyimlediği olayları dijital medya unsurlarıyla birleştirmesiyle dijital öykünün oluşturulduğunu

belirtmektedir. Bran (2010) dijital öykü tanımını yaparken tarihsel, kişisel, öğretici vb. türleri olduğunu da söylemektedir. Ayrıca Xu vd. (2011) dijital öykü oluşturma sürecinde sanatsal bir tarafın var olduğuna dikkat çekmektedirler.

2.2. Dijital Öykülemenin Tarihçesi

Dijital öyküleme ile 1960'lı yıllarda film, dizi ve TV programlarında karşılaşmıştır ve bu süreçte çok az sayıda insan tarafından takip edildiği görülmüştür. 1970'li ve 1980'li yıllarda Amerika'da bulunan sanatçılar ve eğitimciler meslektan olmayan kimselerin de sanat uygulamalarına özgün bir şekilde katkı sağlayabileceklerini düşünmüşlerdir. Bu sebeple sanatın sadece profesyonellere ya da sanatçılara yönelik olduğu fikrini reddetmişlerdir ve sanatın herkes için ulaşılabilir olmasına katkı sağlamayı hedef edinmişlerdir. Son yıllarda kullanılan teknolojik araçlardaki gelişmeler ve ilerlemeler ile geleneksel öyküler dijital ortamlarla bütünleştirilmiş ve bunun sonucunda oluşturulan dijital öyküler geniş kitlelere hitap etmiştir (Lambert, 2003; Nichols ve Berliner, 2007). 1990'larda ortaya çıkan dijital araç ya da teknolojik unsurlar bu hedefi gerçekleştirmek için yeni bir zemin sunmuştur. Teknolojinin ilerlemesiyle birlikte dikkat çeken bu dijital unsurlar medya yapımcısı olan Dana Atchley'in dikkatini çekmiştir. Bu uygulamalardan hareketle Atchley multimedya otobiyografisi olan Next Exit'i geliştirmiştir. 1994 senesinde Atchley, Lambert ve Mullen'in katkılarıyla "Herkesin anlatacak bir hikâyesi vardır" görüşüyle temelleri San Francisco'da atılan "Dijital Medya Merkezi" kurulmuştur. Lambert ve Atchley meslek hayatlarında kullandıkları tiyatro sanatı ve dijital becerileri ile dijital öyküleri birleştirmişlerdir (Slyvester ve Greenidge, 2009). 1998 yılında Dijital Medya Merkezi Berkeley'e taşınmıştır ve ismi "Dijital Hikâye Anlatım Merkezi" olarak yenilenmiştir (Gordon, 2011; Robin, 2008; Sylvester ve Greenidge, 2009). Story Center'a (2008) göre Dijital Hikâye Anlatım Merkezi 2015 yılında organizasyon için "Hikâye Merkezi" adını almıştır.

Dijital Öyküleme Merkezi bünyesinde sağlık, eğitim, sanat vb. mecralarda birtakım çalışmaları barındırmaktadır. Bu çalışmalara kendi dijital öyküsünü oluşturmak isteyen kişiler katılım sağlamaktadır. Lambert (2003) Dijital Öyküleme Merkezi sayesinde 1994

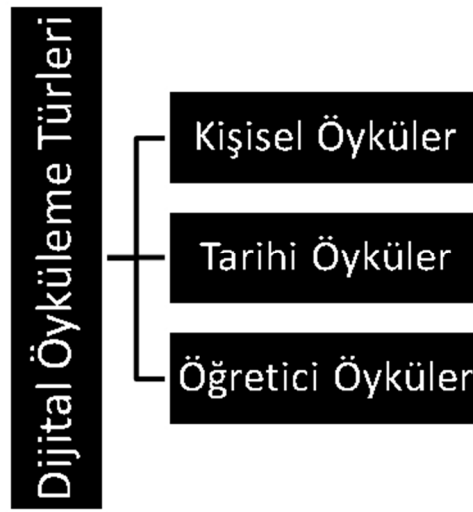
yılından bu yana 1000 ‘den fazla kurum ile iletişime geçildiğini ve bu sayede dijital öykü çalışmaları için 15.000’den fazla kişinin çalışmalarda eğitim aldığını söylemektedir.

Şimşek 2009 yılı baharında doktora tez savunmasını yazmak için Avustralya’ya gitmiştir. Kendisi bu süre zarfında “Dijital Storytelling Around the World” kitabının tanıtım toplantısında dijital öyküleme atalyeleri ile ilk kez karşılaşmıştır. Yazmış olduğu tez konusu ile dijital öykülemenin birleştirilebilirliğini sorgulayan Şimşek, dijital öyküleme konusuna yönelmeye başlamıştır. Bu sebeple dijital öyküleme atölyesini nasıl yürütebileceğini öğrenmek istemiştir. Bu hedef doğrultusunda ilerleyen Şimşek, Avustralya’da Haziran 2009’da düzenlenen kolaylaştırıcı eğitim atölyesine katılmıştır. Tüm bunların sonucunda Şimşek ve arkadaşları Kasım 2009’da Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi bünyesinde Dijital Hikâye Anlatım Atölyesi’ni ilk Kolaylaştırıcı Eğitim Atölyesi ile birlikte kurmuşlardır. Kurulan bu Kolaylaştırıcı Eğitim Atölyesi ile birlikte Şimşek “Dijital Hikaye Anlatımı” adı altında bir yüksek lisans dersi açmıştır (Şimşek, 2018). Dijital öykülemenin ilk kez Türkiye’ye gelişi iletişim konusunda başlamış olsa da yapılan çalışmalar doğrultusunda çeşitli konularla ilerlemiştir. Dijital öyküleme ile ilgili iç mimarlıktan eğitime, eğitimden öğretime çeşitli konularda araştırmalar yapılmıştır. Eğitim alanı ile birleştirilen dijital öyküleme çalışmaları sosyal bilgiler, matematik, Türkçe vb. gibi branş araştırmalarına konu olmuştur ve bu çalışmalar gün geçtikçe daha ayrıntılı hale gelmiştir. Günümüzde teknolojinin yaygınlaşmasıyla birlikte dijital öykü üretme çalışmaları yediden yetmişe herkesin yapabileceği ve yararlanabileceği bir malzeme haline gelmiştir.

2.3. Dijital Öyküleme Türleri

İnsanoğlu yaşadığı olayları, deneyimlerini, gelenek ve göreneklerini, duygularını vb. durumları paylaşmak için öykülere başvuruyordu. Günümüzde küreselleşen dünyanın gerekleri olarak ortaya çıkan dijitalleşme ve teknolojiye ilerleme öykülere farklı bir form kazandırmıştır. Bu sebeple teknolojinin gelişmesiyle birlikte dijital öykülemenin de farklı türleri ortaya çıkmıştır. Gregori-Signes ve Pennock-Speck (2012) dijital öyküleri eğitsel ve sosyal olmak üzere ikiye ayırmaktadırlar. Garrety (2008) dijital öyküleri; geleneksel olanlar, öğretici olanlar, proje tabanlı oluşturulanlar, sosyal-adalet ve kültür temalı olanlar ve kişileri

anlatanlar olarak sınıflandırmaktadır. Ayrıca bu türler tek başlarına bulunabildikleri gibi iç içe de bulunabilmektedirler. Dijital öykü türlerinin birbirleri ile birlikte kullanılması bireylerin günlük yaşamlarında öğrendikleri kavramlar arasında bağlantı kurmalarını desteklemektedir (Kulla Abbott, 2008). Robin (2006)'e göre çok sayıda dijital öykü türü bulunmaktadır. Bu türlerin birbirinden net bir şekilde ayrılmasının güç olduğunu ifade eden Robin (2006) dijital öyküleme türlerini üç başlıkta kategorize etmektedir: kişisel öyküler, tarihsel öyküler ve öğretici öyküler.

Şekil 1. Dijital Öyküleme Türleri

2.3.1. Kişisel Öyküler

Dijital öyküleme türlerinin içerisinde en çok kullanılan tür kişisel öyküleme türüdür. Bu türde günlük hayatta var olan olaylar, kişisel tecrübeler, duygu ve hisler, deneyimler, ilgi ve beklentiler anlatılmaktadır. “Anılar, karakterler ve hayatta yaşanması mümkün olan olaylar kişisel öyküleme türünün konusu olabilmektedir” (Kocaman Karaoğlu, 2015, s.96). Farklı bir deyişle bu türde kişiler kendilerini keşfetmekte, yaşadıklarını ve istediklerini gelecek nesillere aktarmaktadırlar. Borneman ve Gibson (2011) bu öyküler sayesinde bireylerin farklı düşünceler, farklı gelenek ve görenekler, farklı ilgi ve ihtiyaçlar hakkında bilgi sahibi olabildiklerini söylemektedirler.

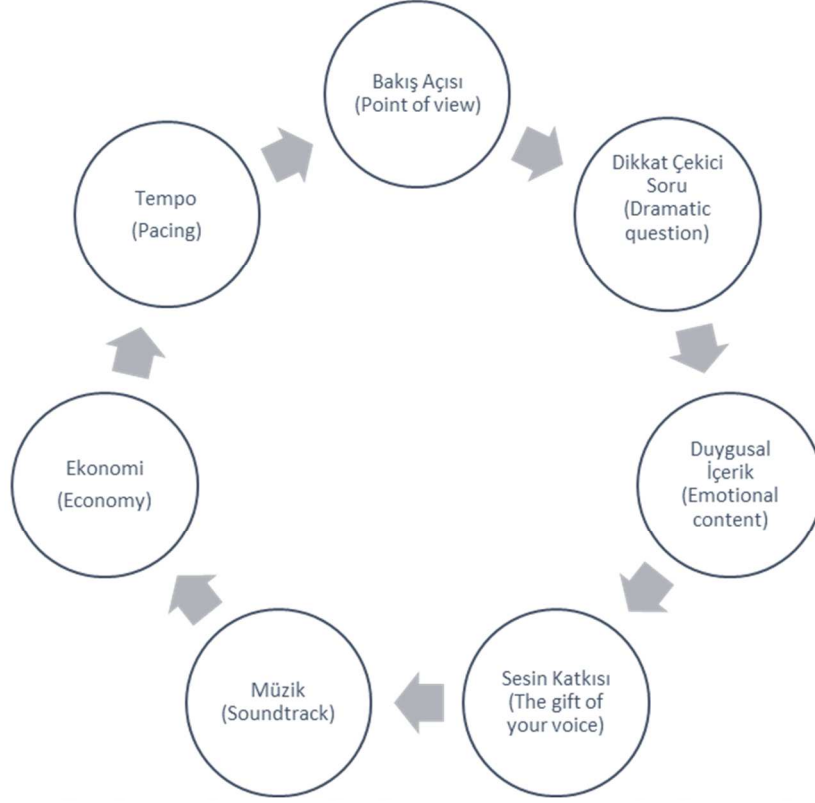
2.3.2. Tarihsel Öyküler

Bu öyküleme türü tarihsel bir içeriğe sahiptir. Bir olay, savaş, icatlar, tarihi dokümanlar vb. tarihsel öykülerin konusunu oluşturmaktadır. Tüm bu unsurlar tarihsel bir olay çevresinde şekillenmektedir (Borneman ve Gibson, 2011). Tarihsel öyküleme yapılırken gazete manşetlerinden, tarihi resimlerden, dijital-görsel materyallerden vb. şeylerden yararlanılmaktadır. Haliloğlu Tatlı'ya (2016) göre tarihsel bilgileri görseller ile destekleyerek dijital öykülere aktarmak öğrenme ve odaklanma konusunda bireylere destek sağlamaktadır.

2.3.3. Öğretici Öyküler

Bu dijital öyküleme türünde amaç belirlenen kitleye konu hakkında bilgi vermektir. Bu tür öyküler sosyal bilimler, fen bilimleri, dil eğitimi vb. gibi farklı alanlardan alınan konuları içermektedir. Birçok eğitimci destek amaçlı olarak öğretici dijital öyküleme türünden faydalanmaktadır. Öğretici bir dijital öykü oluşturmak için hazırlık yapılması gerekmektedir (Chung, 2007; Kocaman Karaoğlu, 2015; Robin, 2008; Tanrikulu, 2020; Yüzer ve Kılınç, 2015). Öğretici öyküler sayesinde öğretim sırasında anlaşılmayan konular daha kolay anlaşılabilir hale gelmektedir.

2.4. Dijital Öykü Bileşenleri

Şekil 2. Dijital Öykü Bileşenleri

İlgili alan yazın incelendiğinde dijital öykü bileşenleriyle alakalı farklı sınıflandırmaların yapıldığı görülmektedir. Dijital Öyküleme Merkezi'nin yaptığı sınıflandırma sonucunda dijital öykü bileşenlerinin toplam yedi adet olduğu görülmektedir. Şekil 2.2'de görüldüğü gibi bu bileşenler, bakış açısı, dikkat çekici soru, duygusal içerik, sesin katkısı, müzik, ekonomi ve tempodur (Jakes ve Brennen, 2005; Lambert, 2013; Robin, 2008). Aşağıda dijital öykü bileşenleriyle ilgili bilgilere yer verilmiştir:

Bakış Açısı (Point of view)

Bakış açısı öyküyü oluşturan kişinin ve öyküyü dinleyen ya da izleyenlerin ilişki kurduğu, anlatıcının ne anlatacağına karar verdiği kısımdır (Arslan, 2013). Bu kısımda anlatan hikâyenin konusuna ve içeriğin ne olacağına karar vermektedir. Bireyler kendi günlük hayatlarından ve tecrübelerinden yola çıkarak anlatacaklarını belli bir bakış açısına göre oluşturmaktadır. Dinleyicilere ya da izleyicilere verilmek istenen mesaj kararlaştırılmaktadır.

Dikkat Çekici Soru (Dramatic question)

Dijital öykü hazırlanırken dinleyicilere merak uyandıracak ve onların dikkatini çekecek bir sorunun bulunması gerekmektedir. Dinleyiciler sorunun cevabını merak içerisinde beklemelidirler. Bu sorunun cevabının dijital öykü içerisinde bulunması gerekmektedir.

Duygusal İçerik (Emotional content)

Duygusal içerik öykü ile dinleyen ya da izleyen kişiler arasında kurulan bağıdır. Bu bağ verilmek istenen bilginin etkili olmasında oldukça önemlidir. Duygusal içerik sayesinde kurulan bağ ile birlikte dinleyici ya da izleyiciler öykünün içerisinde var olan duyguyu kişiselleştirmektedirler.

Sesin Katkısı (The gift your voice)

Dijital öykü oluşturmada kullanılan sesler anlatımı güçlendirmektedir. Konunun daha etkili bir biçimde ortaya konması ve anlatımın etkililiğinin artması bakımından dijital öykülerde sesin gücünü kullanmak oldukça önemlidir. Öğrencilerin kendi dijital öykülerini

oluşturma süreçlerinde sestem faydalanması ve öykülerinin içerisinde seslendirme yapmaları kendi bakış açılarını daha doğru yansıtılmakta ve duygularını daha iyi ifade etmelerini sağlamaktadır (Bull ve Kajder, 2004).

Müzik (Soundtrack)

Hazırlanan dijital öyküye konu ile uyum sağlayan bir müziğin eklenme kısmıdır. Verilmek istenen mesajı göre müzik seçilmelidir. Dijital öykülerde kullanılan müzik dinleyici ile k arasında bağ kurulmasını desteklemektedir.

Ekonomi (Economy)

Dijital öykülerde kullanılan malzemelerin (fotoğraf, video, resim vb.) ve içeriğin izleyici ya da dinleyiciyi sıkmayacak şekilde olması diğer bir deyişle fazla bilgiden uzak, sade olmasıdır. Jakes ve Brennan (2005) dijital öykülerde 20-25 arası görsel bulunması gerektiğini ve dijital öykülerin 2-3 dakika uzunlukta olması gerektiğini belirtmişlerdir.

Tempo (Pacing)

Tempo dijital öykülerin hızını ve ritmini belirleyen ögedir. Hız ve ritim dinleyicinin ya da izleyicinin dikkatini diri tutacak nitelikte olmalıdır. Hedef kitlenin merak duygusunu diri tutmak ve ilgilerini yitirmemelerini sağlamak için çok düşük ya da çok yüksek ritimlerin sürekliliğinden kaçınılmalıdır.

2.5. Dijital Öykü Oluşturma Süreci

Öyküyü oluşturan bireyler için dijital öyküleme süreci oldukça önemlidir. Anlamalı bir dijital öykünün oluşturulabilmesi için izlenecek olan yol çok önemlidir. Öğrencilerin bilgilerini sorgulaması, konu hakkında fikirlerinin oluşması, fikirlerin sorgulanması, problem oluşturarak bu problemi çözecek yönde sorular sorması ve bu sorulara çözümler üretmesi anlamalı bir dijital öykünün oluşturulabilmesi için gereken hususları oluşturmaktadır (Malita ve Martin, 2010). Joe Lambert (2003), tarafından yazılmış olan “Digital Storytelling Capturing Lives, Creating Community” adlı kitapta dijital öyküleme oluşturma süreci yedi adımda sıralanmıştır. Bu adımlar: bakış açısı belirleme, duyguları belirleme, anı belirleme, öyküyü görme, dinleme, birleştirme ve paylaşmadır.

İlgili alan yazın incelendiğinde dijital öykü oluşturma süreci ile farklı sınıflandırmalar yapıldığı görülmektedir. Araştırmacılar tarafından farklı şekilde sınıflandırılan dijital öykü oluşturma süreci aşağıda verilmiştir:

Tablo 1.

Araştırmacılara Göre Dijital Öykü Oluşturma Süreci

Jakes ve Brennan (2005)	Gregori-Signes (2008)	Tolisano (2008)	Barret (2009)	Frazel (2010)	Lasica (2010)	Arslan (2013)	Morra (2013)	Haliloğlu Tath (2016)
Yazma	Senaryo Geliştirme	Yazma, Öyküleştirme ve Senaryolaştırma	Senaryo Oluşturma	Hazırlık (İçerik Boyutu)	Öykü Konusu Belirleme	Öykünün Başlangıcı	Fikir Üretmek Başlama	Üretimden Önce
Senaryo Geliştirme	Ses Kaydetme	Çoklu Ortam Unsurlarını Belirleme	Ses Kayıt ve Düzeltme	Üretim (Dijital boyutu)	Materyal Toplama	Senaryo Oluşturma	Araştırma Keşfetme Öğrenme	Üretim
Öykü Panosu	Elde Etme ve İşleme	Dijital Öykünün Bilgisayara Aktarılması, İzlenmesi ve Paylaşılması	Görselleri Düzenleme	Sunum (Dijital öykünün paylaşımı)	Senaryo Belirleme	Materyallerin Seçimi	Yazma-Senaryo	Üretim Sonrası

<i>(tablonun devamı)</i>						
Multimedya Araçları Kullanma	Farklı Medya Türlerini Birleştirme	Sesi ve Görüntüyü Birleştirme	Araç- Gereçleri Hazırlama	Materyallerden Dijital Öykü Oluşturulması	Öykü Panosu Plan	Dağıtım- Sunum
Dijital Öyküyü Oluşturma	Öykünün Bitmiş Hâlini Sunma veya Yayımlama	Efekt ve Geçiş Ekleme	Pano Oluşturma	Sunum	Materyalleri Ekleme- Oluşturma	
Paylaşma		Yayımlama	Araçları Dijitalleştirme		Birleştirme	
			Ses Kaydı		Paylaşma	
			Müzik Ekleme		Dönüt	
			Düzenleme			
			Paylaşma			

(Demir 2019, s.19)

Yapılan araştırmada dijital öykü oluşturma süreci Jakes ve Brennan (2005)'in basamakları esas alınarak uygulanmıştır. Aşağıda Jakes ve Brennan (2005)'in dijital öykü oluşturma basamakları açıklanmıştır:

Yazma: Dijital öykü oluşturma sürecinin ilk basamağı öykünün yazılmasıdır. Öykü yazılmadan önce bir konu belirlenmektedir. Yazılanların teması ders konu bütünlüğüne ve dersin işlenişine uygun olmalıdır. Konu belirlendikten sonra bir taslak oluşturulmaktadır. Hazırlanan taslaklar için dönütler alınmakta ve alınan dönütler sonrasında senaryo taslağına son hali verilmektedir.

Senaryo Geliştirme: Yazma aşamasından sonra öğrencilerin geliştirmiş olduğu senaryolar öykünün temelini oluşturmaktadır. Senaryo geliştirme aşamasında hangi çoklu ortam aracının kullanılacağı seçilmektedir. Dijital öykü oluşturulurken seçilen çoklu ortam araçları öykünün ilgi çekici olması ve merak uyandırması bakımından önem arz etmektedir.

Öykü Panosu: Bu aşamada videonun akış şeması şekillendirilmektedir ve hangi ögenin ne zaman kullanılacağı belirlenmektedir.

Çoklu Ortam Araçlarının Kullanma: Öykü panosunda şekillendirilen sıraya uygun olarak kullanılan cihazlarla (kamera, bilgisayar, telefon, tablet, kayıt cihazı vb.) öykünün oluşturulduğu aşamadır. Bu aşamada seslendirme ve efekt kullanımına, kullanılacak olan görsel ve müzik seçimine, dijital öyküyü oluşturmak amacıyla hangi programın kullanılacağına karar verilmektedir.

Dijital Öykü Oluşturma: Öykü panosu aşaması oluşturulduktan sonra aynı zamanda hangi çoklu ortam aracının kullanılacağına karar verildikten sonra oluşturma aşamasında birleştirme işlemi yapılmaktadır.

Dijital Öykü Paylaşma: Dijital öykü oluşturma sürecinin son basamağı paylaşma aşamasıdır. Bu süreç içerisinde hazırlanan öyküler sınıfta, sosyal medya ortamlarında, akıllı tahtalarda, izdüşümü aletlerinde ya da çevrimiçi ortamlarda paylaşılmaktadır.

2.6. Dijital Öyküleme Kullarılan Araçlar ve Yazılımlar

Dijital öyküleme teknolojik araç ve gereçlerin kullanımını gerektiren aşamalı bir süreci kapsamaktadır. Çağın teknolojisinden faydalanırken dijital öykü oluşturmak için kullanılan araç ve gereçlerin sınıfta bulunması gerekmektedir. Bu araç ve gereçlerin sorunsuz kullanılabilmesi için de gerekli olan alt yapının sağlanması önem arz etmektedir.

Masaüstü bilgisayarlar, dizüstü bilgisayarlar, tablet bilgisayarlar, telefonlar, ses kayıt cihazları, video kayıt cihazları, kulaklık, hoparlör, tarayıcı, projeksiyon cihazı, flash bellek, CD, DVD vb. araçlar dijital öykü oluşturma sürecinde sınıflarda bulunması gereken araç-gereçlerdendir (Demirer, 2013; Frazel, 2010; Garrety, 2008; Kieler, 2010). Dijital öyküler hazırlanırken süreç içi ya da süreç dışında kullanılan tüm araçlar oldukça önemlidir. Kaliteli bir eğitim için bu araç-gereçlerin eksiksiz olması gerekmektedir.

Teknolojinin hızla ilerlemesiyle birlikte dijital öyküleme için kullanılan yazılım ve uygulamaların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Buna bağlı olarak çeşitli mobil

uygulamalarda, masaüstü ve dizüstü bilgisayarlar yazılımlarında, web tabanlı yazılımlarda, akıllı telefon ve tablet bilgisayar yazılımlarında dijital öykü oluşturulabilmektedir. Tablo 2’de dijital öykü oluşturulabilecek yazılım ve uygulamalara yer verilmiştir:

Tablo 2.

Dijital Öyküleme Yönteminde Kullanılan Araçlar ve Yazılımlar

Bilgisayar Yazılımları	Web Tabanlı Yazılımlar	Mobil Uygulamalar	Telefon ve Tablet Yazılımları
Aodacity	Animato	Com-Phone Story Maker	iMovie for iPad
İMovie	GoAnimate	Draw Me a Story	iTalk
Microsoft Photo Story 3	Powtoon	Kids Story Builder	Fotobabble
OpenShot Video Editor	Prezi	Story Creator	ReelDirection
Windows Movie Maker	Storybird	Toontastic 3D	Storyrobe
	Storyjumper		StoryKit
	ToonDoo		8 mm HD for iPad

2.6.1. Dijital Öykülemede Kullanılan Mobil Uygulamalar

Com-Phone Story Maker: Animasyonlar kullanılarak dijital öykü oluşturma fırsatı sunmaktadır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Draw Me a Story: Animasyonlar kullanılarak dijital öykü oluşturma fırsatı sunmaktadır. Ücretli ya da ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Kids Story Builder: Yazı, ses veya fotoğraf eklenerek dijital öykü oluşturma imkânını sağlamaktadır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Story Creator: Yazı, ses, fotoğraf eklenerek dijital öykü oluşturmaya katkıda bulunur. Aynı zamanda oluşturulan öyküler sosyal medya hesaplarında paylaşılabilir. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak iOS kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Toontastic 3D: Kullanıcıların üç boyutlu animasyonlar ekleyerek çizgi film oluşturmalarına katkıda bulunmaktadır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak iOS kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

2.6.2. Dijital Öykülemeye Kullanılan Masaüstü ve Dizüstü Bilgisayar Yazılımları

Aodacity: Dijital ortamlarda ses düzenlemesini sağlayan programdır. Bu yazılım sayesinde ses kaydı veya müzik yapılmakta ve düzenlenmektedir. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows, MacOS ve Linux kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmaktadır.

iMovie: Video düzenlemesi yapmaya olanak sağlamaktadır. Programın içinde yer alan konularla bir video oluşturulabildiği gibi hazır videolar da düzenlenebilmektedir. MacOS kullanıcılarına ücretsiz olup işletim sistemi olarak MacOS kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmaktadır.

Microsoft Photo Story 3: Dijital öykü hazırlanırken video, ses, resim, fotoğraf vb. eklemeye olanak sağlayan yazılımdır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmaktadır.

OpenShot Video Editor: Videoları kesmek, ses eklemek, düzenlemek gibi özellikleri içinde barındıran yazılımdır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows, MacOS ve Linux kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmaktadır.

Windows Movie Maker: Videoları düzenlemeye, dijital öyküye resim, fotoğraf vb. eklenmesine olanak sağlamaktadır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Windows kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmaktadır.

2.6.3. Dijital Öykülemde Kullanılan Web Tabanlı Yazılımlar (Web 2.0)

Animato: Video veya fotoğraf yüklenebilen ya da hazırda bulunan taslaklar yardımıyla video oluşturulabilen web tasarımıdır. Ücretli ya da ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

GoAnimate: Animasyon eklenerek video ya da dijital öykü hazırlamaya yarayan web tasarımıdır. Ücretli bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Powtoon: Aracın içerisinde bulunan şekil, resim, fotoğraf vb. nesnelere yardımıyla dijital öykü oluşturulabilen bir tasarımıdır. Ücretli ya da ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Prezi: İçerisinde hazır temaların da bulunduğu web tabanlı bir tasarımıdır. Ücretli ya da ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Storybird: Dijital öykü hazırlamaya yarayan web tasarımı bir araçtır. Ücretli bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

Storyjumper: İçerisinde bulunan şekil ve karakterler yardımıyla dijital öykü ya da dijital öykü kitabı oluşturulabilen web tasarımıdır. Ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

ToonDoo: İçerisinde bulunan şekil ve animasyonlar yardımıyla dijital öyküler için karakter oluşturmaya yarayan web tabanlı bir tasarımdır. Ücretli ya da ücretsiz bir program olup işletim sistemi olarak Bulut Mimarisi kullanılmaktadır. Türkçe dil desteği bulunmamaktadır.

2.7. Eğitimde Dijital Öyküleme

Teknolojinin gelişmesiyle beraber bireylerin bilişim cihazlarına olan ilgileri de gün geçtikçe artmaktadır. Günümüzde teknolojik araçlara ulaşım ve bu araçların temini dijital öykünün ilk ortaya çıktığı zamanlara göre daha kolaydır. Teknolojik araçlar, yazılımlar, multimedya araçları vb. öğrencilerin kendilerini geliştirebilecekleri ve iç dünyasını yansıtabilecekleri dolayısıyla kendilerini ifade edebilecekleri ortamlar olarak görülmektedir.

Dijital öyküleme öykü yazma becerisinin vermiş olduğu özgün düşünme becerisinin ve teknolojinin vermiş olduğu dijital okur-yazarlık becerisinin harmanlanmış bir halidir. Bu iki beceriyi içinde kapsayan dijital öyküleme yapılandırmacı anlayışa sahiptir (More, 2008). Dijital öyküleme sahip olduğu özellikler ile eğitimde kullanılacak etkili bir araçtır.

Eğitimde kullanılan dijital öyküler, öğretmenlerin amaçlarına uygun şekilde yararlandığı öyküler ve öğrencilerin amaçlarına uygun şekilde kullandığı öyküler olarak sınıflandırılmaktadır (Robin, 2006). Öğretmenler öğretimin etkililiği için sınıflarında dijital öyküleri izletebilmekte ve kendi hazırladığı öykülerle dersi çekici hale getirebilmektedirler. Öğretmenlerin dersin kazanımlarına ve temalarına uygun olarak hazırlamış olduğu dijital öyküler sayesinde sınıf ortamında bilişim araçlarının kullanımı da artmaktadır. Bu sayede öğrencilerin merak duygusu artmakta derse olan ilgi ve dikkat de bu meraka bağlı olarak artmaktadır. Öğretmenler anlaşılması güç olan konuları dijital öykü kullanımı sayesinde anlaşılabilir hale getirebilmektedirler. Sınıfta tartışma ortamları oluşturabilmektedirler. Dijital öyküler ve özel öğretim tekniklerinin bütünleştirilmesi ile dersler ilgi çekici hale gelmekte ve anlaşılması zor olan konular daha kolay anlaşılabilir hale gelmektedir. Sınıfta dersin

işleyişine yardımcı olabilecek her türlü aracın kullanılması öğrencilerin yeni bilgi edinmelerini, yeni bilgilerle önceki bilgilerini karşılaştırmalarını ve dersleri daha kolay anlamalarını desteklemektedir. Bu sebeple dijital öyküler öğretmenler için etkili bir eğitim yöntemi olarak görülmektedir.

Dijital öyküler öğrenciler açısından da etkili bir öğretim aracıdır. Bunun yanında öğrencilere araştırma ve sorgulama gibi becerileri de kazandırmaktadır. Bu sebeple öğrencilerden kendi dijital öykülerini oluşturması istenebilir. Bu istenirken öğrencilere dijital öykülemenin özellikleri, türleri, yedi bileşeni hakkında bilgi verilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte dijital öykü oluşturma sürecine dikkat edilmesi gerekmektedir. Bu süreçte öğretmenlerin öğrencilere kılavuz olması gerekmektedir. Öğrencilere yardımcı olması açısından daha önceden hazırlanmış olan dijital öykü örnekler paylaşılabilir. Tüm bu süreçte öğrencilerin derse karşı ilgileri, istekleri ve motivasyonları artmaktadır. Kendilerinden dijital öykü oluşturulması istenen öğrenciler kitaplardan, dergilerden, ansiklopedilerden, internetten, gazetelerden vb. yerlerden araştırma yapmaktadırlar. Araştırma öğrencilerin analiz yapma becerisi kazanmasını sağlamaktadır. Öğrenciler dijital öykü oluşturma sürecinde sorgulama yapma, bilgi kaynaklarının kullanma, iyi ve yararlı bilgiyi ayırt etme, soru sorma, düşüncelerini paylaşma, sentez ve değerlendirme yapma vb. becerilerini geliştirmektedirler. Öğrenciler tüm bu işlemlerin sonucunda iletişim becerilerini geliştireceklerdir ve hazırladıkları öyküleri akranlarıyla paylaşma imkânına sahip olabileceklerdir. Robin (2008) dijital öykülerin sahip olduğu eğitsel bileşenleri sınıflamıştır. Bu sınıflamaya aşağıda yer verilmiştir.

Şekil 3. Dijital Öyküleme Bileşenleri

Alan yazın incelendiğinde dijital öykülemenin eğitimde kullanılmasının faydaları şu şekilde sıralanabilir (Banaszewski, 2002; Dogan ve Robin, 2008; Frazel, 2010; Jakes ve Brennan, 2005; Kieler, 2010; Miller, 2009; Mornis, 2013; Ohler, 2006; Robin, 2006; Robin ve McNail, 2013; Sadik, 2008; Yang ve Wu, 2012; Yoon, 2013; Yüksel, 2011):

- ✓ İletişim becerilerini kuvvetlendirmektedir.
- ✓ Formal ve informal öğrenmeyi birleştirmektedir.
- ✓ Özgün bir öğrenme ortamını desteklemektedir.
- ✓ Derse karşı olan ilgi ve isteği artırmaktadır.
- ✓ Derslerin monoton geçmesini engellemektedir.
- ✓ Çoklu zekâ kuramına uygundur ve yapılandırmacı anlayışa sahiptir.
- ✓ Farklı öğrenme stillerini içinde barındırmaktadır.
- ✓ Özel öğretim tekniklerini beraberinde kullanmaya uygundur.
- ✓ Teknolojik araçların derslerle bütünleşmesini sağlamaktadır.
- ✓ Teknolojik aletleri kullanma becerisini geliştirmektedir.
- ✓ Görsel okuryazarlığı ve dijital okuryazarlığı geliştirmektedir.

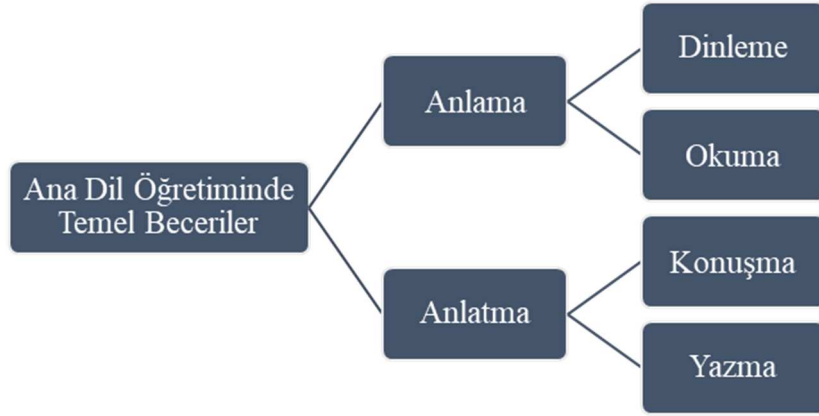
- ✓ Proje tabanlı öğrenme modelinin sınıf ortamında uygulanmasına olanak sağlamaktadır.
- ✓ Bireysel farklılıkları içinde barındırmaktadır.
- ✓ Olumlu sınıf ortamı oluşturmaktadır.
- ✓ Öğrencilerin dikkatini yaptığı işe vermesini sağlamaktadır.
- ✓ Öğrencileri araştırmaya teşvik etmektedir.
- ✓ İş birlikli çalışmayı kuvvetlendirmekte ve bu sayede grup dinamiklerini güçlendirmektedir.
- ✓ Aktif öğrenmeyi ve aktif katılımı sağlamaktadır.
- ✓ Öğrencilerin karar verme becerisini güçlendirmektedir.
- ✓ Öğrencilerin özgün düşünme becerilerini geliştirmektedir.
- ✓ Öğrencilere sorumluluk bilincini kazandırmaktadır.
- ✓ Üst düzey zihinsel becerilerin gelişmesine katkı sağlamaktadır.
- ✓ 21. Yüzyıl becerileri olarak adlandırılan becerilerin gelişmesine katkı sağlamaktadır.

Ciğerci'ye (2015) göre öğrenciler dijital öykü hazırlama sürecinde kendi seslerini dinlemektedirler. Bunun sonucunda öğrencilerin dinleme becerileri gelişmektedir. Öğrenciler kendi seslendirmelerinde telaffuzlarına, seslendirmelerine, vurgu ve tonlamalarına dikkat etmektedirler. Bunun sonucunda da dinleme becerileri gelişmektedir. Dijital öykülerin kullanımı öğrencilerin dinleme, okuma, yazma ve konuşma becerilerini geliştirmekte, derslere olan ilgi, istek ve motivasyonlarını arttırmakta ve dil derslerinde olumlu tutum geliştirmektedir (Ohler, 2006; Verdugo ve Belmonte, 2007). Kobayashi'ye (2012) göre öğrencilerin boş zamanlarında verilecek olan dijital okuma kursları, fotoğrafçılık kursları, diksiyon kursları ve bilgisayar kursları onların gelişime katkı sağlayacaktır ve sürecin daha verimli geçmesine olanak sağlayacaktır.

2.7.1. Türkçe Eğitiminde Dijital Öyküleme

Teknolojinin gelişmesiyle beraber hayatımızda var olan çoğu alanda da değişiklikler ve gelişmeler meydana gelmiştir. Gelişen ve değişen bu alanlardan birisi de eğitimidir. Teknoloji destekli eğitim çağımızın gerekçelerinden birisidir. Teknoloji ilerledikçe eğitimciler yeni eğitim-öğretim anlayışları geliştirmiş ve sınıflarında bu yeni anlayışları uygulamışlardır. Bu uygulamalardan birisi de dijital öyküleme. Dijital öyküleme yeni bir öğretim tekniği olmasa da Türkiye’de yeni denilebilecek bir öğretim tekniğidir. Eğitimciler bu kavram ortaya çıktıktan sonra sınıflarında bu konuda uygulama yapmaya başlamışlardır. Araştırmacılar tarafından da bu konu ilgi çekmiş dijital öykülerle alakalı çok sayıda araştırma yapılmıştır. Dijital öykülerle ilgili farklı alanlarda yapılan çalışmalara bakıldığında bu çalışmaların ortak noktası dijital öykülerin kalıcılığı olumlu etkilemesi, öğrencilerin kendini ifade etmekte rahatlık sağlaması ve öğrencileri motive etmesidir. Kısacası yapılan araştırmalarda dijital öykülerin öğretim alanında sağladığı olumlu etkilerden söz edilmektedir (Bedir Erişti, 2017; Demirer, 2013; Dola ve Aydın, 2020; Gözen ve Cırık 2017; Kocaman Karoğlu, 2016; Kocaman Karoğlu, 2015; Koltuk ve Kocakaya, 2015; Tatlı ve Aksoy, 2017; Ünlü ve Yaygın, 2020; Yamaç, 2015; Yang ve Wu, 2012). Teknolojinin gelişmesiyle birlikte dünya çapında yaşanan değişimler eğitim konusunda da yaşanmaktadır. Teknolojinin sağladığı imkânları eğitim ile birleştirme çalışmaları her geçen gün artmaktadır. Bunların sonucunda çok sayıda ülkenin eğitimde yaptığı değişikliklerde teknolojinin gelişmesinin öğrenme-öğretme ortamı ile bütünleştirilmesi sağlanmıştır (Frenk vd., 2010). Ülkemizde de teknoloji ve eğitimi birleştirme anlayışı gün geçtikçe etkililiğini sürdürmektedir.

Dijital öyküleme yöntemi pek çok derste olduğu gibi Türkçe dersinde de kullanılabilir (Baki, 2015; Ciğerci ve Gültekin, 2017; Kurudayıoğlu ve Bal, 2014). Türkçe öğretiminde önemli konulardan biri olan temel dil becerileri dijital öyküleme yardımıyla daha etkili şekilde kazandırılabilir. Aşağıda Türkçe öğretiminde önemli yere sahip olan temel dil becerileri şekil halinde gösterilmiştir:

Şekil 4. Ana Dil Öğretiminde Temel Beceriler

Temel dil becerileri birbirinden ayrı gözüktükçe de bütün olarak birbirlerini içeren becerilerdir ve bir beceriyi diğer beceriden ayırmak mümkün değildir. Temel becerilerin içerisinden en önce kazanılan beceri anne karnından itibaren öğrenmeye başlanılan dinleme becerisidir. Dinlenenlerden hareketle konuşmaya başlanmaktadır ve en sonunda okulda alınan eğitim vasıtasıyla okuma ve yazma becerisi kazandırılmaktadır. Beceriler ayrı ayrı kazanılmaya başlansa da bir bütün şeklinde devam etmektedirler. Bu sebeple dijital öyküler ile işlenen dersler becerilerin tamamını kapsayacak ve geliştirecek şekilde kullanılabilir. Örneğin kâğıttan okuyarak yapılan bir dinleme etkinliği dinleme ve okuma becerisini geliştirirken okuma metinlerini dijital öykülere aktarma yoluyla yapılan bir dinleme etkinliği öğrencilerin dinleme, okuma ve yazma becerisini geliştirebilmektedir.

Eğitim ile teknolojinin birleştirilmesi sonucunda geleneksel öyküler dijital ortama aktarılabilir ve bu işlem sonrasında dijital öyküler oluşturulabilir. Dijital öyküleme sayesinde eğitim ortamı farklı disiplin türlerini bir arada barındırmaktadır (Kahraman, 2014). Alan yazın incelendiğinde (Baki, 2015; Batıbay, 2019; Çiftçi ve Ünlü, 2020; Delen, 2021; Demir, 2012; Doğan, 2019; Talan, 2019; Topçu, 2020; Yılmaz vd., 2017) dijital öyküleme yönteminin Türkçe öğretimi konusunda olumlu sonuçlar verdiği görülmektedir.

2.7.2. Dil Bilgisi Öğretiminde Dijital Öyküleme

Dil bilgisi öğretiminde eğitimde olduğu gibi yeni anlayışlar ve yeni öğrenme-öğretme yolları denenmeye başlanmıştır. Yapılandırmacı anlayışın eğitim sistemine girmesiyle birlikte dil bilgisi öğretimi de değişmiş ve yeni anlayışa uygun olarak öğretilmeye başlanmıştır. Dil bilgisi öğretiminde bir konunun anlaşılması ve kavranması için geleneksel olan ezberletme yöntemi yerine sezdirme yöntemi kullanılmaktadır. Sezdirme yönteminde konular ve kavramlar direkt olarak verilmemekte, metinler yardımıyla fark ettirilmeye çalışılmaktadır. Türkçe dersinde bulunan metinler ve bu metinlerin etkinliklerinin dijital öyküleme ile desteklenmesi yapılandırmacı yaklaşımın ve Türkçe Dersi Öğretim Programı'nın amaçlarıyla örtüşmektedir (Çeçen, 2007; Eroğlu Çopur, 2021; MEB, 2019). Kısacası dil bilgisi öğretimi aşamasında çağın gerekçelerine uygun olan aynı zamanda öğretim programının amaçlarına da uygun olan dijital öyküleme yöntemi kullanılabilir bir araçtır.

Türkçe eğitimi kapsamında dil bilgisi öğretimi konusunda yapılan araştırmalar incelendiğinde bu araştırmaların sayıca çok az olduğu görülmektedir. Erdem (2007) hazırlamış olduğu doktora tezi çalışmasında dil bilgisi konusunda materyal olarak en çok kullanılan aracın ders kitabı olduğu sonucuna ulaşmıştır. Veriler ışığında Türkçe öğretmenlerinin dil bilgisi öğretiminin Türkçe dersinde bulunan dört temel beceriyi (dinleme, konuşma, okuma, yazma) geliştirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Çeçen (2007) hazırlamış olduğu doktora tezi çalışmasında metin temelli dil bilgisi öğretiminin öğrencilerin akademik başarısına geleneksel yöntemle oranla daha çok katkıda bulunduğu sonucuna ulaşmıştır. Eroğlu Çopur (2021) yapmış olduğu doktora tezi çalışmasında dil bilgisi konularının sezdirilerek öğretilmesi konusunda dijital öykülemeden yararlanılmasının öğrencilerin akademik başarılarına daha çok katkı sağladığı sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca öğrencilere yarı yapılandırılmış görüşme formu uygulanmıştır. Öğrenciler dijital öykülerin derste kullanılmasına olumlu olarak baktıklarını, dijital öykülerin dersi eğlenceli hale getirdiğini ve dijital öyküler ile birlikte dil bilgisi konularını daha iyi anladıklarını belirtmişlerdir. Tüm bu bilgilerden hareketle dijital öykülerin çağın gereksinimlerine uygun olan bir araç olduğu, eğitim sisteminde yer edinen düşüncelere uygun olduğu ve öğretim programlarında yer alan amaçlara uygun olduğu anlaşılmaktadır. Dil bilgisi öğretiminin dijital öyküleme ile desteklendiği çalışmaların sayısının az olması alan yazında eksiklik

oluşturmaktadır. Bu sebeple dil bilgisi öğretimi ve dijital öykülemenin birleştirildiği çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

2.7.3. Dinleme Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme

Dinleme eğitimi anne karnında edinmeye başlanılan dolayısıyla ilk önce öğrenilen beceridir. Bu sebeple dinleme diğer becerilerin temelini oluşturmaktadır (Akyol, 2010). Dinleme karşıdaki kişinin söylediklerini anlama, verilmek istenen mesajı anlamlandırabilme bunun sonucunda da tepkide bulunma becerisidir. Aytan'a (2019) göre dinleme, sesleri fark etmeden sonra konuşma görüntülerinin farkına varılması ile başlamakta ve işaretlerin hatırlanması, tanınması ve anlamlandırılması ile ilerleyen karmaşık bir yapıya sahiptir.

Temel becerilerden biri olan ve en önce kazanılanı olan dinleme; anlamlandırma, yapılandırma, karşılaştırma, değerlendirme, analiz etme, düşünme gibi becerilerin ve konuşma, yazma, okuma gibi diğer becerilerin kazandırılması için temel beceri durumundadır (Koç ve Müftüoğlu, 1998). Dinleme becerisi diğer beceriler arasında en çok kullanılan beceridir (Aytan, 2011). Dolayısıyla dinleme en çok zaman harcadığımız beceri konumundadır.

Dijital öyküleme yöntemi ve dinleme becerisinin birlikte ele alındığı çalışmalar (Ciğerci ve Gültekin, 2019; Demirbaş, 2019; Gezer, 2020; Girmen, Özkanal ve Dayan, 2019; Mangal, 2020; Sümer ve Eldeniz Çetin, 2018; Tabieh vd., 2021) incelendiğinde araştırmaların sonuçları kısaca aşağıdaki gibi maddeleştirilebilmektedir:

- ✓ Dijital öyküleme ile birlikte işlenen dersler öğrencilerin dinleme motivasyonunu arttırmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme öğrencilerin dinlemeye yönelik ilgisini ve merakını arttırmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme öğrencilerin dinleme stratejilerinin gelişimine katkıda bulunmaktadır.

- ✓ Dijital öyküleme ile iş birliği içinde yapılan çalışmalar öğrencilerin birbirlerini daha çok dinlemesini sağlamıştır.
- ✓ Dijital öyküleme ile birlikte yürütülen dinleme çalışmaları sonucunda öğrencilerin dinlediklerini anlama seviyeleri artmaktadır.
- ✓ Derslerde dijital öykülerden yararlanma öğrencilerin dinleme becerisine yönelik olan tutumlarını olumlu yönde etkilemektedir.

2.7.4. Okuma Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme

Dört temel dil becerisinden biri olan okuma, okuyucunun metni anlamaya çabaladığı ve okuduklarını ön öğrenmeleri ile bütünleyerek yeni anlamlar ortaya koyma uğraşına girdiği bir beceridir. Okuma yapılırken ortamın uygun olması gerekmektedir ve okuyucu ile yazarın alışveriş halinde bulunması gerekmektedir (Akyol, 2007). Okuma; görme, anlama, seslendirme, algılama, zihinde yapılandırma gibi göz ve beynin çeşitli işlevlerinden oluşan karmaşık bir süreçtir. Bu süreç çizgi ve harflerin fark edilmesiyle başlamaktadır. Sonrasında dikkatin yoğunlaştırılmasıyla kelimeler tanınmakta, cümlenin anlamı bulunmakta, ilgili olan ve önemli sayılan bilgiler seçilmektedir. Seçilen bilgiler okuyucu tarafından sıralama, sınıflama, ilişkilendirme, analiz-sentez, sorgulama, yorumlama, sorun çözme, değerlendirme gibi çeşitli zihinsel işlemlerden geçirilmektedir. Bunun sonucunda işlenen bilgiler bireyin ön bilgileriyle birleştirilerek yeni anlamlar oluşturulmaktadır (Güneş, 2012: 2). “Okuma sürecinde yazılar zihinsel olarak kavramlara çevrildiği, anlamlandırıldığı ve beyinde yapılandırıldığı için okuma becerisi zihnin gelişimine en çok katkıda bulunan öğrenme alanı olarak görülmektedir” (Güneş, 2007: 117). MEB (2006) Türkçe Öğretim Programı’nda okuma becerisinin öğrenmeyi, araştırmayı, tartışmayı, eleştirel düşünmeyi ve yorumlamayı sağlayan bir sürece sahip olduğu vurgulanmaktadır.

Dijital öyküleme yöntemi ve okuma becerisinin birlikte ele alındığı çalışmalar (Atalay ve Belet Boyacı, 2019; Çiftçi, 2019; Değirmenci, 2014; Kırıkçı, Çiğerci ve Arıkan, 2020; Şentürk Leylek, 2018; Tiryaki ve Karakuş, 2019) incelendiğinde bulunan sonuçlar aşağıdaki gibi maddeleştirilebilmektedir:

- ✓ Dijital öyküleme ile birlikte işlenen derslerde öğrencilerin akıcı okuma düzeyleri müfredata göre işlenen derslere oranla artmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme ile birlikte işlenen dersler sonucunda öğrencilerin akıcı okuma becerileri gelişmektedir.
- ✓ Dijital okuma yöntemi ile işlenen dersler öğrencilerin okuma motivasyonunu arttırmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yöntemi ile birlikte okumalar yapılmasının sonucunda öğrencilerin okuma hataları gün geçtikçe azalmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yönteminin derslerde kullanılması öğrencilerin okuduklarını anlama düzeylerini arttırmaktadır.

2.7.5. Yazma Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme

Yazma, seslerin sembolleri olarak bilinen harfler aracılığıyla insanların duygularını, isteklerini, arzularını, düşüncelerini, hayallerini vb. her şeyi kâğıt, elektronik ortam vb. yerlere aktarmak olarak tanımlanabilmektedir (Altunkaya, 2019). Yazma, dört temel dil becerisi içerisinde en son kazanılan ve en zor kazanılan beceri olmasına rağmen tüm beceriler ile etkileşim içerisinde (Demir, 2013; Yangil, 2019). Programda yapılandırmacı anlayışa uygun olan ve sarmal yapıda ilerleyen aynı zamanda diğer beceriler ile ilişkisi bulunan yazma becerisi, bireylerin kendilerini ifade etmelerine yarayan bir beceridir. Aynı zamanda yazma becerisi bireylerin yaşadıkları dünyayı ve hayalini kurdukları dünyayı sembollerle anlatabilme becerisidir (Akbayır, 2011; Gündüz, 2013; Özbay, 2007). Zihinsel bir süreci oluşturan yazma becerisi üst düzey bilişsel beceriler ile sıralama, sınıflama, tahmin vb. bilişsel beceriler sonrasında bireylerin zihinlerinde var olan şemaları anlamlandırması, düzenlemesi ve yapılandırması sonucunda ortaya bir bilgi ya da ürün çıkarmasıdır (Karadağ ve Kayabaşı, 2011). Teknolojinin ilerlemesi ve teknolojik araçların yaygınlaşmasıyla birlikte yazma becerisinin kâğıt üzerindeki kullanımı yerini yazma becerisinin dijital araçların üzerindeki kullanımına bırakmaktadır. Bu sebeple bireylerin dijital araçlarda yazarak kendilerini etkili ve düzgün şekilde ifade etme isteği ve ihtiyacı gün geçtikçe artmaktadır (Altunkaya, 2019). Bunların sonucunda bireylerin yazma konusunda kâğıda oranla daha çok dijital araçları kullandığı anlaşılmaktadır.

Dijital öyküleme yöntemi ve yazma becerisinin birlikte ele alındığı çalışmalar (Baki, 2015; Çıralı, 2014; Demir ve Kılıçkiran, 2018; Eroğlu, 2020; Gider, 2019; Kapaniaris ve Eleni, 2020; Tetik, 2020; Ulum, 2017; Uslu, 2019) incelendiğinde bulunan sonuçlar aşağıdaki gibi maddeleştirilebilmektedir:

- ✓ Dijital öyküleme yönteminin derslerde kullanılması öğrencilerin yazmaya karşı duyduğu kaygıyı azaltmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yöntemi sayesinde öğrencilerin yazma öz yeterlilik seviyeleri artmaktadır.
- ✓ Dijital öyküler sayesinde öğrencilerin yazmaya ilişkin özgünlük becerileri artmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme çalışmaları öğrencilerin yazmaya karşı olan tutumunu arttırmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme çalışmaları öğrencilerin yazmaya karşı olan motivasyonlarını arttırmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme çalışmalarının derslerde kullanılması sonucunda öğrenciler kendilerini yazar gibi hissetmektedirler ve aynı zamanda öğrencilerin yazma becerisi nitelikleri artmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yönteminin derslerde kullanılması öğrencilerin imla kurallarına daha çok dikkat etmelerine, öğrencilerin yapmış olduğu yazım yanlışlarını azaltmalarına ve öğrencilerin kurmuş olduğu cümlelerin daha akıcı hale gelmesine yardım sağlamaktadır.

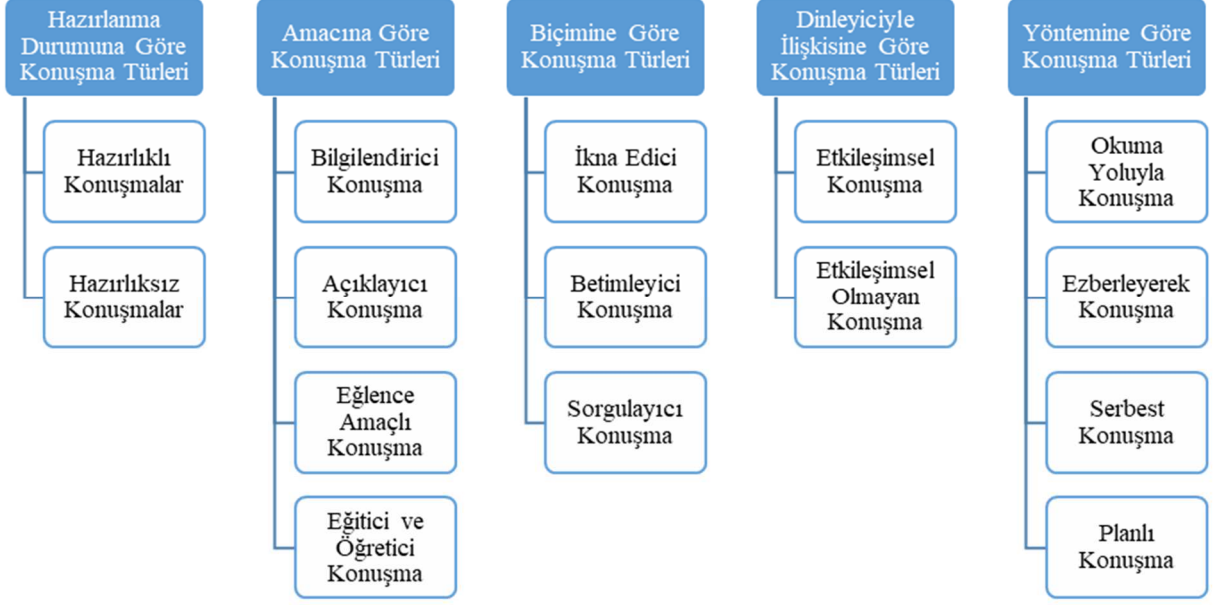
2.7.6. Konuşma Becerisi Öğretiminde Dijital Öyküleme

Konuşma; bireylerin gündelik hayatta duygularını ve düşüncelerini aktarma, kendilerini sözlü olarak ifade etme ve iletişim kurma becerisini geliştiren etkili araçlardan birisidir. “Yapılan araştırmalar insanların gününün %50 ile %80’lik bir bölümünün iletişim kurarak geçtiğini; geçen bu zamanın ise yaklaşık %45’ini dinleyerek %30’unu konuşarak, %16’sını okuyarak, %9’unu ise yazarak geçirdiğini gözler önüne sermektedir” (Nalıncı,

2000, s.130). Bu oranlardan hareketle dinleme becerisinden sonra en çok kullanılan becerinin konuşma olduğu, bu sebeple konuşma becerisinin ne kadar önemli olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Dört temel dil becerisinden biri olan konuşma, eğitim ve öğretim için oldukça önemlidir. Kendini etkili ve doğru bir şekilde ifade eden öğrencilerin bu bu özelliği zayıf olan öğrencilere göre akademik anlamda daha başarılı olmaktadır (Eyüp, 2013). Konuşma becerisi doğuştan sahip olduğumuz bir beceridir. Fakat konuşma becerisini geliştirmek planlı ve sistematik olarak ilerleyen bir eğitim süreci ile birlikte mümkün olmaktadır (Şahin, 2015). Konuşma becerisinin kalıcı olarak geliştirilmesi için öğretmenlerin çeşitli etkinliklere başvurması gerekmektedir.

Konuşma becerisinin kazandırılmasında öğretmenlerin rolü tartışmasız çok önemlidir. Bu sebeple Türkçe öğretmenlerinin konuşma becerisi bakımından etkin olması gerekmektedir (Özden 2018). Konuşma becerisi eğitim hayatında olduğu kadar günlük hayatta da önemlidir. Kendini doğru şekilde açıklayan, etkili bir iletişim becerisine sahip olan, duygu ve düşüncelerini düzgün bir şekilde ifade eden bireyler toplumda var oldukça saygı ve güven ortamı sağlanabilmektedir.

Aşağıda Yağmur Şahin ve Varışoğlu'nun (2015, s.121-122) konuşma becerisi türleri ile ilgili yapmış olduğu sınıflama kavram haritası şeklinde verilmiştir:

Şekil 5. Konuşma Türleri

Konuşma faaliyeti sırasında gırtlak, akciğerler, dişler ve ağız gibi birçok organ rol oynamaktadır. Bu organlardan birinde sorun olması konuşma kusurlarına yol açmaktadır. Bu sebeple konuşma kolay bir beceri olarak anlaşılmamalıdır. Konuşma, seslendirme yapma haricinde çok sayıda zihinsel aşamalardan oluşmaktadır (Güneş, 2020). Aynı zamanda konuşma zihinsel ve fiziksel temelleri bulunan bir beceridir. Alan yazın incelendiğinde konuşmanın zihinsel ve fiziksel temellerinin yapıldığı farklı gruplamalar bulunmaktadır (Bozkurt, 2019; Temizyürek, Erdem ve Temizkan, 2017; Topçuoğlu ve Özden, 2019). Aşağıda Bozkurt'un (2019) yapmış olduğu sınıflama kavram haritası şeklinde verilmiştir:

Şekil 6. Konuşmanın Zihinsel ve Fiziksel Temelleri

Alan yazın incelendiğinde ana dil olarak Türkçe öğretiminde dijital öyküleme yöntemi ile birlikte direkt olarak konuşma becerisinin ölçüldüğü bir çalışma bulunmamaktadır. Fakat yapılan çalışmalarda direkt olarak konuşma becerisi ölçülmemiş olsa da konuşma becerisine yönelik olan araştırmacı gözlemleri çalışmaların içerisinde bulunmaktadır. Bu sebeple dijital öyküleme ile ilgili yapılmış olan çalışmalarda (Abdelmageed El-Naggar, 2018; Dayan, 2017; Gillern, 2017; Karademir, 2020; Polater, 2019) konuşma becerisine yönelik araştırmacı gözlemlerinde karşılaşılan durumlar aşağıda maddeleştirilmiştir:

- ✓ Dijital öyküleme yöntemi öğrencilerin iletişim becerilerini arttırmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yöntemi ile birlikte öğrencilerin iş birlikli çalışma becerileri artmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yöntemi sayesinde öğrencilerin konuşma stratejileri artmaktadır.
- ✓ Dijital öyküleme yöntemi öğrencilerin sunum yapma becerilerini geliştirmektedir.
- ✓ Derslerin dijital öyküleme yöntemi ile birlikte işlenmesi öğrencilerin konuşma becerisi motivasyonlarını arttırmaktadır.

Konuşma becerisinin karmaşık yapılı bir beceri olduğu bilinmektedir. Karmaşık yapıya sahip olan bu becerinin test edilmesi konusunda akıcılığa mı öncelik verilmeli yoksa doğru kullanıma mı öncelik verilmeli tartışmaları meydana gelmektedir. Coombe (2007)

akıcılığın önemi olduğunu fakat akıcı konuşmak için fazla hata yapıldığında anlamın da önem kazandığını söylemektedir. Bu sebeple anlamın yani doğruluğun da akıcılığın da önemli olduğunu vurgulayarak ikisinin de eşit görülmesini önermektedir. Heaton (1995 alıntı Coombe, 2007) nesnel bir ölçüm amaçlandığında konuşma becerisinin ölçülmesinin çok zor olduğunu ifade etmektedir. Ölçümün zor olmasının yanı sıra test sayısının yetersizliği ve testi uygulamadaki zorluğun da göz ardı edilmemesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu sebeplerden dolayı konuşma becerisinin ölçülmesi ve test edilmesi kaçınılan bir konu olmuştur ve olmaya devam etmektedir. Konuşma becerisinin ölçülmesi diğer becerilerin ölçülmesi kadar üzerinde durulan ve araştırılması gereken bir beceri olmalıdır. (Pesti I ve Özden, 2018). Bu sebeple yapılan bu çalışmada konuşma becerisine karşı olan tutum ve motivasyon ölçülmek istenmiştir.

2.8. Dijital Öyküleme ile İlgili Yapılmış Çalışmalar

Çalışmanın bu kısmında yurt içinde yapılan 20 araştırmaya, yurt dışında yapılan 15 araştırmaya yer verilmiştir. Örnek verilen araştırmalarda makale çalışmalarından, yüksek lisans tez çalışmalarından ve doktora tez çalışmalarından yararlanılmıştır.

2.8.1. Dijital Öyküleme ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar

Yüksel (2011) tarafından yazılmış olan yüksek lisans tezinde öğretmenlere dijital öykü oluşturmaları için seminer verilmiştir. Derslerinde dijital öyküleri kullanan öğretmenler daha önceki zamanlarda işledikleri derslere oranla daha fazla olumlu sonuçlarla karşılaştıklarını belirtmişlerdir. Aynı zamanda öğretmenler okul öncesi eğitim için dijital öykülerden daha fazla yararlanılması gerektiğini dile getirmişlerdir.

Demirer (2013) tarafından Sosyal Bilgiler dersi içerisinde yapılan çalışmada dijital öykü kullanımında deney grubunun akademik başarılarının arttığı, ders motivasyonlarının yükseldiği ve derse yönelik tutumun olumlu yönde geliştiği sonucuna ulaşılmıştır. Aynı

zamanda öğretmenler ve deney grubundaki öğrenciler dijital öykü kullanımının teknolojik becerileri geliştirdiğini belirtmişlerdir.

Karakoyun (2014) hazırlamış olduğu doktora tezinde dijital öykü kullanımının öğrencilerin üst düzey düşünme becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca öğretmenler dijital öykülerin yardımıyla çeşitli konular hakkında bilgi sahibi olduklarını, ders anlatma becerisi konusunda geliştiklerini ve etkinliklerin uygulama sürecinde dersin işleyişine yardımcı olduklarını belirtmişlerdir.

Kahraman (2013) tarafından hazırlanan doktora tezinde Fizik dersi kapsamında uygulanan ölçekler sonucunda dijital öykü kullanımının -deney grubunda kontrol grubuna göre- kalıcılık ve motivasyonu arttırdığı gözlenmiştir. Uygulanan görüşme formlarından alınan yanıtlara göre öğrenciler fizik dersinde dijital öykü kullanmanın dersin görseller açısından desteklenmesine dersin daha eğlenceli, ilgi çekici ve zevkli geçmesine olanak sağladığını belirtmişlerdir. Aynı zamanda öğrenciler dijital öyküler sayesinde derse katılımlarının arttığını ve derse karşı olan motivasyonlarının arttığını belirtmişlerdir.

Göçen (2014) tarafından hazırlanmış olan yüksek lisans tezinde öğrencilerin akademik başarılarındaki artışın, dijital öykü kullanılarak işlenen derslerde PowerPoint sunusu kullanılarak işlenen derslere oranla daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sever (2014) Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi'nde yapmış olduğu çalışmada deney grubunda yer alan öğrencilere dijital öykü oluşturma için eğitimler vermiştir. Anket ve görüşme formları vasıtasıyla veriler toplanmıştır. Veriler doğrultusunda dijital öykü oluşturma'nın İngilizce dersi eğitimi açısından öğrencilerin motivasyonunda artış meydana getirdiği belirlenmiştir.

Kurudayıoğlu ve Bal (2014) tarafından yapılan araştırmada ise dijital öykü kullanmanın temel dil becerilerinin geliştirilmesi ve bu becerilerin aktarılmasında etkili olduğu belirtilmiştir.

Baki (2015) yapmış olduğu doktora tezi çalışmasında dijital öykü kullanımının öğrencilerin Türkçe dersindeki yazma becerilerini, yazma kaygılarını, yazmaya ilişkin tutumlarını ve yazma öz yeterliliklerini ne yönde etkilediğini ölçmeyi amaçlamıştır. Deney ve kontrol gruplu bu çalışmada deney grubunda dijital öyküleme yardımıyla ders işlenmiştir. Kontrol grubunda ise müfredata uygun olarak dersler işlenmiştir. Deney grubunun yazma konusunda kendilerini geliştirdikleri sonucunda ulaşılmıştır. Aynı zamanda deney grubunda bulunan öğrencilerin kontrol grubunda bulunan öğrencilere göre yazma öz yeterliklerinin ve yazmayla alakalı tutumlarının olumlu yönde geliştiğı ve yazma kaygısı konusunda deney grubunun kontrol grubuna oranla daha az kaygı duyduğı sonucuna ulaşılmıştır.

Ciğerci (2015) tarafından yapılan araştırmada dijital öykü kullanımının dördüncü sınıf öğrencilerinin dinleme becerisini olumlu yönde geliştirdiğı belirtilmiştir.

Özer (2016) yapmış olduğu çalışmada dijital öykülemenin kelime öğretimindeki ve kelimeleri akılda tutma becerisindeki etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu sebeple yapılan uygulamalarda dijital öykülemenin kelime öğretiminde etkili bir yöntem olduğı aynı zamanda bu kelimeleri akılda tutma konusunda kullanılacak etkili bir yöntem olduğı belirtilmiştir.

Tunç (2016) tarafından hazırlanan doktora tez çalışmasında dijital öyküleme yönteminin öğretim etkinlikleri arasına alınması konusunda olumlu görüşlerin bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin dijital öykülemenin öğretim etkinliklerine katılmasına dair görüşlerinin alındığı bu çalışmada öğrenciler dijital öykü çalışmalarının sonucunda bireysel yetenekleri doğrultusunda farkındalık kazandıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca öğrenciler dijital öyküleme etkinliklerinin zaman aldığını belirtmişlerdir.

Büyükcengiz (2017) hazırlamış olduğu yüksek lisans tez çalışmasında dijital öykü kullanımının Fen Bilgisi dersinde öğrencilerin akademik başarısını geliştirdiğı sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca dijital öykülerin öğrencilerin derse yönelik olumlu tutum sergilemesine yardımcı olduğı sonucuna da ulaşmıştır. Öğrencilerle yapılan görüşmelerin sonucunda öğrenciler, dijital öyküleme hakkında ve dijital öykülemenin sonucunda derse karşı olumlu görüşlere sahip olduklarını belirtmişlerdir.

Ulum (2017) yapmış olduğu araştırmada dijital öyküleme sürecinin eğlenceli geçtiğini ancak dijital öyküleme yöntemi için bulunan araçların kullanımında bazı problemlerin meydana geldiğini belirtmiştir. Yapılan uygulamalar ve analizler sonucunda dijital öykü kullanımı ile gerçekleştirilen derslerin daha aktif olduğu ve daha kalıcı öğrenmeler sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Ünlü (2018) hazırlamış olduğu yüksek lisans tezinde dijital öykü kullanımının Sosyal Bilgiler dersinde ne derecede etkili olduğunu ölçmeyi amaçlamıştır. Deney ve kontrol gruplu uygulama yapılan bu çalışmada dersler deney grubundaki öğrencilerle dijital öyküleme yöntemi yardımıyla işlenmiştir. Kontrol grubundaki dersler ise müfredata uygun olarak işlenmiştir. Uygulama sonucunda ders kapsamında deney grubundaki öğrencilerin akademik başarılarının kontrol grubundaki öğrencilere oranla daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bunlara ek olarak deney grubundaki öğrencilerin tümevarımsal düşünme becerisinin, eleştirel düşünme becerisinin, gözlem becerisinin ve iç denetim becerisinin kontrol grubuna kıyasla daha çok geliştiği sonucuna ulaşılmıştır.

Demir (2019) hazırlamış olduğu yüksek lisans tez çalışmasında Sosyal Bilgiler dersinde kullanılan dijital öykülerin derse hangi konularda etkili olduğunu belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırmanın sonucunda dijital öykü kullanılmasının öğrencilerin akademik başarısına -kısa ve uzun vadeli olarak- geleneksel öğrenme anlayışına kıyasla daha etkili olduğu belirtilmiştir. Veriler ışığında dijital öyküleri kullanmanın öğrenmeyi kolaylaştırdığı, ders içeriklerini daha eğlenceli bir konuma getirdiği, konuların daha çok anlaşılır hale geldiği, öğrencilerin derse karşı tutum ve motivasyonunu arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Demirbaş (2019) hazırlamış olduğu yüksek lisans tezinde dijital öykü kullanımının öğrencilerin dinleme becerisine olan etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Deney ve kontrol gruplu yapılan bu çalışmada deney grubundaki öğrencilerle dijital öyküleme vasıtasıyla dersler işlenmiştir. Kontrol grubundaki öğrencilerle ise müfredata uygun olarak ders işlenmiştir. Veriler doğrultusunda kâğıttan okuma vasıtasıyla dinlenenlerin anlaşılmasının dijital öyküleme yöntemiyle dinlenenlerin anlaşılmasından daha zor olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Uygulamalar sonucunda deney grubundaki öğrencilerin dinlediğini anlama

becerilerinin, yazma becerilerinin, okuduğunu anlama becerilerinin ve iletişim becerilerinin kontrol grubuna oranla daha çok geliştiği ifade edilmiştir.

Küçükoğlu (2019) hazırlamış olduğu yüksek lisans tezinde Matematik dersi kapsamında dijital öykü kullanımının etkililiğini araştırmayı amaçlamıştır. Bu doğrultuda Matematik dersleri dijital öyküleme yöntemiyle işlenmeye başlamıştır. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin düşüncelerinde değişiklikler meydana gelmiştir. Öğrenciler dijital öykü oluşturma sürecinde yapılanların zor olduğunu fakat sürecin sonunda dijital öykü oluşturma zevkli ve kolay olduğunu düşündüklerini belirtmişlerdir. Ayrıca öğrenciler dijital öykü oluşturma sürecinde derse karşı motivasyonlarının arttığını, akranları ile iletişimlerinin geliştiğini, grupta çalışma fikrine sıcak bakmaya başladıklarını, dersin konularına dair bilgilerin daha kalıcı hale geldiğini düşündüklerini belirtmişlerdir.

Ünlü ve Yaygın (2020) yapmış oldukları araştırmada dijital öyküler ile desteklenmiş olan dersi deney grubu ile yürütmüştür. Dersler kontrol grubunda müfredata göre işlenmiştir. Araştırmanın sonucunda deney grubu öğrencilerin derste daha çok başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Bilici (2021) yapmış olduğu doktora tezi çalışmasında geleneksel yöntem ile dijital öyküleme yöntemini kıyaslamayı amaçlamıştır. Araştırmanın sonucunda dijital öyküleme yöntemi ile ders işlenmesinin PowerPoint sunusu ile ders işlenmesine kıyasla öğrencilerin akademik başarısında, eleştirel düşünme becerisinde ve iş birlikli öğrenme becerisinde daha çok gelişme sağlandığı ifade edilmiştir. Dijital öyküleme yöntemi ile hikâye kurgulama becerisinin daha çok geliştiği ve dijital öykülemenin öğrenmeyi kolaylaştırdığı aynı zamanda öğrenmede kalıcılık sağladığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Çelik (2021) hazırlamış olduğu yüksek lisans tez çalışmasında dijital öyküleme etkinliklerinin derse hangi konularda etkili olduğunu belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırma verilerinden yola çıkılarak dijital öyküleme atölyesi etkinliklerinin öğrencilerin öğrenmesini kolaylaştırdığı ve öğrencilerin yenilik becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Dijital öyküleme yöntemi kullanılarak işlenen dersler sonucunda öğrencilerin bilgi kullanma,

medyayı kullanma ve teknolojiyi kullanma becerilerinin de geliştiği sonuçlar arasında yer almaktadır. Dijital öyküleme yöntemi sayesinde öğrencilerin iletişim becerilerin geliştiği ve bununla birlikte 21.yüzyıl becerilerinin de geliştiği ifade edilmiştir.

2.8.2. Dijital Öyküleme ile İlgili Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar

Kulla-Abbott (2007) yapmış olduğu araştırmada dijital öykülemenin öğrencilerin okuryazarlık becerileri ile olan ilişkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Veriler öğrenci ürün dosyaları, gözlem ve görüşme formları ile toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda dijital öykülemenin ve dijital öykü kullanımının öğrencilerin sunum becerilerini geliştirdiği ve okuryazarlık becerilerini geliştirdiği belirtilmiştir.

Banazsewski (2005) hazırlamış olduğu çalışmada devlet okullarında dijital öyküleme projesi yürüten öğretmenlerle görüşmelerde bulunmuştur. Öğretmenlerle yaptığı görüşmeler sonucunda dijital öykülerin yapılandırmacı anlayışa uygun olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenler öğrencilerin yazma ve okuma konusunda geliştiklerini de belirtmişlerdir. Ayrıca dijital öyküleme türlerinden bir olan kişisel öykülerde öğrencilerin kişisel gelişimlerinin arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Bunlara ek olarak dijital öykülemenin dijital okur-yazarlık becerisini de geliştirdiği belirtilmiştir.

Barrett (2005) yaptığı araştırmada dijital öykülerin yaşama yansımalarının bulunduğunu belirtmektedir ve dijital öykülerin öğrenmenin etkisinin arttığını söylemektedir. Aynı zamanda Barrett 18 öğrenci ile birlikte sürdürdüğu araştırmada dijital öyküleme ile birlikte yapılan etkinliklerin teknoloji ve ders konusunun birleşimine katkı sağladığını aynı zamanda dijital öykülemenin sayesinde proje tabanlı öğrenmenin yapılabileceğini ifade etmektedir.

Dogan (2007) Houston Üniversitesi kapsamında verilen dijital öyküleme kurslarından sonra kursa katılan öğretmenlerin sınıflarında ders işlerken dijital öyküyü nasıl kullandıklarını hazırlamış olduğu doktora tezinde ortaya koymuştur. Araştırmanın

sonucunda kursa katılan öğretmenlerin neredeyse tamamının dijital öyküleri ders kapsamında sınıf içerisinde kullanmaya karşı olumlu tutum sergiledikleri görülmüştür. Fakat uygulama kısmına geçildiğinde öğretmenler dijital öyküleri sınıfta kullanma aşamasında sıkıntı yaşadıklarını belirtmişlerdir. Sınıflarında dijital öyküleri kullanan öğretmenler öğrencilerin derse karşı tutumlarının iyi yönde ilerlediğini, öğrencilerin sunum, teknik ya da teknoloji gibi konularda geliştiğini belirtmişlerdir.

Robin (2007) Houston Üniversitesi bünyesinde yer alan “Dijital Öyküleme ve Dijital Fotoğraf Atölyesi” ve “Eğitimde Popüler Kültür” gibi lisansüstü derslerin birleştirilmesini sağlayarak bir çalışma yapmayı amaçlamıştır. Bu dersi alan öğretmenlerin iki konuyu karma hale getirerek popüler kültürle alakalı dijital öykü oluşturmalarını istemiştir. Araştırmanın sonucunda hazırlanan öyküler sunulmuştur ve dijital öykülerin teknolojik anlamda becerileri kazandırma konusunda önemli bir role sahip olduğu belirtilmiştir.

Verdugo ve Belmonte (2007) yapmış oldukları araştırmada İspanyol öğrencilerin yabancı dil olarak aldıkları İngilizce derslerinde dijital öykülemenin etkisi ölçmeyi amaçlamışlardır. Araştırmanın sonucunda dijital öyküleme ile işlenen yabancı dil derslerindeki anlama düzeyinin dijital öyküler yardımıyla işlenmeyen yabancı dil derslerindeki anlama düzeyine göre daha etkili olduğu belirtilmiştir.

Mathews (2008) tarafından yapılan araştırmada derslerde kullanılan dijital öykülerin dersin işlenişine katkıda bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Dijital öyküleme kullanımının sonucunda öğrencilerin derse aktif olarak katılımlarının arttığı ve öğrencilerin öğrendiklerini yaşamlarına aktardığı gözlenmiştir.

Gordon (2011) hazırlamış olduğu çalışmada daha önce dijital öyküleme yardımıyla ders işlememiş öğretmenlerin derslerinde dijital öykülemeyi kullanmalarını istemiştir. Daha sonra sınıflarında oluşabilecek değişiklikleri ölçmeyi amaçlamıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmenlerin ve öğrencilerin dijital öykülemenin derse yönelik olumlu katkılar sağladığını ifade ettikleri belirtilmiştir.

Green (2011) öğretmen adayları ile yaptığı bu çalışmada yansıtıcı yazma ve öykü edici yazma etkinliklerine dijital öyküleme etkinliğini eklemeyi amaçlamıştır. Yazma becerisi ile dijital öykülemeyi birleştiren Green araştırmanın sonucunda adayların dijital öyküleme yardımıyla kendilerini daha iyi ifade ettiği sonucuna ulaşmıştır. Aynı zamanda adayların özgünlük konusundaki ve eğitim-öğretim sürecinde teknolojiyi kullanma konusundaki becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Yang ve Wu (2012) yapmış oldukları çalışmada dijital öykü kullanımının öğrencilerin motivasyonları, akademik başarıları ve eleştirel düşünme becerileri üzerindeki etkisini bulmayı amaçlamışlardır. Deney grubundaki öğrenciler ile dijital öykü yardımıyla dersler işlenmiştir. Kontrol grubundaki öğrenciler ile PowerPoint sunusu yardımıyla ders işlenmiştir. Uygulama sonucunda deney grubundaki öğrencilerin akademik başarılarının, derse karşı motivasyonlarının olumlu yönde geliştiği sonucuna ulaşılmıştır.

Foley (2013) yapmış olduğu çalışmada dijital öykülerin yaşça küçük olan çocukların dil öğretimi için nasıl kullanılacağı ve öğrencilerin yazma süreçlerinin nasıl geliştirebileceği bulunmak istenmiştir. Aynı zamanda bu çalışma yazma ile dijital öyküleme etkinliklerinin ders müfredatında nasıl birleştirilebileceğini göstermeyi de amaçlamaktadır. Yaşı küçük olan öğrencilerden dijital öykülemenin bir türü olan kişisel öyküleri yapması istenmiştir. Çalışmada öğrencilerin karmaşık bir süreci alan bu yazma etkinliğine uyum sağlayabildiği gözlenmiştir. Derslerde yazma konusunda isteksiz olan öğrencilerin dahi dijital öyküleme sayesinde yazı yazmaya başladıkları görülmüştür. Öğrenciler kendi dijital öykülerini oluşturmaya başladıkça ve bu etkinliğe devam ettikçe cesaret bulduklarını ve kendilerini yazar gibi hissettiklerini belirtmişlerdir. Bu çalışma sırasında isteksiz olan öğrencilerin akran yardımı ile motivasyonlarının geliştiği gözlenmiştir. Bu durumun sonucunda öğrencilerin iletişim becerilerinin geliştiği de gözlenmiştir. Kısacası dijital öykü oluşturma yazma konusunda öğrencileri motive etmiştir.

Yoon (2013) yaptığı çalışmada İngilizce dersinde dijital öykülemeden yararlanılması sonucunda öğrencilerin tutum ve algılarının ne derecede değiştiğini ölçmeyi

amaçlamıştır. Nitel ve nicel olarak alınan veriler sonucunda dijital öykülemenin öğrencilerin derse yönelik tutum ve algılarını arttırdığına ulaşılmıştır. Dijital öyküleri kullanan öğrenciler, derse yönelik güvenlerinin arttığını aynı zamanda anlama becerilerinin de geliştiğini belirtmişlerdir.

Phillips (2017) yapmış olduğu çalışmada öğretmen ve öğrencilerin dijital öyküleri kullanma deneyimlerini araştırmayı amaçlamıştır. Alınan veriler doğrultusunda dijital öyküleme süreci ile ilgili yaşanan sorunlarla karşılaşmıştır. Dijital öykü oluşturma için gerekli olan teknolojik araçların sınırlılığı, öğrencilerin dijitalleşme ile ilgili eksikliği ve okullardaki araç-gerek eksikliği karşılaşılan sorunları oluşturmaktadır. Araştırma bünyesinde yer alan katılımcılar dijital öykülemeyi kullanma ile ilgili yeterli zamanı olmadığını belirtmişlerdir. Katılımcılar dijital öykülemenin gerçekleştirilmesi için ve dijital öykülerden yararlanılması için gereken imkânlarla sahip olmadıklarını belirtmişlerdir.

Nam (2017) yapmış olduğu çalışmada iş birliğine dayalı eğitim ortamlarında dijital öykü kullanımının öğrencilerin başarısı ve tutumu üzerine olan etkilerini araştırmıştır. Deney ve kontrol gruplu bu çalışmada kontrol grubunda genel anlamda çevrimiçi olarak iş birlikli öğrenme etkinlikleri yapılmıştır. Deney grubunda ise dijital öyküleme yoluyla çevrimiçi iş birlikli öğrenme etkinlikleri yapılmıştır. Deney ve kontrol gruplarında akademik başarı ve derse karşı tutum konusunda anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Fakat deney grubundaki öğrencilerin çevrimiçi iletişim ve etkileşim konusunda kontrol grubundaki öğrencilere kıyasla anlamlı üstünlük sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmanın sonucunda çevrimiçi olarak verilen dijital öykü kullanımının derslerin etkililiği için önemli bir öğretim yöntemi olduğu ifade edilmiştir.

Kim ve Li (2021) yapmış oldukları çalışmada dijital öykülemenin proje tabanlı öğretime uygun olduğunu belirterek proje tabanlı dijital öykülemenin öğrenme üzerinde ve düşünme becerisi üzerinde olan etkisini ölçmeyi amaçlamışlardır. Aynı zamanda bu çalışma öğrencilerin iletişim becerilerini de ölçmektedir. Araştırma sonucunda dijital öykülemenin öğrencilerin motivasyonlarını ve iletişim becerilerini geliştirdiği ifade edilmiştir. Çalışmada sorulan sorulardan sonra öğrenciler özgünlük becerilerinin geliştiğini belirtmişlerdir.

Öğretmenler de dijital öykü kullanımı sonucunda öğrencilerin benlik gelişimlerinin olumlu yönde etkilendiğini belirtmişlerdir.

2.8.3. Dijital Öyküleme ile İlgili Yapılmış Yurt İçi ve Yurt Dışı Çalışmaların Değerlendirilmesi

Dünyanın değişmesi ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte eğitimin de gelişmesi olağan olarak karşılanmaktadır. Teknolojinin gelişmesiyle birlikte yeni becerilerin ortaya çıkması ve bu becerilerin öğrenme-öğretme sürecine yansıtılması ile eğitim süreci yeni bir hal almaktadır. Teknolojiyi ve öğrenme-öğretme sürecini birbiriyle bütünleştiren dijital öyküleme yöntemi de gün geçtikçe değer kazanmaktadır. Bu sebeple dijital öyküleme yöntemi ile ilgili yapılan araştırmaların sayısı her geçen gün artmaktadır. Dijital öyküleme ile ilgili araştırmalara bakıldığında yurt dışında yapılmış olan çalışmaların yurt içinde yapılmış olan çalışmalara kıyasla daha çok sayıda olduğu görülmektedir. Dijital öyküleme yöntemi ile ilgili yapılan araştırmalarda konu çeşitliliği oldukça fazladır. Eğitim konusunda yapılan dijital öykü çalışmalarının da sayısı oldukça fazladır. Eğitim alanında yapılan çalışmaların genelinde dijital öyküleme yönteminin derslerde yararlı olduğu, derslere karşı motivasyonu sağladığı, öğrenci tutumlarını iyi yönde etkilediği, öğrencilerin akademik başarısını artırdığı ve öğrencilerin çeşitli konularda kazanması gereken becerileri kazandırdığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Türkçe eğitimi alanında yapılan çalışmalarda dijital öykülemenin temel becerileri ve dil bilgisi becerisini geliştirdiği ve bu becerilere katkı sağladığı görülmektedir. Türkçe dersi kapsamında yer alan dört temel dil becerisinden konuşma becerisi haricinde tüm becerilerin ayrıntılı bir şekilde dijital öyküleme yöntemi ile olan ilişkisi ölçülmüştür. Bu alanda yapılan çalışmalara bakıldığında dijital öyküleme yönteminin iletişim becerilerini geliştirdiği dolayısıyla konuşma becerisinin de geliştiği söylenmektedir fakat bu sonuçlara gözlemler vasıtasıyla ulaşılmıştır. Yabancı dil öğretiminde konuşma becerisinin dijital öyküleme ile birlikte geliştiğini belirten araştırmalar da bulunmaktadır. Fakat anadili öğretiminde konuşma becerisini ölçen bir dijital öyküleme çalışmasının bulunmaması dikkat çekmektedir. Bu sebeple bu tez çalışmasında Türkçe dersinde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi tutum ve motivasyonuna etkisi ölçülmek istenmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

Çalışmanın bu bölümünde araştırmanın modelinden, örneklemeden, veri toplama araçlarından, veri toplama sürecinden ve verilerin analizinden bahsedilmiştir.

3.1 Araştırmanın Modeli

Bu tez çalışmasında, nicel araştırma desenlerinden ön test son test deney ve kontrol gruplu yarı deneysel model kullanılmıştır. Bu modelde deney ve kontrol olmak üzere iki grup vardır. Yarı deneysel modellerde bir uygulama süreci bulunmaktadır. Fakat dışsal faktörlerin tamamı kontrol altına alınamadığı bir araştırma modelini oluşturmaktadırlar (Christensen vd., 2015). Deney grubunda kullanılmakta olan bağımsız değişkenin kontrol grubunda bulunmaması bu modelde dikkat edilmesi gereken bir husustur. Deneysel araştırmalarda elde edilen sonuçlardan hareketle kullanılan tekniğin ya da yöntemin deney grubu üzerinde etkisi araştırılabilmektedir (Büyüköztürk vd., 2013). Deneysel model bu özelliğe sahip olduğu için araştırmanın amacına uygun bir model olarak öne çıkmaktadır. Çalışmada deney grubunda bulunan öğrencilerle dijital öyküler kullanılarak konuşma etkinlikleri gerçekleştirilirken, kontrol grubunda bulunan öğrencilerle kâğıttan okuma destekli konuşma etkinlikleri gerçekleştirilmiştir.

3.2. Araştırmanın Örnekleme

Araştırmanın yapılacağı okul seçilirken uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Okul seçiminde seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Uygun örnekleme yöntemi zaman açısından ekonomik olan ve araştırmacıya sağladığı pratiklik açısından tercih edilmektedir (Fraenkel vd., 2012). Bu bağlamda yapılacak olan bu tez çalışması araştırmacının bulunduğu ilde gerçekleştirilecektir.

Araştırmada deney ve kontrol gruplarının seçilmesinde ise amaçsal örnekleme yöntemi içerisinde bulunan benzeşik örnekleme yönteminin kullanılmasına karar verilmiştir. Benzeşik örneklemede araştırmacı belirli özelliklere sahip olan grupları örneklemetedir (Creswell, 2012). Çalışmanın örneklemini ilkokuldan ortaokula yeni geçmiş olan 5.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleminde 56 öğrenci bulunmaktadır. Ders ortalamalarının birbirine en çok yakın olduğu, sınıf mevcudunun birbirine en çok yakın olduğu ve kız-erkek öğrenci dağılımının en çok benzediği iki şube deney ve kontrol grubu olarak atanmıştır. Yapılan bu araştırmada benzeşik özelliklere sahip deney ve kontrol grubu seçildiğinden dolayı benzeşik örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Tablo 3.

Deney Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Dağılımı

Cinsiyet	n	%
Kız	15	53,5
Erkek	13	46,5

Tablo 3'e bakıldığında deney grubunun toplam 28 öğrenciden oluştuğu, bu öğrencilerden 15 kişinin cinsiyetinin kız olduğu ve 13 kişinin cinsiyetinin erkek olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 4.

Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Dağılımı

Cinsiyet	n	%
Kız	12	42,8
Erkek	16	57,2

Tablo 4'e bakıldığında kontrol grubunun toplam 28 öğrenciden oluştuğu, bu öğrencilerden 12 kişinin cinsiyetinin kız olduğu ve 16 kişinin cinsiyetinin erkek olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 5.

Deney ve Kontrol Grubundaki Öğrencilerin Ders Not Ortalamaları

Öğrenci Grupları	Ders Not Ortalaması
Deney Grubu	86,83
Kontrol Grubu	89,18

Tablo 5'e bakıldığında deney grubundaki öğrencilerin ders not ortalamasının 86,83 olduğu görülmektedir. Kontrol grubu öğrencilerinin ise ders not ortalaması 89,18'dir.

3.3. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada veriler anket ve ölçek tekniği ile toplanmıştır. Anketler ve ölçekler insanların yaşamlarını, davranışlarını, tutumlarını betimlemeye yönelik bir dizi sorudan oluşan araştırma malzemesi olarak tanımlanır (Büyüköztürk vd., 2019: 129). Bu sebeple çalışmanın bu aşamasında Ünal ve Özer (2017) tarafından geliştirilmiş olan “Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması” adlı çalışmada geçerlik ve güvenilirliği ortaya konulan aynı zamanda değerlendirmeye uygun olan bu anket kullanılmıştır. Yine öğrencilerin motivasyonlarının belirlenmesi amacıyla Kutu ve Sözbilir (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan “Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi”nin “Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketinin Türkçeye Uyarlanması: Güvenirlik ve Geçerlik” adlı çalışmayla geçerlik ve güvenilirliği ortaya konulan aynı zamanda değerlendirmeye uygun olan bu anket kullanılmıştır.

3.4 Veri Toplama Süreci

Araştırmanın bu bölümünde gerçekleştirilen uygulamalarla ilgili bilgilere yer verilmiştir. Bu bölüm uygulama öncesi hazırlık süreci ve uygulama sırası veri toplama süreci olarak iki başlıktan oluşmaktadır.

Uygulama Öncesi Hazırlık Süreci

Uygulamaya başlanmadan önce çalışmada kullanılacak olan veri toplama araçları için bu araçları geliştiren ve uyarlayan yazarlardan gerekli izinler alınmıştır (Ek3-4). Araştırmanın örneklemini devlet okulunda bulunan ortaokul öğrencileri oluşturduğu için Milli Eğitim Müdürlüğünden gerekli izinler alınmıştır (Ek2). Aynı zamanda araştırmanın yapılması için üniversiteden etik kurul izni alınmıştır (Ek1).

Gerekli olan tüm izinler alındıktan sonra uygulama yapılacak olan okula gidilmiştir. Deney ve kontrol grubu -ders işleyişini bozmamak adına- okul müdürüyle ve öğretmenlerle yapılan görüşmeler sonrasında atanmıştır. Ortaokula yeni geçmiş olan beşinci sınıf öğrencileri örneklem olarak seçilmiştir. Sınıf mevcudu, cinsiyet dağılımı ve ders not ortalaması bakımından en çok benzeyen sınıfların deney ve kontrol grubu olmasına karar verilmiştir. Hangi sınıfın deney grubu hangi sınıfın kontrol grubu olacağına kura yoluyla karar verilmiştir. 5-B sınıfı kontrol grubu, 5-D sınıfı ise deney grubu olarak belirlenmiştir. Araştırmada gönüllülük esas olduğu için deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilere ve öğrencilerin velilerine Açık Rıza Onayı adlı belge iletilmiştir (Ek5). Belgeyi imzalayan velilerin çocukları uygulamaya katılmıştır.

Araştırma konusu bakımından teknolojik bir içeriğe sahip olduğu için teknolojik araçların yeterliliği uygulama öncesinde kontrol edilmiştir. Uygulama yapılacak olan okulda bilgisayar sınıfı olmadığı için öğrencilerden derse gelirken telefon getirmeleri istenmiştir. Telefonu bulunmayan ve velisinin telefonunu okula getiremeyen öğrencilere araştırmacı tarafından gerekli olanaklar sağlanmıştır. Öğrencilerde bulunan telefonlar Android sürüm olduğu için dijital öykü yapımında kullanılacak olan uygulama ToonTastic olarak seçilmiştir. Öğrencilerde bulunan ve araştırmacının öğrencilere getirmiş olduğu her telefona bu uygulama indirilmiştir. Bu aşamadan sonra uygulama öncesi hazırlık süreci tamamlanmıştır.

Uygulama Sırası Veri Toplama Süreci

Deney süreci, 7 Şubat-18 Mart tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Bu süre zarfında uygulamada bir sıkıntı oluşmaması adına ve yapılacakların planlı bir şekilde işlemesi adına uygulama öncesinde hazırlanan programa uyulmuştur (Ek6). Kullanılacak olan araç 2021-2022 bahar yarıyılında ilk haftasında ön test olarak uygulanmıştır. Araç Ön test deney ve kontrol grubuna aynı ders saatinde uygulanmıştır. Uygulama haftada 4 saat olmak üzere toplam 6 hafta sürmüştür. Deney ve kontrol grubu ön test ve son test uygulama planı Tablo 6'da gösterilmiştir:

Tablo 6.

Deney ve Kontrol Grubu Ön Test ve Son Test Uygulama Planı

Ders	Grup	Ön Test	Uygulama Süreci	Son Test
Türkçe	Deney Grubu	Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği (KBTÖ)	Dijital öyküleme etkinlikleri ve mevcut ders programı	1.Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği (KBTÖ) 2.Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi (ÖMMA)
	Kontrol Grubu	Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği (KBTÖ)	Mevcut ders programı	Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği (KBTÖ)

Kontrol Grubunda Uygulama Süreci

Kontrol grubunda öncelikle ön test uygulanmıştır. Ardından dersler, ders programına uygun olarak işlenmiştir. 6 haftanın sonunda son test uygulanarak çalışma bitirilmiştir.

Deney Grubunda Uygulama Süreci

Deney grubundaki öğrencilere ilk olarak ön test uygulanmıştır. Uygulamanın ilk haftasında öğrencilere dijital öyküleme hakkında gerekli olan bilgiler verilmiştir. Kullanılacak olan uygulama araştırmacı tarafından öğrencilere tanıtılmıştır. Uygulamanın nasıl kullanılacağı hakkında bilgi verildikten sonra uygulama ile ilgili videolar izletilmiştir. Sonrasında öğrencilere dijital öyküleme ile ilgili örnek videolar izletilmiştir.

İkinci hafta ve sonrasında şu adımlar izlenmiştir: Öykünün yazılması için konuya karar verilmiştir. Konu belirlendikten sonra taslak oluşturulmuştur. Hazırlanan taslaklara dönütler verilmiştir ve senaryo taslağına son hali verilmiştir. Son hali verilen taslaklar ayrıntılı hale getirilmiştir. Yazılan senaryo geliştirilerek ayrıntılı hale getirilmiştir. Hazırlanacak olan videonun akış şeması şekillendirilmiştir. Hangi ögenin ne zaman kullanılacağı, hangi sesin ve hangi karakterin ne zaman ortaya çıkacağı belirlenmiştir. Tüm bunlar halledildikten sonra yazılan hikâye uygulamaya aktarılmıştır. Her öğrencinin ders ile alakalı konu seçmesine özen gösterilmiştir. Yapılan uygulamada bir bölümden başka bir bölüme geçilirken her öğrencinin aynı zamanda ilerlemesine özen gösterilmiştir. Son olarak hazırlanmış olan dijital öyküler sınıf karşısında sunulmuştur. Sunulan hikâyelere yapılan dönütler sonrasında öyküler düzeltilerek ve genişletilerek yeniden sunulmuştur.

6 hafta süren bu uygulama sonrasında deney grubuna son test uygulanmıştır. Son test her iki gruba da aynı ders saatinde 11-18 Mart haftasında uygulanmıştır. Deney grubundaki öğrencilere son test ile birlikte Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi uygulanmıştır. Uygulama süreci bu şekilde tamamlanmıştır.

3.5. Veri Analizi

Araştırmada elde edilen veriler nicel veriler olduğu için Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği içerisinde yer alan faktörler SPSS 20.0 paket programı ile analiz edilmiştir. Deney grubuna uygulanan Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi adlı araçtan alınan veriler de

SPSS 20.0 paket programı ile analiz edilmiştir. Yapılan istatistiksel veri analizlerinde anlamlılık düzeyi 0,01 olarak kabul edilmiştir.

KBTÖ içerisinde yer alan iki faktör bulunmaktadır. 1) Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi. Bu faktör ölçekte bulunan 1-20 arası maddeleri kapsamaktadır. 2) Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe. Bu faktör ölçekte bulunan 21-27 arası maddeleri kapsamaktadır. ÖMMA içerisinde yer alan iki faktör bulunmaktadır. 1) Dikkat ve Uygunluk. Bu faktör ankette yer alan 1-11 arası maddeleri kapsamaktadır. 2) Güven ve Tatmin. Bu faktör ankette yer alan 12-24 arası maddeleri kapsamaktadır. Araştırmada karşılaştırma yapılabilmesi için öğrencilerin puanlarının normal dağılım gösterip göstermediğine bakılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin normal dağılımda olup olmadığını belirlemek amacıyla basıklık (kurtosis) ve çarpıklık (skewness) değerlerine bakılmıştır. Normallik değerlerinde bakılan verilerin basıklık ve çarpıklık değerleri Tablo 7’de verilmiştir:

Tablo 7.

Değişkenlerin Basıklık ve Çarpıklık Değerleri

Değişken	Grup	Çarpıklık Değeri	Basıklık Değeri
KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü	Kontrol (Ön Test)	,138	-,437
KBTÖ Konuşma Becerisine Karşı Kaygı ve Endişe Faktörü	Kontrol (Ön Test)	,319	,193
KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü	Kontrol (Son Test)	-1,002	,256
KBTÖ Konuşma Becerisine Karşı Kaygı ve Endişe Faktörü	Kontrol (Son Test)	,110	,907

<i>(tablonun devamı)</i>			
KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü	Deney (Ön Test)	,571	1,473
KBTÖ Konuşma Becerisine Karşı Kaygı ve Endişe Faktörü	Deney (Ön Test)	,058	-,701
KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü	Deney (Son Test)	,441	,858
KBTÖ Konuşma Becerisine Karşı Kaygı ve Endişe Faktörü	Deney (Son Test)	,157	-1,066
ÖMMA Dikkat ve Uygunluk Faktörü	Deney	-,240	,571
ÖMMA Güven ve Tatmin Faktörü	Deney	1,121	1,622

Araştırmada elde edilen verilerin normal dağılım gösterebilmesi için basıklık ve çarpıklık değerlerinin -2 ile +2 arasında olması gerekmektedir (Şencan, 2005). Tablo 7 incelendiğinde araştırmada kullanılan KBTÖ adlı ölçeğin faktörlerinin ve ÖMMA adlı anketin maddelerinin basıklık ve çarpıklık değerleri -2 ile +2 arasında olduğundan araştırmada parametrik testler (t-testi, Tek Yönlü Varyans Analizi) kullanılmıştır. Araştırmada t testlerin yanı sıra tanımlayıcı istatistik analizleri ve korelasyon analizi yoluyla veriler analiz edilmiştir. Araştırmada kullanılan KBTÖ adlı ölçeğin Cronbach Alfa değeri 0,81'dir. Yine araştırmada kullanılan ÖMMA adlı ölçeğin Cronbach Alfa değeri 0,83'tür. Bu değerler kullanılan araçların güvenilir olduğunu göstermektedir.

Araştırma ile ilgili verilerin analiz edilmesi sonucunda bulgular araştırma problemleri doğrultusunda incelenmiş olup gerekli açıklamalara yer verilerek tablolaştırılmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ARAŞTIRMA BULGULARI

Araştırmanın bu bölümünde uygulama sürecinde toplanan veriler analiz edilmiştir. Analiz edilen veriler araştırma problemleri doğrultusunda incelenmiş olup tablolar haline getirilerek yorumlanmıştır.

4.1. Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği İle İlgili Bulgular

Tablo 8.

Deney Grubunda Yer Alan Öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgil ve Sevgi Faktörü Ön Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları

Grup	Test	N	X	SS	t	df	p
Deney	Ön Test	28	77,00	2,88	-41,3	27	,000
	Son Test	28	99,03	1,07			

Tablo 8 incelendiğinde deney grubu öğrencilerinin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgil ve Sevgi faktörünün ön test puan ortalamasının 77, son test puan ortalamasının 99,03 olduğu görülmektedir. Deney grubunda yer alan öğrencilerin ön test ve son test puan ortalamasında 22,03 değerinde bir artış oluşmuştur. Bu artışın istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olduğu görülmektedir ($t_{(27)} = ,000$; $p < 0,01$). Bu değerlerden hareketle Türkçe dersinde dijital hikâyelerin kullanılması öğrencilerin konuşma becerisine yönelik ilgisini ve sevgisini arttırdığı yorumu yapılmaktadır.

Tablo 9.

Kontrol Grubunda Yer Alan Öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgil ve Sevgi Faktörü Ön Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları

Grup	Test	N	X	SS	t	df	p
Kontrol	Ön Test	28	78,00	3,60	-1,03	27	,311
	Son Test	28	79,00	3,46			

Tablo 9 incelendiğinde kontrol grubunda yer alan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi faktörünün ön test puan ortalamasının 78, son test puan ortalamasının 79 olduğu görülmektedir. Kontrol grubunda yer alan öğrencilerin ön test ve son test puan ortalamasında 1,0 değerinde bir artış oluşmuştur. Bu artışın istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olduğu görülmektedir ($t_{(27)} = ,311$; $p>0,01$). Bu değerlerden hareketle Türkçe dersinde dijital hikâye etkinliklerinin olmadığı bir sınıfta öğrencilerin konuşma becerisine yönelik ilgisinin ve sevgisinin aynı düzeyde kaldığı yorumu yapılmaktadır.

Tablo 10.

Deney ve Kontrol Grubunda Yer Alan Öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi Faktörü Ön Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Independent T Testi Sonuçları

Grup	Test	N	X	SS	t	df	p
Kontrol	Ön Test	28	78,00	3,60	1,14	54	,256
Deney	Ön Test	28	77,00	2,88			
Kontrol	Son Test	28	79,00	3,46	-29,2	54	,000*
Deney	Son Test	28	99,03	1,07			

Tablo 10 incelendiğinde deney ve kontrol grubunda yer alan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi faktörünün ön test puan ortalamasına bakıldığında kontrol grubunun ön test puan ortalamasının 78, deney grubunun ön test puan ortalamasının 77 olduğu görülmektedir. Ön test sonucunda grupların arasında 1,0 puanlık fark olup bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir ($t_{(54)} = ,256$; $p>0,01$). Gruplarda yer alan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi faktörünün son test puan ortalamasına bakıldığında kontrol grubunun son test puan ortalamasının 79, deney grubunun son test puan ortalamasının 99,03 olduğu görülmektedir. Son test sonucunda gruplar arasında 20,03 değerinde bir farklılık meydana gelmiş olup bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir ($t_{(54)} = ,000$; $p<0,01$). Bu değerlerden hareketle dijital hikâye kullanılarak işlenen Türkçe dersinin öğrencilerin konuşma becerisine yönelik ilgisini ve sevgisini arttırdığı, dijital hikâye kullanılmadan işlenen Türkçe dersinin ise öğrencilerin konuşma becerisine yönelik ilgisinde ve sevgisinde bir değişiklik meydana getirmediği yorumu yapılmaktadır.

Tablo 11.

Deney Grubunda Yer Alan Öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe Faktörü Ön Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları

Grup	Test	N	X	SS	t	df	p
Deney	Ön Test	28	21,39	2,88	8,91	27	,000*
	Son Test	28	13,42	1,07			

Tablo 11 incelendiğinde deney grubunda yer alan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe faktörünün ön test puan ortalamasının 21,39 olduğu ve son test ortalamasının 13,42 olduğu görülmektedir. Deney grubunda yer alan öğrencilerin ön test ve son test ortalamasında 7,97 değerinde bir azalma meydana gelmiş olup bu azalma istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir ($t_{(27)} = ,000$; $p < 0,01$). Bu değerlerden hareketle Türkçe dersinde dijital hikâyelerin kullanılması öğrencilerin konuşma becerisine yönelik kaygısını ve endişesini azaltır yorumu yapılmaktadır.

Tablo 12.

Kontrol Grubunda Yer Alan Öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe Faktörü Ön Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Paired T Test Sonuçları

Grup	Test	N	X	SS	t	df	p
Kontrol	Ön Test	28	22,96	2,54	-2,61	27	,015
	Son Test	28	24,32	2,17			

Tablo 12 incelendiğinde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe faktörünün ön test puan ortalamasının 22,96 olduğu ve son test ortalamasının 24,32 olduğu görülmektedir. Kontrol grubunda yer alan öğrencilerin ön test ve son test ortalamasında 1,36 değerinde bir artış meydana gelmiş olup bu artış istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir ($t_{(27)} = ,015$; $p > 0,01$). Bu değerlerden hareketle Türkçe dersinde dijital hikâye etkinliklerinin olmadığı bir sınıfta öğrencilerin konuşma becerisine yönelik kaygısının ve endişesinin aynı düzeyde kaldığı yorumu yapılmaktadır.

Tablo 13.

Deney ve Kontrol Grubunda Yer Alan Öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe Faktörü Ön Test ve Son Test Puanlarına İlişkin Independent T Testi Sonuçları

Grup	Test	N	X	SS	t	df	p
Kontrol	Ön Test	28	22,96	2,54	1,98	54	,053
Deney	Ön Test	28	21,39	3,32			
Kontrol	Son Test	28	24,32	2,17	15,1	54	,000*
Deney	Son Test	28	13,42	3,10			

Tablo 13 incelendiğinde deney ve kontrol grubunda yer alan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe faktörünün ön test puan ortalamasına bakıldığında kontrol grubunun ön test puan ortalamasının 22,96 olduğu ve deney grubunun ön test puan ortalamasının 21,39 olduğu görülmektedir. Ön test sonucunda grupların arasında 1,57 değerinde bir fark olup bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir ($t_{(54)} = ,053$; $p > ,0.1$). Deney ve kontrol grubunda yer alan öğrencilerin KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe faktörünün son test puan ortalamasına bakıldığında kontrol grubunun son test puan ortalamasının 24,32 olduğu ve deney grubunun son test puan ortalamasının 13,42 olduğu görülmektedir. Son test sonucunda gruplar arasında 10,9 değerinde bir fark meydana gelmiş olup bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir ($t_{(54)} = ,000$; $p < ,01$). Bu değerlerden hareketle dijital hikâye kullanılarak işlenen Türkçe dersinin öğrencilerin konuşma becerisine yönelik kaygısını ve endişesini azalttığı, dijital hikâye kullanılmadan işlenen Türkçe dersinin ise öğrencilerin konuşma becerisine yönelik kaygısında ve endişesinde bir değişiklik meydana getirmediği yorumu yapılmaktadır.

4.2. Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi İle İlgili Bulgular

Tablo 14.

Deney Grubuna Uygulanan Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi Faktörleri ve Puan Ortalamaları

Faktörler	n	X	Ss
Dikkat ve Uygunluk	28	43,25	2,87
Güven ve Tatmin	28	43,17	2,22

Tablo 14 incelendiğinde Dikkat ve Uygunluk faktörünün ortalamasının 43,25 olduğu görülmektedir. Dikkat ve Uygunluk faktörü anketin 1-11 arası maddelerini kapsamakta olup 11 maddeden oluşmaktadır. Ortalama, madde sayısına bölüldüğünde 3,93 sonucuna ulaşılmaktadır. Anketin kodlarına bakıldığında öğrenciler Dikkat ve Uygunluk faktöründeki maddelere ortalama olarak “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir. Güven ve Tatmin faktörünün ortalamasının ise 43,17 olduğu görülmektedir. Güven ve Tatmin faktörü 12-24 arası maddeleri kapsamakta olup 13 maddeden oluşmaktadır. Ortalama, madde sayısına bölüldüğünde 3,32 sonucuna ulaşılmaktadır. Anketin kodlarına bakıldığında öğrenciler Güven ve Tatmin faktöründeki maddelere ortalama olarak “orta derecede katılıyorum” cevabını vermişlerdir.

Tablo 15.

Deney Grubuna Uygulanan ÖMMA Dikkat ve Uygunluk Faktörü Maddeleri ve Madde Ortalamaları

Maddeler	X	Ss
M1	4,39	,628
M8	4,35	,731
M6	4,21	,629
M4	4,14	,705
M2	4,10	,685
M5	4,03	,637
M10	4,03	,774

<i>(tablonun devamı)</i>		
M7	4,00	,769
M9	4,00	,608
M11	3,92	,662
M3	2,03	,792

Tablo 15 incelendiğinde maddeler ve öğrencilerin maddelere verdiği cevaplar anketin kodlarından yola çıkılarak şu şekilde maddeleştirilebilmektedir:

- ✓ M1 ortalamasına (4,39) bakıldığında öğrenciler dersin içeriğini ilk öğrendiklerinde dikkatlerini çeken şeyleri gördüklerine “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M8 ortalamasına (4,35) bakıldığında öğrenciler derste kullanılan materyallerde işlenen konunun önemini gösteren hikâyelerin, resimlerin ve örneklerin var olduğuna “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M6 ortalamasına (4,21) bakıldığında öğrenciler derste bazı dikkat çekici yeni bilgiler öğrendiklerine “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M4 ortalamasına (4,14) bakıldığında öğrenciler derste kullanılan materyallerde bilgilerin işleniş şeklini dikkat çekici bulduklarına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M2 ortalamasına (4,10) bakıldığında öğrenciler dersin işleniş şeklini ve derste kullanılan materyalleri dikkat çekici bulduklarına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M5 ortalamasına (4,03) bakıldığında öğrenciler derste dikkat çekici şeylerin var olduğuna “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M10 ortalamasına (4,03) bakıldığında öğrenciler derste öğrendikleri bilgileri uygulamaya nasıl yansıtabileceklerine dair açıklamaların ve örneklerin var oluşuna “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M7 ortalamasına (4,00) bakıldığında öğrenciler alıştırmaların, materyallerin ve sunumların çeşitliliğinin dikkatlerini derse vermelerine yardımcı olduğuna “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M9 ortalamasına (4,00) bakıldığında öğrenciler derste kullanılan materyallerin kendileri için uygun olduğuna “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.

- ✓ M11 ortalamasına (3,92) bakıldığında öğrenciler derste kullanılan materyallerin gerek içeriğinin gerek sunumunun konuları öğrenilmeye değer olduğu izlenimi verdiği “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M3 ortalamasına (2,09) bakıldığında öğrenciler derste kullanılan materyallerde yeterli bilginin yokluğuna “az katılıyorum” cevabını vermişlerdir.

Bu cevaplardan hareketle öğrencilerin dijital hikâyeler kullanılarak işlenen Türkçe dersini dikkat çekici buldukları, dijital hikayeleri derse uygun buldukları ve dijital hikaye etkinliklerinin derse karşı motivasyon sağladığını düşündükleri yorumu yapılmaktadır.

Tablo 16.

Deney Grubuna Uygulanan ÖMMA Güven ve Tatmin Faktörü Maddeleri ve Madde Ortalamaları

Maddeler	X	Ss
M13	4,32	,722
M15	4,28	,599
M21	4,28	,658
M24	4,28	,658
M17	4,17	,611
M22	4,14	,705
M19	4,10	,566
M20	4,10	,497
M23	4,10	,628
M12	1,40	,637
M18	1,32	,475
M16	1,28	,534
M14	1,28	,534

Tablo 16 incelendiğinde maddeler ve öğrencilerin maddelere verdiği cevaplar anketin kodlarından yola çıkılarak şu şekilde maddeleştirilebilmektedir:

- ✓ M13 ortalamasına (4,32) bakıldığında öğrenciler içeriğini ilk incelediklerinde bu ders kapsamında neler öğreneceklerini anladıklarına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M15 ortalamasına (4,28) bakıldığında öğrenciler verilen ödevleri yaptıkça konuları öğrenebileceklerine dair kendilerine güveninin arttığına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M21 ortalamasına (4,28) bakıldığında öğrenciler dersten zevk aldıkları için dersteki konular hakkında daha çok şeyler öğrenmek istediklerine “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M24 ortalamasına (4,28) bakıldığında öğrenciler dersi başarıyla tamamlamaktan mutluluk duyduklarına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M17 ortalamasına (4,17) bakıldığında öğrenciler ders konularını çalıştıktan sonra bu dersten geçilebileceğine dair güvenlerinin arttığına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M22 ortalamasına (4,14) bakıldığında öğrenciler dersi zevk alarak çalıştıklarına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M19 ortalamasına (4,10) bakıldığında öğrenciler dersteki konu diziliminin iyi olmasının dersi öğrenebileceklerine dair güvenlerini artmasına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M20 ortalamasına (4,10) bakıldığında öğrenciler dersteki uygulamaları/alıştırmaları tamamlamalarının kendilerinde başarı hissi uyandırmasına “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M23 ortalamasına (4,10) bakıldığında öğrenciler ödev sonrası dönütlerin ve dersteki diğer yorumların emeklerinin karşılıklarını aldıklarını hissettiklerine “çok katılıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M12 ortalamasına (1,40) bakıldığında öğrenciler dersi anlamının beklediklerinden daha zor olduğuna “hiç katılmıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M18 ortalamasına (1,32) bakıldığında öğrenciler ders kapsamındaki konuların birçoğunu tam olarak anlayamadıklarına “hiç katılmıyorum” cevabını vermişlerdir.
- ✓ M16 ortalamasına (1,28) bakıldığında öğrenciler dersteki alıştırmaların ve uygulamaların zor olmasına “hiç katılmıyorum” cevabını vermişlerdir.

- ✓ M14 ortalamasına (1,28) bakıldığında öğrenciler derste kullanılan materyallerde çok fazla bilgi verildiğinden nelerin önemli olduğunu ayırt edemediklerine “hiç katılmıyorum” cevabını vermişlerdir.

Bu cevaplardan hareketle öğrencilerin dijital hikâyeler kullanılarak işlenen Türkçe dersinden tatmin oldukları, derse karşı ilgi besledikleri, başarı olarak ilerledikleri ve derse karşı güven duydukları yorumu yapılmaktadır.

BEŞİNCİ BÖLÜM TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1.Tartışma ve Sonuç

Bu bölümde araştırma alt problemlerine göre yorumlanmış ve literatürde bulunan çalışmalarla ilişkilendirilerek tartışılmıştır. Sonrasında uygulama doğrultusunda meydana gelen sonuçlara yer verilmiştir.

Literatür taraması sonucunda farklı beceri alanlarıyla ilgili dijital öyküleme çalışmalarının yapıldığı görülmüştür. Bu araştırmalar sonucunda dijital öyküleme yönteminin eğitime sağlamış olduğu yarar fark edilmektedir. Örneğin: Şimşek, Koçak Usluel, Çıralı Sarıca ve Tekeli (2018), Dinçer ve Yılmaz (2019) yapmış oldukları araştırmalarda dijital öyküleme yönteminin dinleme becerisine olumlu yönde etki sağladığı sonucuna ulaşmışlardır. Ciğerci ve Gültekin (2019), Mangal (2020), Sümer ve Eldeniz Çetin (2018) yapmış oldukları araştırmalarda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin dinleme motivasyonunu geliştirdiği, dinleme becerisine karşı olan tutumlarını geliştirdiği ve öğrencilerin dinlediklerini anlama düzeylerini geliştirdiği sonucuna ulaşmışlardır. Atalay ve Belet Boyacı (2019); Çiftçi (2019); Kanan (2018); Kırıkçı, Ciğerci ve Arıkan (2020) yapmış oldukları araştırmalarda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin okuma becerisine olan etkileri ortaya koymuşlardır. Araştırmalar sonucunda dijital öyküleme yönteminin akıcı okuma düzeylerinin geliştiği, okuduğunu anlama düzeylerinin geliştiği ve okuma sırasında yapılan hataların azaldığı gözlemlenmiştir. Baki (2015), Çıralı (2014), Demir ve Kılıçkırın (2018), Tetik (2020) ve Uslu (2019) yapmış oldukları araştırmalarda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin yazma becerisi üzerine olan etkisini incelemişlerdir. Öğrencilerin dijital öyküleme yöntemiyle birlikte yazma becerilerinin geliştiği, yazmaya karşı motivasyonlarının arttığı, yazmaya karşı olan kaygı ve endişelerinin azaldığı, öğrencilerin yapmış oldukları yazım yanlışlarının azaldığı sonucuna ulaşmışlardır. Demirkol (2021), Eruysal Sertbarut (2021) ve Karalök (2020) yapmış oldukları tez çalışmalarında dijital öyküleme yönteminin eğitimde olumlu sonuçlarından bahsetmişlerdir.

Baki (2019), Bedir Erişti (2017), Karoğlu (2016), Koltuk ve Kocakaya (2015) yapmış oldukları araştırmalarda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin görsel okur-yazarlık becerilerini geliştirdiği, öğrencilerin görselleştirme becerilerini arttırdığı, öğrenciler arasında görsel iletişim kurduğu sonucuna ulaşmışlardır. Ayvaz Tunç (2016), Doğan (2012) yapmış oldukları çalışmalarda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin teknolojiyi kullanma becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşmışlardır. Büyükcengiz (2017) ve Ulum (2017) yapmış oldukları çalışmalarda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin bilimsel süreç becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşmışlardır. Karakoyun (2014), Koltuk ve Kocakaya (2015), Turgut ve Kışla (2015) yapmış oldukları çalışmalarda dijital öyküleme yönteminin problem çözme becerisine olan olumlu etkisini gözler önüne sermiştir. Aynı zamanda dijital öyküleme yönteminin üst düzey düşünme becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşmışlardır.

Tatlı ve Aksoy (2017) yabancı dil hazırlık sınıfı öğrencileri ile bir çalışma yapmışlardır. Çalışma konuşma dersinde dijital öykü kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda dijital öykü yönteminin öğrencilerin konuşma becerisine yönelik kaygısını azalttığı ve telaffuz hatalarını azalttığı sonucuna ulaşılmıştır. Bununla birlikte konuşma dersinde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisine yönelik motivasyonunu arttırdığı ve öğrencilerin akıcı konuşma becerilerinin geliştiği sonucuna ulaşılmıştır. Dinçer ve Yılmaz (2019) yapmış oldukları araştırmada dijital öykü kullanımının akıcı konuşma konusunda ve sözel dil becerilerinin gelişimi konusunda etkili olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Hung, Hwang ve Huang (2012) yapmış oldukları çalışmada elektronik bir blog uygulaması kullanmışlardır ve öğrencilere İngilizce konuşma konusunda pratik yapma desteği sağlamışlardır. Çalışma doğrultusunda elektronik blog kullanılarak yapılan konuşma pratiklerinin öğrencilerin konuşma kaygısını azalttığı sonucuna ulaşılmıştır. Aynı zamanda dijital öykülemenin öğrencilerin motivasyonlarını arttırdığını belirtmişlerdir. Tunç ve Karadağ (2013) yapmış oldukları araştırmada dijital öykülemenin öğrencilerin iletişim kurma becerisini geliştirdiği sonucuna ulaşmışlardır.

Araştırma doğrultusunda veriler analiz edildiğinde deney ve kontrol grubuna uygulanan KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve Sevgi faktörü ön test sonucunda gruplar arasında anlamlı bir farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($t_{(54)} = ,256$; $p>0,01$). Deney ve kontrol grubuna uygulanan KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik İlgi ve

Sevgi faktörü son test sonucunda gruplar arasında deney grubu lehine anlamlı bir farklılığın bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır ($t_{(54)} = ,000$; $p < 0,01$). Deney ve kontrol grubuna uygulanan KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe faktörü ön test sonucuna bakıldığında gruplar arasında anlamlı bir farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($t_{(54)} = ,053$; $p > 0,01$). Deney ve kontrol grubuna uygulanan KBTÖ Konuşma Becerisine Yönelik Kaygı ve Endişe faktörü son test sonucuna bakıldığında gruplar arasında deney grubu lehine anlamlı bir farklılığın bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır ($t_{(54)} = ,000$; $p < 0,01$). Bu değerlerden hareketle dijital hikâye kullanılarak işlenen Türkçe dersinin, öğrencilerin konuşma becerisine yönelik ilgisini ve sevgisini arttırdığı aynı zamanda konuşma becerisine karşı olan kaygı ve endişeyi azalttığı sonucuna ulaşılmaktadır. Kontrol grubu ön test ve son test sonuçları değerlendirildiğinde dijital öykü kullanılmadan işlenen Türkçe derslerinin konuşma becerisine yönelik ilgi, sevgi, kaygı ve endişede bir değişiklik meydana getirmediği yorumu yapılmaktadır. Aynı zamanda uygulamada kullanılan ölçek bütünüyle konuşma becerisine yönelik tutumu ölçtüğünden derslerde dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisine olan tutumunu olumlu yönde etkilediği sonucuna varılmaktadır. Bu sebeple değerlendirilen araştırmaların sonuçları yapılan çalışmanın sonuçlarını destekler niteliktedir.

Araştırmacı tarafından uygulama sürecinde akranlar arasındaki yardımlaşmanın daha çok meydana geldiği, iş birliği içinde çalışıldığı, öğrencilerin birbirleri ile olan iletişimlerinin güçlendiği ve öğrencilerin sunum yapma becerilerinin geliştiği aynı zamanda hazırlıklı ve hazırlıksız konuşmalarda gelişmenin meydana geldiği gözlemlenmiştir. Abdelmageed El-Naggar, 2018; Balaman Uçar, 2016; Dayan, 2017; Gillern, 2017; Karademir, 2020; Kocaman Karoğlu, 2016; Polater, 2019; Sun, Wang ve Liku, 2017 incelenen bu araştırmalarda yapılan gözlemler ile araştırmacının yapmış olduğu gözlemler örtüşmektedir.

Miller (2009) yapmış olduğu çalışmada dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin motivasyonunu arttırdığını dile getirmiştir. Özden ve Meydan (2021) yapmış oldukları araştırmada üniversite öğrencilerinin derslerde dijital öykü kullanımına yönelik olumlu görüşte bulduklarını belirtmişlerdir. Balaman Uçar (2016) Abdel-Hack ve Helwa (2014) yapmış oldukları araştırmalarda üniversite öğrencileri dijital öykü kullanımını ilgi çekici ve eğlenceli bulduklarını derse karşı motive olduklarını belirtmişlerdir. Aynı sonuca Zakaria ve

Aziz (2019) ortaokul öğrencileri ile ulaşımlardır. Deney grubu öğrencilerine dijital öyküleme yönteminin ve yöntemin konuşma becerisine olan motivasyonunun etkisini ölçmek amacıyla ÖMMA uygulanmıştır. Uygulanan ölçek, verilen cevaplar doğrultusunda analiz edilmiştir. Analiz doğrultusunda dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin motivasyonlarını olumlu yönde etkilediği sonucuna varılmıştır. Öğrenciler dijital öyküleme yöntemiyle birlikte derse karşı ve konuşma becerisine karşı daha çok motive olduklarını verdikleri cevaplar ile belirtmişlerdir. Literatürde karşılaşılan bu sonuçlar ile yapılan araştırmadaki sonuçlar birbirini destekleyici niteliktedir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda Türkçe öğretiminde konuşma becerisinin gelişimi için dijital öykülemeden yararlanılabileceği söylenebilir.

5.2.Öneriler

Dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi tutum ve motivasyonuna etkisinin incelendiği bu araştırmada elde edilen bulgular ve sonuçlar doğrultusunda yapılan öneriler aşağıda verilmiştir.

1. Dijital öyküleme ana dil öğretiminde bulunan temel becerileri geliştirmek için kullanılmaktadır. Literatürde bulunan araştırmalar dijital öykülemenin dinleme, okuma ve yazma becerisi üzerindeki etkisi ile ilgilidir. Ana dil öğretiminde konuşma becerisi ile dijital öykülemenin birlikte ele alındığı bir araştırma bulunmamaktadır. Bu sebeple dinleme, okuma ve yazma becerisinin geliştirilmesinin yanında konuşma becerisinin geliştirilmesi için de dijital öyküleme çalışmaları yapılabilir. Böylece literatürde dijital öykülemenin etkililiği ile ilgili tüm temel becerileri kapsayan araştırmalar bulunabilir.
2. Ders içerisinde ve ders dışarısında öğretmenler öğrencilerin konuşma becerilerini geliştirmek için çeşitli yöntem ve teknikleri kullanmaktadırlar. Konuşma becerisini geliştirmek için dijital öykülerden de yararlanılabilir. Dijital öyküleme sürecinin içerisinde yazma, yazdıklarını okuma, konuşma ve konuştuklarını dinleme gibi kısımlar bulunduğundan öğrencilerin tüm temel becerilerini geliştirmek için dijital öykülemeden yararlanılabilir.
3. Türkiye’de dijital öyküleme çalışmaları ilk olarak iletişim konusunda yapılmıştır. Daha sonra çeşitli alanlara yayılan bu yöntem eğitimde de kullanılmaya başlanmıştır. Eğitimde kullanılan dijital öyküleme yöntemi ile ilgili yapılan araştırmalar branşlara ayrılmıştır. Branşlarda yapılan çalışmalar da branş bazında bazı beceriler ile ilgili yapılan araştırmalara ayrılmıştır. Bu seyir Türkçe öğretiminde de bu şekilde ilerlemiştir. Türkçe öğretiminde dijital öyküleme dört temel dil becerisini geliştirmek için kullanılmakta ve buna ek olarak dil bilgisi öğretiminde kullanılmaktadır. Bu sebeple dört temel dil beceri ile ilgili yapılan çalışmalar derine indirilebilir. Örneğin konuşma becerisinde tutum ve motivasyon konusunda yapılan bir araştırmaya ek

olarak konuşma kaygısı, telaffuz yeteneğini geliştirme vb. gibi konularla ilgili de dijital öyküleme çalışmaları yapılabilir.

4. Dijital öyküleme çalışmaları genellikle nicel yöntem ile yapılmaktadır. Dijital öyküleme ile ilgili yapılan nicel araştırmalara nitel araştırmalar da eklenebilir. Bu sayede öğrencilerin dijital öyküleme yönteminin etkililiği ile ilgili duygu ve düşünceleri daha net şekilde alınabilir.
5. Eğitimi ve öğretimi icra eden kişiler öğretmenlerdir. Yeni bir yöntemi, yeni bir tekniği ve yeni bir materyali sınıflarında kullanacak ya da uygulayacak olan kişiler öğretmenlerdir. Dijital öyküleme eğitim için yararlı bir yöntem olsa da bu yöntemin etkililiğini ölçmek için öğretmenlerin de belirli yeterliliklere sahip olması gerekmektedir. Bu yeterliliklerin başında bilgi gelmektedir. Öğretmenler dijital öyküleme ve süreciyle ilgili bilgilerin yanında kullanılacak olan uygulama ile ilgili de bilgiye sahip olmalıdırlar. Bununla birlikte öğretmenlerin teknolojik araçları kullanma becerisine de sahip olmaları gerekmektedir. Tüm bu sebepler doğrultusunda öğretmenlere dijital öyküleme ile ilgili seminerler, eğitimler ve kurslar verilebilir. Bu sayede öğrenciler de derslerden daha çok verim alabilir.
6. Öğretmenliğin ilk adımlarının eğitim fakültelerinde atıldığı bilinmektedir. Bir kimsenin öğretmen olabilmesi için belli aşamalardan geçmesi gerekmektedir. Mezun olacak olan öğretmen adaylarının donanımı öğrenciler ve aileler başta olmak üzere toplumun tümü için ve ülkenin geleceği için çok önemlidir. Bu sebeple çağımıza uygun bir yöntem olan ve eğitimde yeni yeni yer edinmeye başlayan bir yöntem olan dijital öyküleme fakültelerde ders olarak verilebilir.
7. Dijital öyküleme ile ilgili bir çalışma yapabilmek için araştırma yapılacak olan okulda teknolojik altyapının yeterli olması gerekmektedir. Aynı zamanda internet hızı ve kalitesi de oldukça önemlidir. Dijital öyküleme sürecinde konuştuklarını kaydetme gibi bir kısım bulunduğundan araştırma yapılan ortamın sessiz olması gerekmektedir. Bu sebeple dijital öyküleme ile ilgili çalışma yapacak olan kişilerin

bu faktörleri bilmesi ve ona göre önlem alması gerekmektedir. Bu sayede yapılan araştırma daha kolay ilerleyecektir.

KAYNAKÇA

- Abdel-Hack, E. M. and Helwa, H. S. (2014). "Using digital storytelling and weblogs instruction to enhance EFL narrative writing and critical thinking skills among EFL majors at faculty of education." *Educational Research*, 5(1), 8-41.
- Abdelmageed, M., and El-Naggar, Z. (2018). "Digital storytelling enhances students' speaking skills at Zewail university of science and technology in Egypt." *In Society for Information Technology & Teacher Education International Conference* (pp. 278-287). Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
- Akbayır, S. (2011). "*Nasıl konuşabilirim?*" Ankara: PegemA Yayıncılık.
- Aksan, D. (2000). "*Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim*" Ankara: TDK Yayıncılık
- Akyol, H. (2010). "*Yeni programa uygun Türkçe öğretim yöntemleri (3. baskı)*" Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Alcantud D. M. (2013). "Fighting the myths and misconceptions on evil stepmothers: Long life learning by means of digital storytelling." *E-TEALS*, 4, 1-18.
- Altunkaya, H. (2019). "*Yazma eğitimi.*" H. Kavruk ve H. Kurnaz (Ed), Türkçe öğretimi içinde (s. 81-110). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Arslan, P. Y. (2013). "Eğitim amaçlı dijital öykünün hazırlanması ve kullanılması: TPAB temelli örnek bir fen bilgisi eğitimi uygulaması." Yelken, T.Y., Tokmak, H. S., Özgelen, S., İncikabı, L. (Editörler), "*Fen ve matematik eğitiminde teknolojik pedagojik alan bilgisi temelli öğretim tasarımları*" 105-128, Anı Yayıncılık, Ankara.
- Atalay, N. ve Belet Boyacı, Ş. (2019). "Slowmation application in development of learning and innovation skills of students in science course." *International Electronic Journal of Elementary Education Dergisi*, 11(5), 507-518.
- Aytan, T. (2011). "Aktif öğrenme tekniklerinin dinleme becerisi üzerine etkileri." *ODÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 2(4). 11309- 9302.
- Aytan, T. (2019). "*Dinleme eğitimi.*" H. Kavruk ve H. Kurnaz (Ed), Türkçe öğretimi içinde (s. 111-132). Ankara: Nobel Yayıncılık.

- Ayvaz Tunç, Ö. (2016). Dijital teknolojiler bağlamında dijital öyküleme yaklaşımının güzel sanatlar eğitimine entegrasyonu. Doktora Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Baki, Y. (2015). Dijital öykülerin altıncı sınıf öğrencilerinin yazma sürecine etkisi. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Baki, Y. (2019). “Türkçe öğretmeni adaylarının yaratıcı yazma becerilerinin geliştirilmesinde dijital öykülerin etkisi.” *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 964-995.
- Balaman Uçar, S. (2016). Dijital Öykülemenin İngilizceyi Yabancı Dil Olarak Öğrenen Öğrencilerin Yazma Becerilerine Olan Etkisi. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Banaszewski, T. (2002). “Digital storytelling finds its place in the classroom.” *Multimedia schools*, 9(1), 32-35.
- Banaszewski, T. M. (2005). “Digital storytelling, supporting digital literacy in grades 4- 12.” *Georgia Institute of Technology*. [Online] ERIC.
- Barrett, H. (2005). “Researching and evaluating digital storytelling as a deep learning tool.”[Online]:<http://electronicportfolios.org/portfolios/SITESTorytelling2006.pdf> adresinden 16.01.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Barrett, H. (2009). “How to create simple digital stories.” <http://electronicportfolios.com/digistory/howto.html> adresinden 11.02.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Batıbay, E. F. (2019). “Web 2.0 uygulamalarının Türkçe dersinde motivasyona ve başarıya etkisi: Kahoot örneği.”
- Bedir Erişti, S. D. (2017). “Çocuklarda teknoloji odaklı görsel iletişim ve dinamik bir görsel iletişim yolu olarak dijital öyküleme.” *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 1, 25-38.
- Bilici, S. (2021). Dijital öykülemenin lise öğrencilerinin akademik başarılarına, eleştirel düşünme eğilimlerine, iş birlikli düzenleme ve hikâye kurgulama becerilerine etkisi. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

- Borneman, D., and Gibson, K. (2011). "Digital storytelling: Meeting standards across the curriculum in a WWII/Holocaust unit." *School Library Monthly*, 27(7), 16-17.
- Bozkurt, Ü. (2019). "Konuşmanın zihinsel ve fiziksel temelleri." G. Çetinkaya (Ed.), *Konuşma ve Eğitimi içinde* (1. baskı, s. 43-69). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Bran, R. (2010). "Message in a bottle Telling stories in a digital world." *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 1790-1793.
- Bull, G., and Kajder, S. (2004). "Digital storytelling in the language arts classroom." *Learning & Leading with Technology*, 32(4), 46-49.
- Büyükcengiz, M. (2017). Dijital öyküleme metodunun ortaokul öğrencilerinin Fen Bilimleri dersi akademik başarı, bilimsel süreç becerileri ve derse yönelik tutumlarına etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Büyükoztürk, S., Kılıç Çakmak, E., Akgün, O. E., Karadeniz, S. ve Demirel, F. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Büyükoztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2019) Eğitimde *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Christensen, L. B., Burke Johnson, R. and Turner, L. A. (2015). *Araştırma yöntemleri desen ve analiz*. A. Aypay (Çev.). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Chung, S. K. (2007). "Art education technology: Digital storytelling." *Art Education*, 60(2), 17-22.
- Ciğerci, F. M. (2015). İlkokul dördüncü sınıf Türkçe dersinde dinleme becerilerinin geliştirilmesinde dijital hikâyelerin kullanılması. Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Ciğerci, F. M., ve Gültekin, M. (2017). "Use of digital stories to develop listening comprehension skills." *Issues in Educational Research*, 27(2), 252-268.
- Ciğerci F.M, Gültekin M. (2019). "Dijital Hikâyelerin Dinlemeye Yönelik Tutuma Etkisi." *Harran Maarif Dergisi*, 4(2): 45-73
- Coombe, C., Folse, K., Hubley, N., 2007, "A Practical Guide to Assessing English Language Learners." *University of Michigan*.

- Creswell, J. W. (2012). "Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative" (pp. 146-166). *Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.*
- Çeçen, M. A. (2007). Metne dayalı dil bilgisi öğretimi. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Çelik, B. Y. (2021). Dijital öykü atölyesinin ortaokul öğrencilerinin 21. yüzyıl becerilerine ve öğrenci başarısına etkisi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü
- Çıralı, H. (2014). Dijital hikâye anlatımının görsel bellek ve yazma becerisi üzerine etkisi (Tez No. 378556) [Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi-Ankara]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Çiftci, M. (2019). Dijital hikayelerin ilkökul ikinci sınıf öğrencilerinin okuma becerileri üzerindeki etkisi. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). YÖK Ulusal Tez Merkezi'nden alınmıştır (Tez No: 568287).
- Çıfci, M. ve Ünlü, S. (2020). "Türkiye'de çevrimiçi okuma üzerine yapılan çalışmaların analizi." *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(4), 1368-1385.
- Çopur Eroğlu, A. (2020). Ortaokul 7. sınıf Türkçe dersinde dijital hikâye anlatımının kullanılması (Doktora tezi). <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>.
- Dayan, G. (2017). İlkokul öğrencilerinin Türkçe dersinde dijital öyküleme çalışmaları. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Değirmenci, H. (2014). Eğitim yazılımının birinci sınıf öğrencilerinin okuma becerileri üzerindeki etkisi: morpa kampüs uygulaması. (Yayınlanmamış doktora tezi). YÖK Ulusal Tez Merkezi'nden alınmıştır (Tez No: 366312).
- Delen, A. (2021). Türkiye'de e-öğrenme ortamlarına ilişkin yapılan araştırmalardaki eğilimler: 2004- 2020 dönemi tezlerin incelenmesi (Yüksek lisans tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Demir, T. (2012). "Türkçe eğitiminde yaratıcı yazma becerisini geliştirme ve küçürek öykü." *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(19), 343-357.

- Demir, T. (2013). "İlköğretim öğrencilerinin yaratıcı yazma becerileri ile yazma özyeterlik algısı ilişkisi üzerine bir çalışma." *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 2(1), 84-114
- Demir, S. ve Kılıçkiran, H. (2018). "Dijital öyküleme uygulamasının özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerine etkisi." *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 12-18.
- Demir, T. (2019). Dijital öykülerin 5.sınıf öğrencilerinin motivasyon, tutum ve başarılarına etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.
- Demirbaş, İ. (2019). Dijital öykülerin ilköğretim öğrencilerinin dinlediğini anlama ve yaratıcı yazma becerilerine etkisi. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). YÖK Ulusal Tez Merkezi'nden alınmıştır (Tez No: 607578).
- Demirer, V. (2013). İlköğretimde e-öyküleme kullanımı ve etkileri. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Demirkol, S. (2021). Dijital öykü çalışmalarının dil becerilerine yansımaları. Yüksek Lisans Tezi , ESOGÜ, Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Eskişehir..
- Dinçer, B., ve Yılmaz, S. (2019). "Matematik Dersinde Dijital Hikâye Anlatımının Açıklık Kavramı Öğretimine Etkisinin İncelenmesine Yönelik Deneysel Bir Çalışma." *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education (IJTASE)*, 8(2), 49-57.
- Dogan, B. (2007). Implementation of digital storytelling in the classroom by teachers trained in a digital storytelling workshop. Unpublished doctoral dissertation, University of Houston.
- Dogan, B., and Robin, B. (2008 a, March). "Implementation of digital storytelling in the classroom by teachers trained in a digital storytelling workshop." *In Society for Information Technology & Teacher Education International Conference*, 1, 902-907.
- Doğan, B. (2012). "Educational uses of digital storytelling in k-12: research result of digital storytelling contest (DISTCO) 2012." [Online]: ERIC 02. 02. 2022 tarihinde indirilmiştir.

- Doğan, Y. (2009). “Konuşma becerisinin geliştirilmesine yönelik etkinlik önerileri.” *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(1), 185-204.
- Dola, N., ve Aydın, İ. S. (2020). “Investigation of Digital Story Authorship According to Various Variables Dijital Öykü Yazarlığının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi.” *Journal of Language Education and Research*, 6(1), 17-34.
- Eroğlu, A. (2020). Ortaokul 7. sınıf Türkçe dersinde dijital hikâye anlatımının kullanılması (Doktora tezi). <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>
- Eroğlu, A. (2020). “Türkçe öğretmeni adaylarının dijital hikâyeye yönelik metaforik algıları.” *Rumeli Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (18), 49-60.
- Eruysal Sertbarut, S. (2021). Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Oluşturdukları Dijital Öykülerin Değerlendirilmesi, Dijital Okuryazarlıkları ve Görüşlerinin İncelenmesi. Yüksek Lisan Tezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- Eyüp, B. (2013). “Üniversite öğrencilerinin konuşma becerilerini kullanmaya yönelik tutumları.” *Milli Eğitim Dergisi*, 43(197), 95-113.
- Figa, E. (2004). “The virtualization of stories and storytelling.” *Storytelling Magazine*. 16(2),34–36.
- Foley, L. M. (2013). Digital storytelling in primary-grade classrooms. (Order No. 3560250, Arizona State University). ProQuest Dissertations and Theses, 307.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E and Hyun, H. H. (2012). “How to design and evaluate research in education.” *New York: McGraw-Hill*.
- Frazel, M. (2010). “Digital storytelling guide for educators”. *Washington, DC: International Societyfor Technology in Education*.
- Frenk, J., Chen, L., Bhutta, Z. A., Cohen, J., Crisp, N., Evans, T., and Zurayk, H. (2010). “Health professionals for a new century: transforming education to strengthen health systems in an interdependent world.” *The lancet*, 376(9756), 1923-1958.
- Garrety, C. (2008). Digital storytelling: An emerging tool for student and teacher learning. Ames. Unpublished Doctoral Dissertation. University of IA: Iowa State University.

- Gezer, B. (2020). Dijital materyallerin ilkököl ikinci sınıf öğrencilerinin dinlediğini anlama düzeylerine etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Gider B. (2019). Bireysel ve İşbirlikli Dijital Öyküleme Uygulamalarının Üstün Zekalı Öğrencilerin Yazma Performansına ve Dil Gelişimine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırklareli.
- Gillern, S. (2017). Young Children, Computer Coding, and Story Creation: An Examination of First-and Second-Grade Children's Multimodal Stories and Literacy Practices When Engaged with a Multimedia Coding Application (Doctoral dissertation, Iowa State University).
- Gregori-Signes, C., and Pennock Speck, B. (2012). "Digital storytelling as a genre of mediatized self-representations: An introduction." *Digital Education Review*, 2012, vol. 22, p. 1-8.
- Girmen, P., Özkanal, Ü., ve Dayan, G. (2019). "Digital storytelling in the language arts classroom." *Universal Journal of Educational Research*, 7(1), 55-65. <https://doi.org/10.13189/ujer.2019.070108>
- Gordon, C. (2011). Digital Storytelling in the classroom: Three case studies. Unpublished doctoral dissertation. University of Arizona State.
- Göçen, G. (2014). Dijital Öyküleme Yönteminin Öğrencilerin Akademik Başarı ile Öğrenme Ve Ders Çalışma Stratejilerine Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Gözen, G. ve Cırık, İ. (2017). "Dijital öykülemenin okul öncesi çocukların sosyal-duygusal davranışlarına etkisi." *İlköğretim Online*, 16(4), 1882-1896.
- Green, M.R. (2011). Teaching the Writing Process through Digital Storytelling in Pre-Service Education. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Texas A&M: USA
- Gregori-Signes, C. (2008). "Integrating the old and the new: Digital storytelling in the EFL language classroom." *Greta*, 16(1), 43-49.
- Güneş, F. (2007). *Türkçe öğretimi ve zihinsel yapılandırma*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Gündüz, S. (2013). *Öykü ve roman yazma sanatı*. İstanbul: Toroslu Kitaplığı Yayınları.

- Güneş, F. (2020). *Türkçe öğretimi yaklaşımlar ve modeller*. Ankara: Pegem A Yayıncılık
- Haliloğlu Tatlı, Z. (2016). "Dijital Öyküleme." A. İşman ve diğerleri (Ed.), *Eğitim Teknolojileri Okumaları* (ss.219-234). Ankara: TOJET
- Hess, M. E. (2014). "A new culture of learning: Digital storytelling and faith formation." *Dialog*, 53(1), 12-22.
- Huggins-Daines, D., Kumar, M., Chan, A., Black, A. W., Ravishankar, M., and Rudnicky, A. I. (2006, May). "Pocketsphinx: A free, real-time continuous speech recognition system for hand-held devices." In *2006 IEEE International Conference on Acoustics Speech and Signal Processing Proceedings* (Vol. 1, pp. I-I). IEEE.
- Hull, G. A., and Nelson, M. E. (2005). "Locating the semiotic power of multimodality." *Written Communication*, 22(2), 224-261.
- Hung, C. M., Hwang, G. J., and Huang, I. (2012). "A project-based digital storytelling approach for improving students' learning motivation, problem-solving competence and learning achievement." *Journal of Educational Technology & Society*, 15(4), 368-379.
- İnceelli, A. (2005). "Dijital hikâye anlatımının bileşenleri." *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4(3), 132-142.
- Jakes, D. S. and Brennan, J. (2005b). "Digital storytelling, visual literacy and 21st century skills. In Online Proceedings of the Tech Forum New York." [Online] ERIC 05.01.2022 tarihinde indirilmiştir.
- Kahraman, Ö. (2013). *Dijital Hikâyecilik Metoduyla Hazırlanan Öğretim Materyallerinin Öğrenme Döngüsü Giriş Aşamasında Kullanılmasının Fizik Dersi Başarısı ve Motivasyonu Düzeyine Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü: Balıkesir.
- Kamacı, E., ve Durukan, E. (2012). "Araştırma görevlilerinin eğitimde tablet bilgisayar kullanımına ilişkin görüşleri üzerine nitel bir araştırma (Trabzon Örneği)." *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1(3), 203-2015.

- Kapaniaris, A. and Eleni, T. (2020). "The contribution of digital storytelling to the teaching of folk culture in elementary school." *World Wide Journal of Multidisciplinary Research and Development Dergisi*, 6(3), 32-36.
- Karadağ, R., ve Kayabaşı, B. (2011). "Yazılı anlatım becerilerinin geliştirilmesinde okuma metinleri olarak gazete köşe yazılarının kullanılması." *International Periodical For The Languages, terature and History of Turkish or Turkic*, 6(3), 989-1010.
- Karademir, Elif. (2020). 21. Yüzyıl Becerilerinin Geliştirilmesinde Dijital Öyküleme Uygulamaları: Özel Yetenekli İlkokul Öğrencileri Örneğinde Öğrenme ve Yenilenme Becerileri. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Temel Eğitim Anabilim Dalı. Eskişehir.
- Karakoyun, Ferit. (2014). Çevrimiçi Ortamda Oluşturulan Dijital Öyküleme Etkinliklerine İlişkin Öğretmen Adayları ve İlköğretim Öğrencilerinin Görüşlerinin İncelenmesi. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı. Eskişehir.
- Karalök, F. S. ve Şengül, M. (2020). *Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde dijital öykü kullanımının okuma motivasyonuna etkisi* (Master's thesis, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi).
- Kırık, A. (2014). "Uzaktan eğitimin tarihsel gelişimi ve Türkiye'deki durumu." *Marmara İletişim Dergisi*, (21), 73-94.
- Kırıkcı, A. C., Ciğerci, F. M., ve Arıkan, I. (2020). "Use of Digital Storytelling in the 4th Grade Social Studies Course." *International Online Journal of Educational Sciences*, 12(5).
- Kieler, L. (2010). "Trials in using digital storytelling effectively with the gifted." *Gifted Child Today Magazine*, 33(3), 48-52.
- Kim, D., and Li, M. (2021). "Digital storytelling: Facilitating learning and identity development." *Journal of Computers in Education*, 8(1), 33-61.
- Kobayashi, M. (2012). "A digital storytelling project in a multicultural education class for preservice teachers." *Journal of Education for Teaching*, 38(2), 215-219. <https://doi.org/10.1080/02607476.2012.656470>

- Kocaman-Karoğlu, A. (2015). “Öğretim sürecinde hikâye anlatmanın teknolojiyle değişen doğasi: dijital hikâye anlatımı.” *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 5(2), 89-106.
- Kocaman-Karoglu, A. (2016). “Personal voices in higher education: A digital storytelling experience for pre-service teachers.” *Education and Information Technologies*, 21(5), 1153-1168.
- Koç, S. ve Müftüoğlu, G. (1998). “Dinleme ve okuma öğretimi.” *Türkçe öğretimi*, 53-70.
- Kotluk, N. ve Kocakaya, S. (2015). “21. yüzyıl becerilerinin gelişiminde dijital öykülemeler: ortaöğretim öğrencilerinin görüşlerinin incelenmesi.” *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 354-363.
- Kulla-Abbott, T., and Polman, J. L. (2008). “Engaging student voice and fulfilling curriculum goals with digital stories.” *THEN: Technology, Humanities, Education, Narrative*, 5, 38-60.
- Kurudayıoğlu, M. ve Bal, M. (2014). “Ana dili eğitiminde dijital hikâye anlatımlarının kullanımı.” *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (28), 74-95.
- Kutu, H. ve Sözbilir, M. (2011). “Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi'nin Türkçe'ye uyarlanması: Güvenirlik ve geçerlik çalışması.” *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 5(1), 292-312.
- Küçükoğlu, U. (2019). Ortaokul Öğrencilerinin Matematik Tarihi Bağlamında Hazırladıkları Dijital Öyküler Üzerine Bir Araştırma: Matematik Nasıl Doğmuştur? (Doctoral dissertation, Kastamonu Üniversitesi).
- Küngerü, A. (2016). “Bir ifade aracı olarak dijital öykü anlatımı.” *Abant Kültürel Araştırmalar Dergisi (AKAR)*, 1(2), 33-45
- Lambert, J. (2003). “Digital storytelling cookbook and traveling companion.” (Version 4.0). *Digital Diner Press*, Berkeley, CA.
- Lasica, J.D. (2010). “Digital Storytelling: A Tutorial in 10n Easy Steps” <https://www.techsoup.org/error404?requestUrl=http://www.techsoup.org/Pages/page10096.asp>

- Malita, L. and Martin, C. (2010). Digital storytelling as web passport to success in the 21st century. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 3060-3064.
- Mangal, K. (2020). İnsan hakları, yurttaşlık ve demokrasi dersinde dijital öyküleme etkinliklerinin öğrencilerin girişimcilik becerilerine ve derse yönelik tutumlarına etkisi (Master's thesis, Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Matthews, G. (2008). "Digital storytelling tips and resources." *Boston: Simmons College*.
- McLellan, H. (2006). "Digital storytelling in higher education." *Journal of Computing in Higher Education*, 19(1), 65-79.
- Meadows, D. (2003). "Digital storytelling: Research-based practice in new media." *Visual Communication*, 2(2), 189-193.
- MEB (2006). İlköğretim Türkçe dersi (6, 7 ve 8. sınıflar) öğretim programı. Ankara: MEB Yayınları.
- MEB. (2019). Türkçe dersi öğretim programı (ilkokul ve ortaokul 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. sınıflar). Ankara.
- Miller, E. A. (2009). Digital storytelling. Unpublished master's thesis. University of Northern Iowa.
- More, C. (2008). "Digital stories targeting social skills for children with disabilities: multidimensional learning." *Intervention In School And Clinic*, 43(3), 168-177.
- Morgan, H. (2014). "Using Digital Story Projects to Help Students Improve in Reading and Writing." *Reading Improvement*, 51(1), 20-26.
- Morris, R. J. (2013). "Creating, viewing, and assessing: Fluid roles of the student self in digital storytelling." *School Libraries Worldwide*, 19(2), 54-67.
- Morra, S. (2013). "8 Steps to Great Digital Storytelling." Retrieved from: <https://samanthamorra.com/2013/06/05/edudemic-article-on-digitalstorytelling>
- Nam, C. W. (2017). The effects of digital storytelling on student achievement, social presence, and attitude in online collaborative learning environments." *Interactive Learning Environments*, 25(3), 412-427. <https://doi.org/10.1080/10494820.2015.1135173>

- Nalıncı, A. N. (2000) *Avrupa Birliğine Tam Üyelik Yolunda Başarının Anahtarı: Yeniden Yapılanma*. Ankara: Ümit Yayıncılık.
- Nichols, S. L. and Berliner, D. C. (2007). “Collateral damage: How high-stakes testing corrupts American’s schools.” *Cambridge, MA: Harvard Education Press*.
- Ohler, J. (2006). “The world of digital storytelling.” *Educational Leadership*, 63(4), 44-47.
- Özbay, M. (2007) *Türkçe özel öğretim yöntemleri II* (2.baskı), Ankara: Öncü Yayınevi.
- Özden, M. ve Meydan, E. (2021). “Dijital hikâyenin eğitime katkısına dair öğrenci görüşleri.” *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (23), 122-131.
- Özer, M. (2016). Dijital hikâye anlatımının kelime öğrenme ve akılda tutmadaki rolü: Harran Üniversitesi’nde bir durum çalışması. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çağ Üniversitesi, Mersin.
- Pestil, A. D., ve Özden, M. G. (2018). “Ana Dilde Konuşma Becerisini Ölçme ve Değerlendirme.” *Journal of Awareness*, 3(5), 557-570.
- Phillips, S. A. (2017). Exploring 21st century literacy through writing: Urban educators' use of digital storytelling with struggling writers (Publication No. 10281113) [Doctoral dissertation, Hampton University-Hampton]. ProQuest Dissertations & Theses Global.
- Polater, C. (2019). İlkokul dördüncü sınıfta dijital öykü yöntemiyle değerler eğitimi. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). YÖK Ulusal Tez Merkezi’nden alınmıştır (Tez No: 568604).
- Robin, B. R. (2006). “The educational uses of digital storytelling.” In C. Crawford et al. (Eds.), *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2006* (pp. 709-716). Chesapeake, VA: AACE.
- Robin, B. R. (2007). “The convergence of digital storytelling and popular culture in graduate education.” In R. Carlsen et al. (Eds.) *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2007* (pp. 643-650). Chesapeake, VA: AACE.
- Robin, B. R. (2008). “Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom.” *Theory into Practice*, 47(3), 220-228.

- Robin, B. R. and McNeil, S. G. (2013). "What educators should know about teaching digital storytelling." *Digital Education Review* 22, 37-51.
- Robin, B. R. (2016). "The power of digital storytelling to support teaching and learning." *Digital Education Review*, (30), 17-29.
- Robin, B., and Pierson, M. (2005). "A multilevel approach to using digital storytelling in the classroom." C. Crawford vd. (Ed.), *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2005* (s. 708-716). Chesapeake, VA: AACE.
- Rudnicki, A., Cozart, A., Ganesh, A., Markello, C., Marsh, S., McNeil, S., and Robin, B. (2006, March). "The buzz continues... The diffusion of digital storytelling across disciplines and colleges at the University of Houston." *In Society for Information Technology & Teacher Education International Conference*, 1, 717-723.
- Sadik, A. (2008). "Digital storytelling: a meaningful technology-integrated approach forengaged student learning." *Educational technology research and development*, 56(4), 487-506.
- Sawyer, C. B. and Willis, J. M. (2011). "Introducing digital storytelling to influence the behavior of children and adolescents." *Journal of Creativity in Mental Health*, 6(4), 274-283.
- Schmoelz, A. (2018). "Enabling co-creativity through digital storytelling in education." *Thinking Skills and Creativity*, 28, 1-13.
- Sever, T. (2014). An Investigation Into the Impact of Digital Storytelling on the Motivation Level of Students. Master of Academic Thesis. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
- Sylvester, R., and Greenidge, W. L. (2009). "Digital storytelling: Extending the potential for struggling writers." *The reading teacher*, 63(4), 284-295.
- Story Center. (2021, Ekim). "How It All Began. Story Center:" <https://www.storycenter.org/history> adresinden alındı.

- Sümer, S. ve Eldeniz Çetin, M. (2018). “Zihinsel yetersizliği olan bireylerin dinlediklerini anlama düzeyleri üzerinde geleneksel hikâye okuma ve dijital hikâye kullanımının etkililik ve verimlilik karşılaştırılması.” *Education Sciences Dergisi*, 13(1), 44-55.
- Şahin, Y. (2015). *Farklı boyutlarıyla yabancı dil öğrenimi ve öğretimi*. Eğitim Yayınevi.
- Şencan, H. (2005). *Güvenilirlik ve geçerlilik*. Hüner Şencan.
- Şentürk Leylek, B. (2018). İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin okuma becerilerinin gelişiminde ve okumaya yönelik tutumlarında dijital hikâyelerin etkisi. Doktora Tezi. Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Şimşek, B. (2012). “Enhancing women’s participation in turkey through digital storytelling.” *Journal of Cultural Science*, 5(2), 28-46.
- Şimşek, B., Koçak Usluel, Y., Çıralı Sarıca, H. ve Tekeli, P. (2018). “Türkiye’de eğitsel bağlamda dijital hikâye anlatımı konusuna eleştirel bir yaklaşım.” *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 8(1), 158-186.
- Şimşek, B. (2018). *İletişim çalışmaları bağlamında dijital hikâye anlatımı: kavramlar ve Türkiye deneyimi*. Alternatif Bilişim. E-kitap: İstanbul.
- Tabieh, A. A., Al-Hileh, M. M., Abu Afifa, H. M., and Abuzagha, H. Y. (2021). “The Effect of Using Digital Storytelling on Developing Active Listening and Creative Thinking Skills.” *European Journal of Educational Research*, 10(1), 13-21.
- Talan, T. (2019). “Dijital öyküleme yöntemi ile ilgili yapılan çalışmalara sistematik bir bakış.” *7. Uluslararası Öğretim Teknolojileri ve Öğretmen Eğitimi Sempozyumu Tam Metin Kitabı*, 692- 709.
- Tanrikulu, M. (2020). Etkileşimli görsel öykülemelerin internet ortamında kullanımı ve bir uygulama örneği. Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Ankara.
- Tatlı, Z. ve Aksoy, D. A. (2017). “Yabancı dil konuşma eğitiminde dijital öykü kullanımı.” *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 45(45), 137-152.
- Temizyürek, F. (2007). “İlköğretim İkinci Kademedeki Konuşma Becerisinin Geliştirilmesi.” *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 40(2), 113-131.

- Temizyürek, F., Erdem, İ. ve Temizkan, M. (2017). *Konuşma eğitimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Tetik, T. (2020). Özel yetenekli ilkokul öğrencilerinin yazma becerilerinin desteklenmesinde dijital öyküleme etkinlikleri: Eylem araştırması. Doktora Tezi. Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Tiryaki, S. ve Karakuş, M. (2019). “Sosyal Medya Bağımlıları.” Editörler: Tuba Livberber ve Salih Tiryaki. Sosyal Medya Çalışmaları. Konya. Yavuzer, H. (2000). *Çocuk Psikolojisi*, İstanbul.
- Tolisano, S. (2008). “Digital storytelling part II.” *Langwitches*. 05.02.2022 tarihinde <http://langwitches.org/blog/2008/04/25/digital-storytelling-part-ii/> adresinden erişilmiştir.
- Topçu, F. K. (2021). “Türkçe Eğitimi Alanında Yapılmış Dijital Öğrenme Tezlerinin İncelenmesi”. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 9(4), 1338-1359.
- Topçuoğlu Ünal, F. ve Özer, D. (2017). “Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması.” IV. *International Eurasian Educational Research Congress* içinde (s.1871-1872). Denizli: Pamukkale Üniversitesi.
- Topçuoğlu Ünal, F. ve Özden, M. (2019). *Diksiyon ve konuşma eğitimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Tunç, A. Ö. (2016). Dijital teknolojiler bağlamında dijital öyküleme yaklaşımının güzel sanatlar eğitimine entegrasyonu. Doktora tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Tunç, Ö.A. ve Karadağ, E. (2013). “Postmodernden Oluşturmacılığa Dijital Öyküleme.” *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 310-315.
- Turgut, G. ve Kışla, T. (2015). “Bilgisayar destekli hikâye anlatımı yöntemi: Alanyazın araştırması.” *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 6(2), 97-121.
- Ulum, E. (2017). Yedinci sınıf öğrencilerinin Fen Bilimleri konularında dijital öykü hazırlama deneyimleri. Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.

- Uslu, A. (2019). İş birlikli dijital hikâye anlatımının ilkökul 4. sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma ve sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisi. Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa
- Ünal, F. T., ve Özden, M. (2018). *Diksiyon ve Konuşma Eğitimi*. Ankara: Pegem Yayıncılık
- Ünlü, B. (2018). Dijital öykülerle desteklenmiş Sosyal Bilimler dersinin öğrencilerin başarısı, kontrol odağı ve eleştirel düşünme becerileri üzerindeki etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rize.
- Ünlü, B ve Yangın, S. (2020). “Dijital öykülerle desteklenmiş sosyal bilgiler dersinin eleştirel düşünme becerilerine etkisi.” *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(11), 1-29.
- Verdugo, D. R., and Belmonte, I. A. (2007). “Using digital stories to improve listening comprehension with Spanish young learners of English.” *Language Learning & Technology*, 11(1), 87-101.
- Willox, A.C., Harper, S.L. and Edge V.L. (2012). “Storytelling in a digital age: Digital storytelling as an emerging narrative method for preserving and promoting indigenous oral wisdom.” *Qualitative Research*, 13(2), 127-147.
- Xu, Y., Park, H., and Baek, Y. (2011). “A new approach toward digital storytelling: an activity focused on writing self-efficacy in a virtual learning environment.” *Educational Technology & Society*, 14(4), 181-191.
- Yağmur Şahin, Esin. Behice Varışoğlu. (2015). “Konuşma Türleri ve Konuşmada Nezaket Kuralları.” Ed. Abdullah Şahin. *Konuşma Eğitimi Yöntemler Teknikler*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Yamaç, A. (2015). İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinin gelişiminde dijital hikayelerin etkisi. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Yang Y. T. C. and Wu, W. C. (2012). “Digital storytelling for enhancing student academic achievement, critical thinking, and learning motivation: A year-long experimental study.” *Computers & Education*, 59, 339-352.

- Yangil, M. K. (2019). "Türkçe öğrenmenin ve öğretmenin anlamı." F. Topçuoğlu Ünal (Ed), *Türkçe öğrenme ve öğretim yaklaşımları* içinde (s. 1-20). Ankara: Nobel Yayınları.
- Yılmaz, Y., Üstündağ, M. T., Güneş, E. ve Çalışkan, G. (2017). "Dijital hikayeleme yöntemi ile etkili Türkçe öğretimi." *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 7(2), 254-275.
- Yoon, T. (2013). "Are you digitized? Ways to provide motivation for ELL's using digital storytelling." *International Journal of Research Studies in Educational Technology*, 2(1), 25-34.
- Yüksel, P. (2011). Using digital storytelling in early childhood education: a phenomenological study of teachers experiences. Yayınlanmamış doktora tezi. Ortadoğu Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yürük, S. E. (2015). Dijital öykülemeye dayalı değerler eğitiminin öğrencilerin değer kazanımı ve tutumlarına etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Yüzer, T. V. ve Kılınç, H. (2015). "Açık öğrenme sistemlerinde dijital öykülemeden faydalanmak." *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 243-250.
- Zakaria, M. A. and Aziz, A. A. (2019). "The impact of digital storytelling on ESL narrative writing skill." *Arab World English Journal (AWEJ) Special Issue on CALL*, (5).

EKLER

EK 1. ETİK KURUL İZİNİ

T.C.
ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Bilimsel Araştırma Etik Kurulu

Sayı : E-84026528-050.01.04-2100185800
Konu : Başvuru İncelenmesi

05.10.2021

Sayın Doç. Dr. Mehtap ÖZDEN

Yürütücülüğünüzü yapmış olduğunuz 2021-YÖNP-0709 nolu projeniz ile ilgili Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'nun almış olduğu 30.09.2021 tarih ve 17/44 sayılı kararı aşağıdadır.

Bilgilerinize rica ederim.

KARAR:44- Doç. Dr. Mehtap ÖZDEN'in sorumlu yürütücülüğünü yaptığı "Dijital Öykü Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisi Tutum ve Motivasyonuna Etkisi" başlıklı araştırmasının, Bilimsel Araştırmalar Etik Kurul ilkelerine **uygun olduğuna** oy birliği ile karar verilmiştir.

EK 2. MİLLİ EĞİTİM İZİNLERİ

T.C.
ÇANAKKALE VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-60305806-44-36896872
Konu : Anket Çalışması (Gamze YILMAZ)

15.11.2021

MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜNE ÇANAKKALE

İlgi :Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığının 02/11/2021 tarihli ve 2100208841 sayılı yazısı.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Anabilim Dalı Türkçe Eğitimi Bilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı öğrencisi Gamze YILMAZ'ın, "Dijital Öykü Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisi Tutum ve Motivasyonuna Etkisi" konulu tez çalışması kapsamında anket/ölçek çalışmasının covid-19 tedbirlerine uyularak, 2021-2022 Eğitim Öğretim yılında, Çanakkale Merkez Ömer Mart Ortaokulunda eğitim gören öğrencilere denetimi ilgili okul/kurum müdürlüğünde olmak üzere, kurum faaliyetlerini aksatmadan, gönüllülük esasına göre yüz yüze eğitimin devam etmesi halinde yüz yüze, uzaktan eğitimin devam etmesi durumunda çevrimiçi (online) yapılma isteği, Müdürlüğümüz Anket-Araştırma İnceleme Komisyonunca incelenerek uygun görülmüştür.

Makamlarınızca da uygun görüldüğü takdirde, Olurlarınıza arz ederim.

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

FORM: 2

ARAŞTIRMA DEĞERLENDİRME FORMU

ARAŞTIRMA SAHİBİNİN	
Adı Soyadı	Gamze YILMAZ
Kurumu / Üniversitesi	ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
Araştırma yapılacak il/ilçeler	Çanakkale Merkez Ömer Mart Ortaokulu
Araştırma yapılacak eğitim kurumu ve kademesi	Resmî Ortaokul Öğrencileri
Araştırmanın konusu	"Dijital Öykü Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisi Tutum ve Motivasyonuna Etkisi"
Üniversite / Kurum Onayı	Var
Araştırma/Proje/Ödev/Tez Önerisi	Tez Çalışması
Varı Toplama Araçları	Anket Formu
Görüş İstenilecek Birim/Birimler	Resmî Ortaokul Öğrencileri
KOMİSYON GÖRÜŞÜ	
Çalışma sonuçlarının Çanakkale Millî Eğitim Müdürlüğü Strateji Geliştirme Hizmetleri Bölümüne gönderilmesi şartıyla; 2021-2022 Eğitim Öğretim Yılında Çanakkale Merkez Ömer Mart Ortaokulunda öğrenim gören öğrencilere "Dijital Öykü Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisi Tutum ve Motivasyonuna Etkisi" konulu tez çalışmasının covid-19 tedbirlerine uyularak,deneyimi ilgili okul/kurum müdürlüğünde olmak üzere,kurum faaliyetlerini aksatmadan, gönüllük esasına göre yüz yüze eğitimin devam etmesi halinde yüz yüze, uzaktan eğitimin devam etmesi durumunda online yapılması Komisyonumuzca uygun görülmüştür.	
Komisyon Kararı	Oybirliği ile alınmıştır.
Muhalef Üyenin Adı ve Soyadı:	

KOMİSYON

12.11/2021

EK 3. KONUŞMA BECERİSİ TUTUM ÖLÇEĞİ VE ÖLÇEK İZİNİ

KONUŞMA BECERİSİ TUTUM ÖLÇEĞİ

Adı ve Soyadı:

Yaş:

Cinsiyet:

Açıklama: Aşağıda konuşma becerisine yönelik tutumlara ilişkin maddeler verilmiştir. Lütfen aşağıdaki maddeler size ne ifade ediyorsa karşısındaki rakımlardan birini yuvarlak içine alınız. Lütfen, bütün soruları cevaplayınız.

	Tamamen Kabuluyorum	Kabuluyorum	Kararsızım	Kabulmuyorum	Hiç Kabulmuyorum
A) Konuşma Becerisine Yönelik İlgil ve Sevgi					
Konuşmanın dil gelişim açısından faydalı olacağına inanırım.	5	4	3	2	1
Sözcüklerin telaffuzunu özen gösteririm.	5	4	3	2	1
Yerinde ve zamanında konuşmanın önemli olduğunu düşünürüm.	5	4	3	2	1
Düşüncelerimi anlatmakta yardımcı olduğu için konuşmaktan zevk alırım.	5	4	3	2	1
Güzel konuşmanın hayabına kolaylık sağladığına inanırım.	5	4	3	2	1
Konuşurken karşımdaki kişilerden yeni sözcükler öğrenmekten hoşlanırım.	5	4	3	2	1
Konuşma ile ilgili yapılan etkinliklerden zevk alırım.	5	4	3	2	1
Güzel ve etkili konuşma yapan kişilerin toplum tarafından iyi karşılandığına inanırım.	5	4	3	2	1
Konuşarak kendimi daha iyi ifade ettiğimi düşünürüm.	5	4	3	2	1
Konuşmanın insanları etkilemekte önemli olduğunu düşünürüm.	5	4	3	2	1
Konuşmanın insanlarla iletişimi geliştirdiğine inanırım.	5	4	3	2	1
Konuşmalarında anlamlı ve kurallı cümleler kurmaya gayret ederim.	5	4	3	2	1
Konuşmak beni mutlu eder.	5	4	3	2	1
Konuşma becerisinin herkes tarafından geliştirilmesi gerektiğine inanırım.	5	4	3	2	1
Etkili bir konuşma ile insanları ikna edebileceğime inanırım.	5	4	3	2	1
Arkadaşlarımla sohbet etmekten hoşlanırım.	5	4	3	2	1
Konuşmanın insanın kişiliğini yansıttığına inanırım.	5	4	3	2	1

Konuşma becerimi geliştirmek için alıştırma yapmaktan hoşlanırım.	5	4	3	2	1
Yeni öğrendiğim sözcük, deyim ya da atasözlerini konuşmalarında kullanmaktan hoşlanırım.	5	4	3	2	1
Bilgili olduğum konularda konuşmayı severim.	5	4	3	2	1
B) Konuşma Becerisine Karşı Kaygı ve Endişe					
Konuşurken hata yapacağımı düşünürüm.	5	4	3	2	1
Konuşurken söylemek istediklerimi açıkça ifade etmektan çekinirim.	5	4	3	2	1
Çok konuştuğum için çevremdekî ve okuldaki arkadaşlarımdan benden rahatsızlık duyduğunu düşünürüm.	5	4	3	2	1
Konuşurken diğerlerinin beni dinlemediğini düşünürüm.	5	4	3	2	1
Kalabalık bir ortamda konuşurken korku ve heyecan duyarım.	5	4	3	2	1
Bir konu hakkında uzun uzun konuşmaktan çekinirim.	5	4	3	2	1
Konuşurken konuşmamı bir an evvel bitirmek isterim.	5	4	3	2	1

Postalarda arayın

4 ileti dizisinden 2.

Gamze Yılmaz
Alıcı:
7 Eylül Sal 12:54 ☆ ↩
Hocam merhaba.
Ben Gamze YILMAZ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Türkçe Eğitimi bölümünde yüksek lisans öğrencisiyim. Danışmanım Doç. Dr. Mehtap Özden ile yürüteceğimiz tez çalışmasında size ait olan "Konuşma Becerisi Tutum Ölçeği"ni kullanabilmek için izin talep ediyorum. Yardımcı olursanız sevinirim.

Alıcı: ben ▾
9 Eylül Per 15:02 ☆ ↩
Merhaba Sevgili Gamze,
Ölçeği tabii ki kullanabilirsin. Ekte ölçek formunu gönderiyorum.
Sevgilerimle.

Gamze Yılmaz < >, 7 Eyl 2021 Sal, 12:54 tarihinde şunu yazdı:
...

Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü
Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı Başkanı

EK 4. ÖĞRETİM MATERYALLERİ MOTİVASYON ANKETİ VE ANKET İZİNİ

Ek. Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi (ÖMMA)

Sevgili öğrenciler,

Bu anket derslerde kullanılan öğretim materyallerinin dersi kolay olan motivasyonu nasıl etkilediğini ölçmeyi hedefleyen 24 maddeden oluşmaktadır. Anket cevaplarınız, her bir bir ifadenin kapsamında yer alan Tamamen Katılmıyorum (⊖), Çok Katılmıyorum (⊖⊖), Orta Derecede Katılmıyorum (⊖⊖⊖), Az Katılmıyorum (⊖⊖⊖⊖), Hiç Katılmıyorum (⊖⊖⊖⊖⊖⊖) seçeneklerinden size en uygun olanı işaretleyiniz. Unutmayınız ki bu bir anket değildir ve sonuçta sizlere derslerinizi daha kolay öğrenebileceğiniz herhangi bir puan ya da not verilmeyecektir. Bu sorulara sadece soruları içtenlikle ve samimî bir şekilde cevaplamanız beklenmektedir. Gözetim altında değil ya da başka bir şekilde sorulara istediği cevabı vermişsinizdir. Lütfen hiçbir soruya cevap vermemeyiniz. İlgiler ve katkılarınız için teşekkür ederim.

Uyarı: Bu ankette kullanılan "dersde kullanılan materyaller" ifadesi dersi içeride ve dışında öğrenciler tarafından kullanılan her türlü kitap, notlar, yazı, web sayfası vb. her türlü dersi yardımcı kaynağına ifade etmektedir.

	Tamamen Katılmıyorum	Çok Katılmıyorum	Orta Derecede Katılmıyorum	Az Katılmıyorum	Hiç Katılmıyorum
1. İçerdiği ilk bilgilerden, bu dersi öğrenmek için hiçbir bilgi edinmeye ihtiyacım yoktur.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
2. Dersin içeriği çok ve fazla kullanılan materyaller diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
3. Dersin kalitesini materyallerle yansıtmış olur.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
4. Dersin kalitesini materyallerde bilgilerin birinci sınıf diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
5. "Eğer dersin içeriği diğer içeriklerdir."	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
6. Dersin bir diğer içeriklerdir bilgileri öğrenirim.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
7. Alışılmadık materyaller, anlatımın yeterliliği dikkatimi dersi verimden uzaklaştırır.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
8. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler, notlar ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
9. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri için ayrılmıştır.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
10. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
11. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
12. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
13. İçerdiği ilk bilgilerden, bu dersi öğrenmek için hiçbir bilgi edinmeye ihtiyacım yoktur.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
14. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
15. Verilen diğer içeriklerdir materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
16. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
17. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
18. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
19. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
20. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
21. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
22. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
23. Diğer materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖
24. Dersin kalitesini materyallerde öğrenim materyalleri ile ilgili bilgiler ve diğer içeriklerdir.	⊖	⊖⊖	⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖	⊖⊖⊖⊖⊖⊖

Postalarda arayın

4 ileti dizisinden 3.

ölçek izin Gelen Kutusu x

Gamze Yılmaz 7 Eylül Sal 12:50 ☆ ↶ ⋮

Alıcı:

Hocam merhaba,
Ben Gamze YILMAZ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Türkçe Eğitimi bölümünde yüksek lisans öğrencisiyim. danışmanım Doç. Dr. Mehtap Özden ile birlikte yürüteceğimiz tez çalışmasında sizin tarafınızdan uyarlanan "Öğretim Materyalleri Motivasyon Anketi"ni kullanabilmek için izin talep ediyorum. Yardımcı olursanız çok sevinirim.

Alıcı: 7 Eylül Sal 13:17 ☆ ↶ ⋮

Merhaba Gamze Yılmaz,
Talep etmiş olduğunuz ölçeği bilimsel etik ilkelere uygun olarak ve kaynak belirterek çalışmanızda kullanabilirsiniz.
Selamlarımla

Kimden: "Gamze Yılmaz"
Kime:
Gönderilenler: 7 Eylül Salı 2021 12:50:24
Konu: ölçek izin

...

EK 5. AÇIK RIZA ONAYI

AÇIK RIZA ONAYI

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında tarafıma gerekli bilgilendirme yapılmıştır. Bu doğrultuda, "Dijital Öykü Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisi Tutum ve Motivasyonuna Etkisi" adlı tez çalışması ile ilgili olarak bana ve **Ömer Mart Ortaokulu**'nda öğrenim gören T.C.Kimlik Numaralı velisi/birinci derece yakını bulunduğumadlı öğrencinin katılmasına;

Onay veriyorum.

Onay vermiyorum.

...../...../2021

Velisinin/1.Derece Yakınının

Adı Soyadı:.....

T.C.Kimlik No :.....

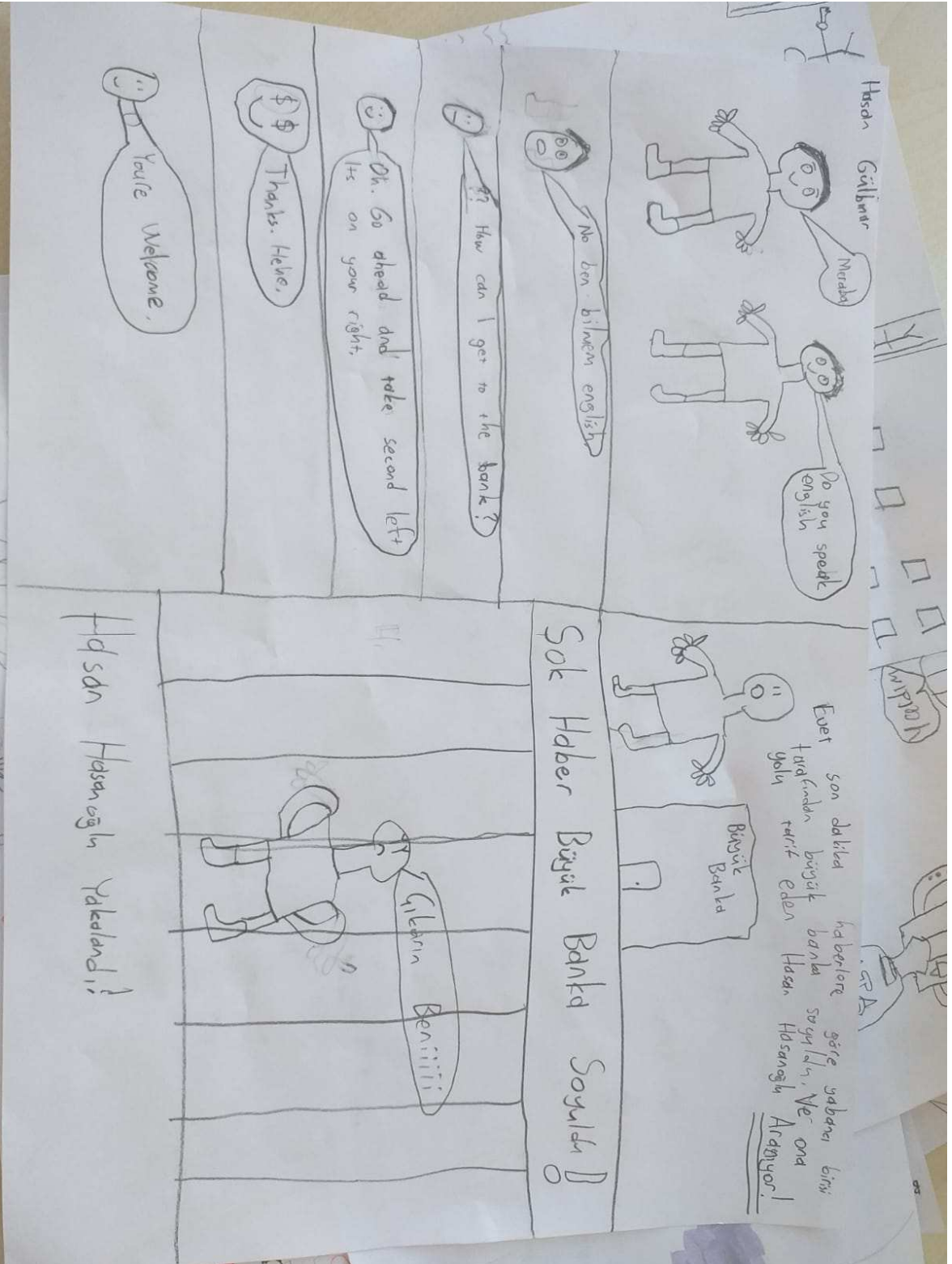
İmzası :.....

EK 6. UYGULAMA SÜRECİNDE KULLANILMIŞ OLAN DERS ÇİZELGESİ

1. Hafta	Mevcut ders programına göre ders işlenecek. Buna ek olarak dijital öyküleme hakkında gereken bilgiler verilecek. Dijital öykü yapımında kullanılacak olan uygulama öğrencilere tanıtılacak ve uygulama ile alakalı videolar izletilecek.
2. Hafta	Mevcut ders programına göre ders işlenecek. Buna ek olarak öğrencilerden hazırlayacakları dijital öykünün konusuna karar vermesi istenilecek.
3. Hafta	Mevcut ders programına göre ders işlenecek. Buna ek olarak kâğıtlar üzerinde senaryo oluşturulacak. Hazırlanan bu taslaklara dönütler verilecek ve öğrencilerden taslaklarını geliştirmeleri istenecek.
4. Hafta	Mevcut ders programına göre ders işlenecek. Buna ek olarak öğrencilerden dijital öykü oluşturacakları videonun akış şemasını şekillendirmeleri istenecek.
5. Hafta	Mevcut ders programına göre ders işlenecek. Buna ek olarak öğrenciler dijital öykülerini oluşturacaklar. Hazırlanan dijital öykülere dönüt verilecek.
6. Hafta	Mevcut ders programına göre ders işlenecek. Buna ek olarak öğrenciler hazırladıkları dijital öyküleri sınıf ortamında arkadaşlarına sunacaklar.

EK 7. UYGULAMA SÜRECİNE İLİŞKİN FOTOĞRAFLAR

Hasan Güllüner

Merhaba

Do you speak English

No ben binmem english

?? How can I get to the bank?

Ok. Go ahead and take second left
It's on your right.

Thanks. Hehe.

You're Welcome.

Yıkıldı!

Evet son dakika haberlere göre sabanı birisi + trafiklerden büyük banka soyuldu, Ne on yolda eden Hasan Hasan'ın Yıkıldı! Arıyor!

Büyük Banka

Sok Haber Büyük Banka Soyuldu!

Gülüm Beniiii!

Hasan Hasan'ın Yıkıldı!

